

Plejadisch-plejarische kontaktní zpráva

Sedmistý dvanáctý kontakt

středa, 28. listopadu 2018, 9.57 hod.

Billy Tak už jste tady, zdravím vás a vítám, milí přátelé.

Ptaah Také tě zdravím, Eduarde, můj příteli.

Quetzal Zdravím tě i já, můj příteli, ale rád bych šel hned ven a prohlédl si všechny práce, které jste vykonali, načež bych s tebou chtěl probrat svá zjištění.

Billy Samozřejmě, nenech se omezovat.

Quetzal Co tím myslíš?

Billy To je takový obrat, který používáme a kterým míním, že si můžeš bez zábran, podle vlastního uvážení a vlastních úmyslů počínat tak, jak považuješ za správné.

Quetzal Tento obrat jsem neznal, avšak na základě tvého výkladu jej pokládám za zdařilý – nyní však půjdu a přijdu až později.

Billy A je pryč; hned mě napadá otázka, jak je vlastně nutno posoudit to znamení ve tvaru srdce, které při svém sepětí rukou stále dělá německá kancléřka Merkelová? Mohl bys to ohodnotit? Tvůj otec, Sfath, přece také uměl a byl schopen podle pozic rukou a prstů posoudit lidský charakter a lidskou povahu atd.

Ptaah Pozice rukou ve tvaru srdce a pozice prstů tebou zmíněné ženy, Merkelové, znamená následující: Skutečnost, že tato žena drží prsty ve tvaru srdce a současně se dotýkají špičky jejich prostředníčků a prsteníčků, nastává nevědomě, svědčí o sektářství a značí, že je tato osoba bezuzdně vládychtivá, posedlá mocí, autokratická a lačná chvály, že jedná v každém ohledu bezmezně účelově, myslí při svém osobním konání pouze na sebe samu a na své vlastní blaho, a že je rovněž nevyzpytatelná a neodpovědná při výkonu svých nerozvážených rozhodnutí a skutků.

Billy Děkuji, to si musím zapamatovat; domnívám se, že tvá poslední slova se vztahovala zejména i na její »vítací kulturu«, jakož i na její bezmezně účelové osobní jednání, když tvůj výrok uvedu do souvislosti s tím, co jsi mi dříve říkal ohledně její osoby a ... Ale podrobnější vysvětlení by mohlo vnést do věci trochu více světla. Vyvstává ve mně totiž ještě otázka, zda by bylo možné to znamení ve tvaru srdce, které německá spolková kancléřka stále dělá, rozebrat a vyložit ještě lépe. Ty jsi přece schopen tuto věc posoudit na základě nejlepších odborných zkušeností, jasného pohledu a svých znalostí o pozicích prstů, na rozdíl od našich fachidiotských a rádoby znalých psychologů a psychiatrů atd. – mám však na mysli jen ty přemoudřelce, kteří všechno komplikují, aniž by cokoliv věděli, a kteří jsou na tomto poli ve skutečnosti naprostí břídilové, avšak přesto se domnívají, že všechno znají lépe. Již častokrát jsi mi dokázal, že umíš a jsi schopen – stejně jako to dokázal i tvůj otec, Sfath – vyčíst a ohodnotit z pozice rukou a prstů lidský charakter a lidskou povahu, a proto bych teď rád od tebe věděl, jak je nutno posoudit to znamení ve tvaru srdce. Já sám jsem se ohledně pozic prstů a rukou atd. naučil sice nějaké věci od Sfath, ale ty budeš umět, jak se domnívám, jako znalec a jako skutečný odborník v této disciplíně celou záležitost posoudit lépe než já, jelikož v tomto ohledu nejsem zvláště kovaný a jelikož používám své naučené znalosti jen pro »domácí potřebu«.

Ptaah Jak vždy říkáš: Člověk by neměl z přílišné skromnosti skrývat svůj um. Vždyť víš, co tím chci říci. Sepětí rukou a prstů ve tvaru srdce tebou zmíněné Merkelové je nutno vyložit na úrovni hlubinné psychologie. To znamená, že je nutno shrnout všechny psychologické a psychoterapeutické aspekty, neboť jen souhrn hodnot z nich plynoucí ozřejmuje nevědomé psychické pochody, které mohou teprve do značné míry osvětlit lidské chování a prožívání, resp. veškeré hodnocené faktory. Centrální bod hodnocení, na které se ptáš, tedy »držení prstů ve tvaru srdce«, jak to nazýváš, je nutno hledat »pod povrchem« vědomí a z něj plynoucích myšlenek a pocitů, a tedy v hlubinných vrstvách psychiky, v níž probíhají další nevědomé procesy, které velmi silně ovlivňují vědomý psychický život. A hovořím-li o »vědomém psychickém životě«, tak výraz »vědomý« chápu jako faktor konání založeného na myšlenkách a pocitech, a tudíž ...

Billy Promiň, že tě přerušuji, ale rád bych chápal, co znamená, že výraz »vědomý« představuje faktor konání založeného na myšlenkách a pocitech; když se tvá slova pokouším pochopit, tak dospívám k názoru, že se nejedná o faktor »vědomý«, a tedy ani o »vědomé konání«, nýbrž jednoduše o myšlenkové a pocitové jednání, které člověk provádí, resp. vykonává nevědomě, a tedy neuvědoměle. »Vědomý psychický život« chápu tedy zkrátka jako samostatný faktor, kdy výraz »vědomý« mohu definovat jen ve smyslu samé existence a přítomnosti psychického stavu, jenž se projevuje tak, že na jeho základě člověk ve finálním důsledku automaticky – avšak vskutku při absenci vědomých myšlenek a pocitů – koná; »vědomý psychický život« nebo právě jeho »uvědomělost« představuje pak jen samý psychický stav, avšak nikoli vědomé jednání.

Ptaah To souhlasí a v tomto smyslu ti mohu tvoji otázku zodpovědět takto: Sepětí prstů ve tvaru srdce a současný styk špiček prostředníčků a prsteníčků jsou řízeny nevědomě a vyjadřují chování, jež má zastřít nanejvýš silnou morální falešnost postojevého smýšlení. Dále má být tímto gestem balamutivě zkrášlována, a tedy zastírána a tajena skrytá, resp. hluboká panovačná a lstivá afektovanost a předstírávé počínání, přičemž toto držení prstů má veškerou prolhanost vrhat do světla bezpodmínečné důvěry a bezvýhradní upřímnosti a pregnantnosti. Celé toto sepětí prstů navíc svědčí o sektářství, a mimoto vypovídá o tom, že dotyčná osoba je bezmezně vládychtivá, posedlá mocí, samovládná, sebechvalná, slávychtivá a že rovněž jedná, ať osobně či obecně ve vztahu k okolnímu světu, v každém ohledu bezskrupulně účelově a myslí jen sama na sebe a na své vlastní blaho, přičemž je též nevypočitatelná a neodpovědná při výkonu svých neuvážených rozhodnutí a činů.

Billy Děkuji, to si musím vštípit; domnívám se, že tvá poslední slova se týkají zejména její »vítací kultury«, kvůli níž podnikla a vyprovokovala utečenecké proudy, za což nemůže nést odpovědnost, a ani z toho pro ni nezely žádné negativní důsledky, jelikož její slepí vazalové jsou také hloupí, primitivní a neodpovědní, nechtějí přijít o práci a přejí si podílet se na mocenském monopolu. U Merkelové, která je posedlá mocí, se – jak jsi podotkl – vše točí kolem jejího bezskrupulně účelového osobního jednání, v jehož rámci sugestivně šálí všechny své souběžce a dělá si z nich své vazaly a otroky, kteří kvůli své hlouposti nevnímají, jakou mocenskou hru skutečně hraje a že se právě kvůli jejich omezenosti sluní v sebeslávě. Když to uvedu do souvislosti s tím, co jsi mi dříve povídal ohledně její osoby a jejího vypočítavého chování, pokud jde o (...), načez se s pomocí ... vyhoupla do kancléřského úřadu. (...) Ale zanechme toho, neboť mě zajímá, jak se bude dále vyvíjet počasí v Kalifornii, až uhasnou ty lesní požáry – získali jste už nějaká data z vašeho přístrojového pohledu do budoucnosti?

Ptaah Ano, povětrnostní podmínky budou neradostné, neboť pohled do budoucnosti bude po stránce nadcházejících přírodních dění nepotěšitelný – naše přístroje jsme mezitím dále vyvinuli a dokážou nyní s předstihem 92 dní registrovat specifické události, na něž se mohou zaměřit. K těmto přírodním děním se samozřejmě řadí i povětrnostní události – které rovněž ukazují naše přístroje –, neboť po lesních či jiných rozsáhlých požárech budou postižené oblasti, resp. postižené velké plochy zaplavovány přívalovými dešti, resp. velkými lijáky, které budou také způsobovat malé či velké vlny bahna. To ovšem nebude nic neobvyklého, a tudíž tyto události, jež se odehrají v požárních oblastech měst Malibu a Paradise, nebudou pro média příliš významné.

Billy Nejprve tedy zavládnou vedra a lesní požáry a následně přijdou přívalové deště a vlny bahna. Není se však čemu podívat, neboť je vlastně běžné, že po vedrech přicházejí dešťové srážky. Je ale nutno zmínit, že kvůli ničemnostem spjatým s přelidněním se klima ostře vychýlilo z rovnováhy a změnilo se, z čehož budou v budoucnu, a to dokonce po celém světě, následovat četné další a ještě horší katastrofy než ty, které se odehrály v souvislosti se zmíněnými lesními požáry. Čím větší a obsáhlejší je přelidnění, tím tvrdší jsou reakce přírody, pokud jde o výkyvy počasí a přírodní katastrofy, neboť pozemské lidstvo stále ještě nepochopilo, že na nich svým růstem samo nese vinu a že svými ničemnými zásahy stále více a nebezpečněji vychyluje přírodu z rovnováhy. A vrcholem je tvrzení lidí, že zlotřilé zásahy do přírody nevyplývají z šíleně rostoucí světové populace a že veškeré tyto manipulace, machinace, manévry, praktiky a jiné zlotřilosti, které podrývají přírodní zákony, nemají nic společného s manipulativním ničením atmosféry, klimatu, přírody a zvířecí a rostlinné říše. To však není vše, neboť existuje ještě mnoho jiných věcí, které je nutno zmínit a jež chci dnes tematizovat a osvětlit; k tomu, co musím uvést, bych rád následně připojil i jeden motiv ohledně přelidnění, který mi zaslal Achim Wolf.

Überbevölkerung

zieht unzählige Probleme hinter sich her, die mit steigender Anzahl Menschen immer unlösbarer werden:

Kriege, Hungersnöte, Unruhen, Aufstände,
Umweltvernichtung, Klimakatastrophe, urweltliche
Unwetter, Unmenschlichkeit, Folter, Todesstrafe,
Verdummung und Verrohung der Menschen und vieles,
vieles mehr.

**Lösung: Wir brauchen weltweite
Geburtenregelungen!**

Přelidnění

s sebou nese nesčíslné problémy, které jsou tím méně řešitelné, čím více existuje lidí:

Mezi tyto problémy patří války, hladomory, nepokoje, povstání, ničení životního prostředí, klimatická katastrofa, obrovské výkyvy počasí, nelidské jednání, mučení, tresty smrti, otupování a zesurování lidí a mnohé další a další faktory.

Řešení: Potřebujeme globální regulaci porodnosti!

Události, jež pozemskému lidstvu přinese 3. tisíciletí, lze obšírně předpovědět, neboť nyní již nijak nelze změnit důsledky, které se budou odvíjet vinou přebujelého přelidnění a ničemností z něj plynoucích. Tak je tomu proto, že se pozemské lidstvo neobrací k pravdě Tvoření a jeho zákonům a příkázáním, resp. doporučením, ale i nadále putuje po cestě zkázy a pošlapává dobré, lepší

a správné hodnoty. Celé pozemské lidstvo se nikterak neřídí pravidly života, která jsou přítomna v Tvořivých zákonech a která lze pozorovat, registrovat a poznávat v přírodě, a tudíž by je lidé mohli promýšlet, chápat svým rozumem a zdravým úsudkem, a tedy je i naplňovat, ale mezi nimi se stěží

najde někdo, kdo by se o ně zajímal. A tak je tomu jen proto, že lidé raději vedou neodpovědný, nevázaný život, jenž se zakládá na zábavách, sobectví, egoizmu, hromadění peněz, bludné náboženské víře a samovládnosti, jakož i na nepřátelském a znevažujícím smýšlení vůči druhému či druhým, resp. na zášti, lhostejnosti a nepřejícnosti vůči nim. Názorové rozepře atd. patří již dlouho ke každodennímu nepořádku pozemských lidí, a tudíž nemohou po stránce míru a svobody docílit žádné shody. Naprostá většina lidstva je ovládána masivní destruktivní lhostejností, zejména pokud jde o spolublžní, přírodu, zvířecí a rostlinnou říši, jakož i o život, jeho vedení a celkové životní smýšlení obecně. Kvůli této lhostejnosti lidé nepřemýšlejí o zločinném nárůstu pozemské populace, přičemž valná většina z nich zastává lichý názor, že Země, příroda, atmosféra, klima a celý život budou fungovat a existovat dále, přestože budou hromadně plodit a přivádět na svět své potomky. Lidé se ani nijak nezamýšlejí nad faktem, že kvůli růstu populace se neustále stupňuje spotřeba potravin – v dnešní době se lidstvo každoročně rozrůstá přibližně o 110 miliónů lidí, navzdory lživým statistikám těch, kteří počítají světovou populaci. Kupříkladu Čína – jejíž populace čítá v současnosti asi 1,4 miliardy lidí – již několik desetiletí nedokáže své obyvatelstvo uživit zemědělskou produkcí ve vlastní zemi, a tudíž musí přirozené potraviny pěstovat na skupovaných či pronajímaných pozemcích v Africe, Jižní Americe, Evropě či kdekoliv jinde anebo musí skupovat výrobní potravinové koncerny. Také Indie, jejíž populace čítá v současnosti 1,37 miliardy lidí, má tentýž problém. A to nehovořím o všech ostatních státech Země, které jsou zpravidla rovněž přelidněné, včetně Švýcarska, v němž žije dnes, roku 2018, zhruba 8,64 miliónu lidí, a které se tedy od roku 1951 za pouhých 67 let rozrostlo ze 4,6 miliónu o více než 4 milióny lidí. A skutečnost, že statistici atd. neomaleně a bezskrupulně lžou, že počet světové populace klesá a že je obecně čím dál méně porodů, nejen dovršuje míru všech sprostých lží, ale je zcela a naprosto nehorázná. Lidé si nevšímají ani faktu, že takzvané světové populační hodiny poskytují zcela liché propočty, neboť tyto chybně nastavené hodiny dospěly v říjnu 2018 k součtu světové populace čítajícímu pouze 7,63 miliardy lidí, zatímco exaktní a přesné přístroje Plejaren, jež jsou schopny registrovat individuálně každého jednotlivého pozemšťana a jež poskytují krajně precizní a nezvratné údaje, dospěly o půlnoci, 31. prosince 2017, k nanejvýš bezchybnému a správnému počtu 8 miliard, 844 miliónů, 128 tisíc a 2 pozemšťanů. Z této faktické skutečnosti plyne, že propočty OSN jsou patologicky, resp. chorobně hloupé, když tato organizace v rozmezí let 2015 až 2020 hovoří o ročním nárůstu světové populace čítající asi 78 miliónů lidí, třebaže vpravdě již dlouhá léta je každoročně přiváděno na svět přibližně 110 miliónů nových potomků – tvrzení OSN je tedy více než jen zlovlnou lží, která klame a ohlupuje lidstvo. Možná ale ti, kteří pronášejí takováto krajně idiotská a katastrofálně primitivní a omezená tvrzení, trpí tak nedostatečným rozumem, zdravým úsudkem a inteligentností, že jim tyto atributy nepostačují k rozeznání reality, a ani k tomu, aby dokázali rozlišovat mezi dnem a nocí. A fakt, že Spojené národy očekávají do roku 2050 na planetě pouze 9,7miliardovou populaci, představuje vrcholně pitomou prognózu a pomatené, lživé tvrzení, které otupuje lidstvo a které může rozumný člověk vystát jen s vynaložením nesmírného, krajního úsilí, aniž by se z celého tohoto nesmyslu pomátl na mysl a ztratil přičetnost. Kdyby dotyční pitomci měli alespoň trochu rozumu, soudnosti a inteligentnosti, tak by jim v jejich dutých hlavách vysvitlo poznání, že světová populace, která 31. prosince 1950 činila 2 784 382 444 lidí, vzrostla do 31. prosince 2017, za pouhých 67 let, na 8 844 128 002 lidí, což představuje přírůstek 6 miliard, 59 miliónů, 745 tisíc a 558 lidí. To je v rozporu s dalším lživým tvrzením, že každoroční přírůstek činí pouze 76 miliónů lidí. Pokud se podívám na data, jež jsem si nedávno stáhl z internetu, tak musím podotknout, že v nich obsažené lži, tvrzení, výpočty a domněnky jsou nevidaně chybné:

Výňatky z internetu:

Klesající křivka porodnosti (www.br.de)

Tento vývoj je našťastí bržděn: Křivka porodnosti pomalu klesá. Roku 1950 měla jedna žena v celosvětovém průměru pět dětí, mezi lety 1990 a 1995 ještě tři, avšak dnes již jen 2,5. Spojené národy vycházejí z toho, že by křivka porodnosti mohla do konce tohoto století poklesnout na dvě děti na jednu ženu. Tím by bylo dosaženo takzvané »záchovné křivky«, a tedy bodu obratu: Pakliže křivka porodnosti poklesne, jak se předpokládá, pod tuto hodnotu, tak začne počet světové populace pomalu klesat.

20 miliard lidí do konce století?

11. července – Světový den populace

11. července 1987 žilo na Zemi pět miliard lidí. Z toho důvodu zavedly Spojené národy mezinárodní Světový den populace. Nikoli pro zábavu, ale proto, aby se pokud možno zbrzdil další růst.

(Pozn. Billyho: Na základě údajů Plejaren zahrnovala pozemská populace v polovině roku 1987: 5 149 979 380 lidí.)

Světové populační hodiny: Kolik lidí existuje nyní? (www.dsw.org)

Již od první poloviny roku 2018 žije na Zemi více než 7,6 miliardy lidí – to je o polovinu více než před pouhými třiceti lety. Bude-li tento růst bez zábran pokračovat, bude naše planeta již brzy velmi zaplněna: Bude-li se situace beze změny vyvíjet tímto způsobem, bude žít na Zemi do roku 2100 přibližně dvacet miliard lidí.

Populační prognóza do roku 2100

Dříve než nastane zmíněný rok, poroste světová populace značným tempem: Roku 2055 bude žít na světě, podle předpokladů, již deset miliard lidí, do roku 2100 pak 11,2 miliardy, tedy při poněkud výhodném vývoji křivky porodnosti. Pokud však jedna žena bude mít i nadále průměrně 2,5 potomka, pak si bude muset hledat na Zemi místo 16,6 miliardy lidí.

Tolik tedy k tomu, pak mám ale následující:

- 1) Je nestydatá lež, že křivka porodnosti celosvětově »klesá«, že počet pozemského lidstva činí v současnosti pouze 7 miliard, 630 miliónů a pár dalších lidí a že světová populace bude v roce 2055 zahrnovat pouze 11,2 miliardy a v roce 2100 jen 16,6 miliardy lidí. K procesu všech těchto lidí je nutno zmínit fakt, že dotyční lháři nejsou schopni sečíst světovou populaci, ani ji správně odhadnout, jelikož k celé věci přistupují pouze hypoteticky, a tudíž produkují idiotské domněnky, neboť nedisponují technickými možnostmi, které máte vy, Plejaren, kteří dokážete registrovat každého jednotlivce, třeba i v nejzazším koutě světa.
- 2) Dále je nutno zmínit skutečnost, že všichni ti »inteligentní«, ve skutečnosti však hloupí a prolhaní žvanilové a fantasté, kteří sčítají populaci, vůbec nezohledňují okolnost, že všechny ty šílené a ničemné skutky, které i nadále plynou z nekonečného nárůstu globálního přelidnění, neustále zhoršují celou situaci. Děje se například to, že každým rokem začíná být v lidstvu přibližně 100 miliónů mladých žen a mužů, nebo i více, zákonitě schopno plodit, z nichž mnozí budou (opět zákonitě, neboť je to přirozené a stanovené přírodou) plodit potomky, stejně jako tak budou činit četné milióny jiných lidí, přestože na svět již přivedly dosti dětí. Mnozí chtějí jednoduše nesoudně »rozšiřovat« své rodiny nebo zakládat nové, či si chtějí hloupě, pitomě a nerozvázně splnit své přání zplodit potomky; anebo zkrátka nedbají na antikoncepci, čert ví z jakých nicotných či zcela

idiotických důvodů, jako například kvůli své bludné náboženské víře opírající se o lživou fantazijní kroniku bibli. V první knize Mojžíšově, kapitole 9, verši 1 pronáší imaginární »Jahwe«, resp. Bůh, kterého si vymyslel, resp. vysnil nějaký pomatený a potřeštěný pozemšťan, k Noemovi a jeho synům slabomyslné přikázání a žehnavá slova v tomto smyslu: »Budte plodní a množte se, a naplňte zemi.« Toto přikázání »jděte a množte se« brali lidé od té doby vážně a berou jej vážně i nadále, a to po celém světě, přičemž bylo začleněno – alespoň pokud jde o jeho realizaci – do všech náboženství a přejali jej i všichni věřící, kteří nemají přímý ani nepřímý vztah k hebrejské, židovské náboženské knize »Tanachu«, v níž se Boží jméno skládá do samostatného slova z hebrejských souhlásek jod, he, waw. Tato písmena tvoří, čteme-li je v knize zprava doleva, tetragram »JHWH«, jenž představuje zdaleka nejčastější biblické vlastní jméno. *(Pozn.: Tetragram znamená čtyřpísmeno, jde o označení tvořené 4 hebrejskými souhláskami J-H-W-H, z nichž plyne Boží jméno Jahve jako Boží symbol, jenž je využíván též k ochraně před zlem.)*

- 3) Dále je nutno ohledně přelidnění zohlednit křivku přirozených úmrtí či úmrtí způsobených zločinnými a válečnými skutky, avšak tato křivka k redukcí populace příliš nepřispívá: V normálním případě zodpovídá přírodní zákon logicky za to, resp. působí tím způsobem, že se poměr mezi umírajícími a žijícími neustále vyrovnává, což představuje nepochybně přirozenou regulaci, avšak jelikož lidé plodí nadměrný počet potomků, tak tato »produkce« nesmírně převyšuje normální meze, a proto křivka nadměrně rostoucího přelidnění velmi zásadně překonává normální křivku úmrtnosti a žene se ustavičně a stále problematičtěji do výše. Zvláště velký podíl na tomto vývoji nese faktor pokročilého lékařství, kvůli němuž stále klesá křivka přirozené úmrtnosti a lidé jsou léčeni z jinak smrtelných chorob a neduhů, přičemž jsou stále déle udržováni při životě pomocí podpůrných transplantátů, resp. implantátů, resp. voperovaných tkání, orgánů, částí orgánů či jiných materiálů, jako jsou mikroelektronické přístroje, jež přebírají v těle určité funkce. Z toho důvodu je křivka přirozené úmrtnosti a křivka úmrtí způsobených válkami, teroristickými činy a jinými zločiny, jež se objevují v lidstvu, velmi zásadně a setrvale převyšována katastrofálně rostoucími a stále déle žijícími přelidněnými zástupy, a tudíž se pozemská populace nezadržitelně rozmáhá, z čehož vyplývají čím dál četnější, větší a katastrofálnější problémy, které již nelze zvládat.
- 4) V přelidněných zástupech pozemské populace se jednotlivec stává stále lhostejnějším vůči svým bližním a postrádá mezilidské vztahy, neboť se stává, stejně jako samotné zástupy, čímsi anonymním a neexistujícím ve vztahu ke svému bližnímu a svým spolubližním obecně – ztrácí totiž svoji vlastní individualitu a nebude již mít svoji osobní čest, jelikož tvoří už jen stín sebe samého a nebude ničím více než »bezduchým« robotem.
- 5) Kvůli ustavičně rostoucímu přelidnění se lidé dopouštějí stále nových a rozličných bořivých ničemností ve vztahu k přírodě, zvířecí a rostlinné říši a samotné Zemi, a těmito manipulacemi, zchytralostmi, manévry a praktikami se snaží uspokojovat své všemožné požadavky, přání a tužby po luxusu. Negativní roli sehraává zejména drancování zemských zdrojů, kvůli němuž je planeta vyprazdňována a ve finálním důsledku se nebezpečně narušuje její rotace. Toto ničemné jednání se týká zejména exploatace, resp. plundrování ropných zdrojů kvůli výrobě pohonných hmot pro motorovou dopravu, která již dávno překračuje všechny meze a již před notnou dobou dospěla do fáze, kterou již nelze kontrolovat, jelikož tento problém stále roste, je čím dál choulostivější a nakonec jej již nebude možné zvládat.
- 6) Kvůli nezadržitelně bujícímu přelidnění prudce roste doprava všeho druhu, a tudíž se musí stále budovat další silnice, rozšiřovat letiště, uvádět do provozu nové železniční a tramvajové spoje, a tedy používat nová vozidla, letadla, vlaky a tramvaje atd., přičemž kvůli rostoucímu přelidnění postupně již není možné vůbec nic zvládat. Již mnoho let jsou tedy ulice přeplněny automobily, autobusy, nákladními vozy, motorkami, traktory a všemožnými jinými motorovými vozidly, jež

vypouštějí CO₂ a zamořují a otravují tak atmosféru, což poškozuje zdraví lidí a celé přírodní, zvířecí a rostlinné říše. Železniční, popř. kolejové dráhy jsou přetíženy vlaky a tramvajemi a také nebe, resp. vzdušný prostor, jsou značně přetíženy letadly, která jsou nejen nebezpečným dopravním prostředkem, ale také masivně rozptylují v atmosféře škodliviny, resp. CO₂. Také na mořích se to hemží loděmi všeho druhu, které zamořují vzduch a atmosféru CO₂, přičemž ohromným znečišťovatelem jsou zejména velké nákladní a dopravní lodě, jež jsou poháněny těžkými topnými oleji. Mimoto neodpovědní kapitáni a lodní posádky vylévají do moře špinavý olej anebo do něj vysypávají všemožný jiný odpad, kvůli čemuž se moře mění v páchnoucí a jedovaté odpadní vody, v nichž ochorují a následně bídne živorost, kteří se mohou dostat po výlovu i na trh a sloužit jako potraviny, a lidé, kteří je pak snědí, trpí chorobami a mohou za určitých okolností i zemřít.

- 7) Dále je nutno hovořit též o těžbě drahokamů a velmi drahých »vzácných zemin«, zejména o drancování veškerých vzácných kovů a rud, bez nichž by nebylo možné vyrábět vozidla, elektroniku, chirurgické nástroje, pracovní stroje a nástroje, kovové peníze, mosty, domy, různé budovy a všemožné stavby, hračky, hudební nástroje, přepravní linky všeho druhu, dráty, ocelová lana a bezpočet dalších věcí a produktů. To všechno jsou lidské výtvarnosti, jež si v moderním světě již nelze odmyslet, a kdyby lidstvu chyběly, tak by bylo vrženo zpět do prvotních fází vývoje vytí a skučení, a když ne až do tohoto stadia, tak by alespoň muselo začít od píky na nejprimitivnějším stupni vývoje.
- 8) Celá příroda, zvířecí a rostlinná říše a samotné lidstvo trpí kvůli dalšímu, katastrofálně rostoucímu přelidňování a s ním souvisejícím, stále extrémnějším ničem a manipulacím zdravotními a respiračními dopady, resp. pozbývá svého tělesného blaha, schopnosti žít a nezbytného volného prostoru k životu, a to čím dál masivněji. Tak je tomu proto, že lidé stále více, radikálněji a do kořene ničí veškeré předpoklady pro zdravý život, a nakonec je dokonce nevratně zlikvidují.
- 9) Celé přírodní, zvířecí a rostlinné říše jsou masivně a čím dál beznadějněji otravovány toxickými látkami, tedy nejmenší ručeje, potoky, řeky a mořské proudy, ale i proudy vzdušné, atmosféra, lesy, luhy, pole, nivy, stepi, tundry, močály, bažiny, louky, role, zahradnické pozemky i zahrady všeho druhu. Tyto toxické látky, které lidé vypouštějí ve stále větších kvantech a stále častěji a které následně otravují rostliny a živé tvory, představují jedovatiny, jejichž dopady jsou čím dál ničivější, hubivější a likvidačnější. Tyto nebezpečné látky pronikají do veškerých zahrad, plantáží, zahradnických zařízení, luk, polí, rolí, lesů i všech sladkovodních toků a moří, z nichž se stávají jedovaté močůvky a ohniska chorob, nákaz a zkázy. Tak je tomu proto, že voda, která je nasycena jedovatými, se přenáší na všechny kultivované či přirozené potravinové plodiny a masivně je otravuje. Rostlinstvo pohlcuje jedovatiny přes stravu a vodu, jež je nasycena jedy a živinami, avšak toxické látky mohou do rostlin pronikat částečně i přes jejich listy a kutikulu, resp. vnější pokožku či kůru, a to i přesto, že listy a vnější pokožka rostlin vykazují funkci stomatární transpirace, resp. odpařování vody prostřednictvím regulačních štěrbin. Rostliny, fixované na jedno místo, přijímají tedy potravu jinak než pohybliví živí tvorové, jako jsou zvířata a lidé, kteří svoje potraviny – jež jsou všechny otrávené toxickými látkami – konzumují formou jídla.

Jedy se nevypouštějí pouze do rostlinné říše, ale i do všech moří a sladkých vod, v nichž lidé pro svoji potravu pěstují vodní živočichy, kteří jsou beznadějně otravováni toxickými látkami a následně je přenášejí na celé své vodní a přírodní okolí, na ostatní zvířata, rostliny i lidi. Všichni živočichové, kteří jako potravu pozřou maso otrávených vodních tvorů, zatěžují své tělo a trpí zdravotními důsledky, stejně jako když se stravou pozřou sekundární mikroplasty, které mají velikost milióntiny metru nebo i nanometru, plavou ve vodě a následně se usazují v mase konzumentů. Tyto částice se mísí se stravou vodních živočichů a usazují se v jejich mase, které následně konzumují jako stravu

i další živí tvorové, včetně lidí. Sekundární mikroplasty vznikají v životním prostředí rozkladem primárních makroplastů, jež se popisují jako pevné a nerozpustné syntetické polymery, resp. umělé hmoty, jež měří méně než 5 milimetrů. Jelikož se mikroplasty v procesu rozpadu drolí a rozkládají, uvolňují se do okolí stále četnější a drobnější kvanta plastických částic, jež na sebe vážou všemožné okolní jedy a jež jsou požírány mořskými organizmy. Tyto částice navíc již nelze z životního prostředí odstranit, jelikož pozemšťané nedisponují potřebnou technologií ani jinými možnostmi za tímto účelem.

Sekundární mikroplasty, jež požívají vodní tvorové se svou potravou, jsou velmi nepatrné částičky vznikající ve vodních tocích z primárních makroplastů, které se drolením zmenšují a nakonec se začnou rozpadat. Lidé kvůli své neodpovědnosti nedbale vyhazují do volné přírody atd. kvanta plastů a umělých hmot, jež následně dospívají do vodních toků, potoků, řek a jezer a ve finálním důsledku i do moří. Všechny tyto látky pak proudí v mořích, zejména v podobě různých obalů, zbytků nábytku, stavebních a malých dílů atd., ale také v podobě kilometry dlouhých rybářských sítí, resp. »sítí duchů«¹. Působením UV záření obsaženém ve slunečním svitu a působením mechanického drolení zapříčiněného pohyby vln se plasty trhají na stále menší fragmenty, jež se v průběhu času nakonec rozkládají na velice nepatrné mikroskopické nanočástice. Odbourávání lehkých druhů plastu vlivem přírodních pochodů trvá zpravidla výrazně déle než sto let, a v některých případech dokonce ještě déle (záleží na odolnosti daných plastů), a tudíž se tyto plastové nanočástice označují jako perzistentní.

Veškeré toxické látky, které se vypouštějí do okolí, zákonitě otravují různými způsoby i člověka a celou živočišnou říši, a tudíž tyto jedy zasahují všechny živé organizmy, jež následně trpí nemocemi a churavějí, a začasť také umírají. Mnohé organizmy tedy nakonec z toho důvodu umírají, avšak toxické látky zasahují i celou přírodu a způsobují vymírání mnoha rodů a druhů zvířat a rostlin, jichž do dnešní doby, podle vašich plejarische šetření, vymřelo přibližně 29 600.

Toxické látky působí na všechny v přírodě existující živé organizmy, ale i na člověka, choroboplodně a způsobují jim vleklé churavění a často i smrt, a to již v malých, nepatrných množstvích. Avšak tento fakt výrobci těchto látek, jakož i politici a pracovníci zdravotních úřadů zcela neodpovědně kompletně popírají lživými tvrzeními. Dotyční lživě tvrdí, že minimální množství toxických látek nepředstavují pro člověka, zvířata, nižší zvířenu ani všechny formy života, jež jsou podstatné pro celou existenci, žádné nebezpečí, a že tedy neohrožují zdraví, přičemž všichni, kteří se podílejí na šíření těchto lží, inkasují za své klamavé, vylhané výpovědi vysoké sumy a osobně se obohacují.

Zásadní fakt zní tak, že jedovaté látky, které lidé stále vynalézají, vyrábějí a vypouštějí do přírody, zvířecí a rostlinné říše a do atmosféry, jsou pro existenci všech živých organizmů, a tedy i pro člověka, stále nebezpečnější. Tak je tomu proto – jak jsem již uvedl –, že se všechny tyto jedovaté látky šíří a přenášejí přes zemský povrch, půdu, všechny vodní toky i přes atmosféru. Z toho důvodu jsou všechny pěstované přirozené i divoce rostoucí potravinové plodiny rovněž zásadně otravovány. To má za následek, že lidé i všichni živí tvorové, kteří se těmito plodinami (jež jsou vesměs otrávené) živí, do sebe tyto jedovatiny zákonitě přijímají, a to i dýcháním vzduchu, jelikož atmosféra je nasycena všemi těmi kvanty vypouštěných jedovatin a z nich se uvolňujících toxických plynů.

Skutečností tedy je, že se veškeré druhy jedů usazují ve všech rostlinách, ovocných a zeleninových plodech, v bylinách i bobulích všech rodů, druhů a poddruhů atd., jakož i v atmosféře, a tedy i v dýchatelném vzduchu, a proto je do sebe následně pojmají všechny živé organizmy všech rodů

1 »Sítě duchů«, tedy změtí plastových vláken, které zbyly po rybářích; pozn. překl.

a druhů. Z toho důvodu jsou bezesbýtku všechny živé organizmy všech rodů a druhů kontaminovány všemi těmi rozličnými jedovatými, načež jsou sužovány nemocemi, neduhy, chorobami a nákazami; kvůli veškerým toxickým látkám vypouštěným do celé přírodní, zvířecí a rostlinné říše se budou v budoucnu množit případy různých druhů rakoviny, z níž se stane nejčastější druh onemocnění, který bude pro pozemské lidi smrtelný. A to nehovořím o tom, že jsou i nadále hubeny četné, životně důležité formy života nejrůznějších rodů a druhů, jako se tak doposud katastrofálně dělo a jako se tak bude dít i v budoucnu. A tento vývoj bude do budoucna pokračovat, a sice stále rostoucí měrou, neboť v pozemském lidstvu vládne generace vypouštěčů jedovatiny, a to zákonitě proto, že kvůli prudce se vzímáhajícímu přelidnění se neustále stupňuje potřeba potravin, kvůli níž se ustavičně rozrůstá produkce potravinového zboží. Převládá tedy naléhavá nutnost podporovat a stále navyšovat produkci potravin, což se děje i kvůli ziskuchtivosti potravinových výrobců a na ně navázaných zástupů obchodníků. Mají-li se v přírodě, zahradnických podnikách, na polích a rolích, v lesích, luzích a nivách atd. vyprodukovat pro přelidněné davy potraviny, naturálie, přírodní produkty, suroviny, poživatiny, pochutiny, živiny, stravy, jídla, pokrmy, výživy a potrawy, pak je k tomu zapotřebí skutečně pekelná výroba v ustavičně rostoucí míře.

Této obří produkce potravin mohou lidé již drahnou dobu dosahovat už jen tak, že otravují veškeré škůdce toxickými, pro ně smrtelnými látkami, přičemž však otravují, zabíjejí a hubí i všechny neškodný, užitečný, ba i životně důležitý hmyz. Navzdory falešným tvrzením a lžím výrobců a uživatelů toxických látek působí veškeré jedy kolektivně na vše živé, na veškeré dotčené organizmy, jako jsou rostliny, nižší zvířata, ptáci, ještěrky a savci atd. všech rodů a druhů, a to vesměs se smrtelnými či přinejmenším zdravotně škodlivými dopady – a působí také na člověka, a to nejen v posledních a pozdějších důsledcích, ale i v důsledcích velmi brzkých a rychlých.

Faktem je, že nesmírně přelidněné zástupy lze již po celá desetiletí uživit už jen pomocí zhoubných, bezohledných opatření, a tedy právě pomocí nebezpečných a ničivých zlotřilostí, mezi něž patří využívání smrtících a zdravotně závadných jedů, díky nimž lze docílit dostatečně vysoké, postačující potravinové produkce. To znamená, že neustále rostoucí produkci potravin lze zajistit již jen pomocí stále se stupňujícího používání jedů proti potravinovým škůdcům, avšak tímto způsobem je stále silněji otravováno bezesbýtku vše živé, a tudíž všechny živé organizmy trpí stále horšími důsledky otrav, chorob a neduhů. Tato situace nevzniká jen proto, že si prudce rostoucí přelidnění žádá stále více potrawy, nýbrž i proto, že výrobci potravin si bezohledně a neodpovědně přejí docílovat obrovských zisků a hromadit finance čím dál většími a rozsáhlejšími produkcemi. Dotyčné však pranic nezajímá, že používají jedovatiny, jež jsou pro všechny živé organizmy nebezpečné, smrtelné či choroboplodné a jež nejen kontaminují potravinové rostliny, ale později také vzbuzují choroby u lidí, když tyto rostliny snědí. Ovšemže mohou škůdci zničit celé úrody, a proto je nutné proti nim něco podnikat, avšak nesmí se dít to, že nebezpečné, zdraví škodlivé a smrtící toxické látky potírají a choroboplodně hubí nejen faktické škůdce, ale i četné jiné, užitečné formy života, a dokonce i člověka. Právě to se však děje a jsou choroboplodně hubeni a likvidováni živí tvorové, kteří musejí být zachováni při životě, a tudíž veškeré jedovaté postřiky nepochybně představují zhoubný začarovaný kruh, který si pozemšťané sami vytvořili a z nějž se již nedokážou vymanit, jelikož i nadále stále neodpovědně stupňují své přelidnění. Veškeré míchání a vypouštění jedů by mohlo skončit pouze tehdy, kdyby lidstvo konečně, definitivně a radikálně, zastavilo a ukončilo růst svého přelidnění a kdyby následně provádělo celosvětovou, regulovanou kontrolu porodnosti, aby soustavně docílovalo své další redukce až na rozumnou úroveň, jež by nakonec činila nanejvýš 2 až 2,5 miliardy lidí.

Dnes existující přelidnění, jakož i přelidněné davy ve všech 7 uplynulých desetiletích, dospěly do katastrofální situace, pokud jde o vypouštění toxických látek do celé přírodní, zvířecí a rostlinné říše. Vypouštění všech těchto látek mezitím již způsobilo, že byly nenávratně a neodvolatelně vyhubeny různé formy života, mezi nimiž se nalézaly i rody a druhy, jež byly pro celý život nanejvýš důležité a které nyní v celém pozemském ekosystému nesmírně chybějí. Tyto vývoje se dotýkají celé ekologické jednoty veškerých biotopů, neboť ekosystém je prakticky nepostradatelný pro každou jednotlivou formu života a její životní podmínky vůbec. Ekosystém tvoří souhrn vzájemných vztahů živočichů s životním prostředím a je nutno jej chápat ve smyslu nerušeného fungování přírody a jejího zvířectva a rostlinstva; ekosystém je nejmenší ekologická jednotka každého životního prostoru se všemi živými organizmy, jež v něm existují a vegetují, přičemž ekosystém teprve zajišťuje schopnost a možnost života každého jednotlivého organismu a všech organismů vůbec. Tento životně důležitý systém však pozemšťané již nanejvýš trestuhodně narušili a zčásti i nenávratně zničili kvůli svému pitomě vypěstovanému přelidnění; a jelikož budou svět i nadále a ještě masivněji přelidňovat, tak budou odhodláni v budoucnosti všechny poměry neuváženě a neodpovědně hnát do naprosté zkázy, přičemž hrozí, že tak fakticky učiní.

Kvůli bezmezně rostoucímu přelidnění, v jehož důsledku se budou v nadcházejících dobách všechny poměry ještě zásadněji vyostřovat a pro něž se budou lidé dopouštět kriminálních a zločinných ničemností a manipulací, bude pozemské lidstvo nakonec překračovat veškeré únosné meze a celý svět bude upadat do beznadějného chaosu. Tak tomu bude proto, že lidstvo neuskuteční celosvětové, naléhavě nutné totální zastavení porodnosti v radikálním smyslu a že nebude provádět nutnou, nekompromisní kontrolu porodnosti v globálním měřítku. Neodpovědní pozemšťané budou totiž hlasitě zdůrazňovat, že veškeré otázky kolem plození dětí jsou soukromou věcí, která nemá nic společného s vlastní odpovědností, s blahem planety, přírody, zvířecí a rostlinné říše, s atmosférou, klimatem a samotným životem, a tedy ani s možnostmi budoucí existence pozemského lidstva, přírody, zvířectva a rostlinstva vůbec.

- 10) Kvůli stále se stupňujícímu přelidnění a kořistivým ničemnostem s ním spjatým, viz drancování zemských zdrojů, se budou veškeré zlořády i nadále katastrofálně množit a nakonec vyústí v pohromu a tragédii pozemského lidstva. To konstatuje i Wuppertalský institut, jenž počítá zemské zdroje a který 19. prosince 1987 poprvé vyhlásil takzvaný »Světový den překročení« (»Earth Overshoot Day«), stanovený na dobu jednoho roku. Jedná se o to, že se vždy na dobu 12 měsíců předem spočítá a stanoví spotřeba zemských zdrojů (*možná/udržitelná spotřeba; pozn. překl.*). Kvůli nezměrně rostoucímu přelidnění a s ním spjatému ničemnému drancování zemských zdrojů se však od zmíněné doby každým rokem zřetelně zkracuje datum překročení, neboť stanovené množství využitelných zemských zdrojů je překročeno již celé měsíce před koncem stanoveného jednoho roku, načež lidé pokračují v činnosti takřkajíc »na dluh« a neodpovědně drancují a spotřebovávají zemské zdroje vysoko nad stanovený rámec.

Jak vím, počítá mezinárodní organizace »Global Footprint Network« každým rokem významný den, v němž pozemské lidstvo svojí spotřebou zemských zdrojů překročí regenerační schopnost našich ekosystémů, avšak ty jsi k tomu podotýkal – a já jsem téhož názoru –, že je tento odhad regeneračních schopností naprosto iluzorní. Dnešní a zítřejší pozemšťané žijí totiž po stránce využívání zemských zdrojů v zásadě na dluh všech budoucích generací. V tomto roce 2018 byl znovu překonán celosvětový rekord, neboť »Den překročení« nastal prakticky ve všech státech mnohem dříve – tak tomu bylo v dřívějších jednotlivých letech a tak tomu bude i v budoucnu.

V roce 2018 byla kupříkladu v Evropě stanovená hranice využitelných zdrojů překročena již 1. srpna, a od té doby se tedy po stránce spotřeby žilo na vrub příští periody, a tedy na dluh. Meziročně tedy »Světový den překročení« opět nastal dříve, jako tomu bylo stále i v minulých

letech, místo toho, aby se přelidněné pozemské lidstvo zasadilo o globální spravedlnost a zachování životní základny. V Evropě bylo ekologické konto přečerpano de facto již 2. května 2018, a to zejména kvůli množství vypouštěného CO₂ v oblasti energetiky, dopravy, stavebnictví, veškerých motorových sportů a průmyslového zahradnictví a zemědělství, jakož i kvůli využívání velmi rozsáhlých ploch na chov ohromných počtů dobytka z důvodu produkce masa. Právě ohledně hromadné produkce masa pro přelidněné lidstvo je nutno zohlednit vaše velmi přesné plejarische údaje, z nichž plyne, že na výrobu masa se na Zemi chová a vykrmuje více než 1,24 miliardy, resp. přes 1 miliardu a 240 miliónů kusů dobytka. Faktem je, že pokaždé, když si dobytče řihne nebo pustí větry, uvolní metan. Metan je však silný skleníkový plyn, který během 10 dekad, resp. během 100 let, oteplí klima asi 27krát účinněji než CO₂, jak mi vysvětloval již Sfath. Na klimatické změně se tedy podílejí i celosvětově obrovské masy dobytka, které jsou však v zásadě chovány kvůli ničemným manipulacím spjatým s přelidněným lidstvem, které se svými kopulacemi stará o to, aby i nadále stále masivněji a rychleji rostlo.

Kromě útlumu a minimalizace katastrofálních ničemností spojených s přelidněním, pokud jde o obrovskou produkci metanu při chovu hovězího dobytka, by bylo zejména a speciálně podstatné co nejrychleji a každým myslitelným způsobem utlumit a minimalizovat i produkci CO₂. To by ovšem vyžadovalo přijetí zásadních opatření proti zaslepenému šílenství všech pozemšťanů, kteří žijí v iluzi, že nemohou existovat bez vozidel se spalovacími motory, neboť těm by bylo nutné je zakázat, a povolena by tato vozidla musela být pouze těm, kteří je potřebují.

Inu, domnívám se, že kupříkladu z hlediska odbourávání CO₂ by bylo nanejvýš nutné a speciálně důležité, aby byla budována přirozená úložiště tohoto plynu a aby byl podporován tento typ projektů. Mám na mysli mimo jiné přirozeně nebo pitomě lidmi vysušené močály a bažiny, které by bylo zvláště podstatné znovu zavodnit, aby mohly pohlcovat CO₂. V tomto směru uvažuji o přirozených nebo antropogenních, resp. lidských, vlivech na zásobárny uhlíku v půdách. Podle mého názoru by bylo například užitečné a nutné znovu zavodnit degradované, resp. zhoršené a v mém pojetí odvodněné bažinné a močálové oblasti. Opětovné zavodnění bažin a močálů by bylo totiž velmi prospěšné, jelikož tyto lokality mají velmi významný vliv na klima, jak vysvětloval Sfath, když hovořil o tom, co se bude v těchto ohledech odehrávat v budoucnu, a já jeho výklady chápu jako logické. Tvůj otec, Sfath, mi vysvětloval, že opětovným zavodněním bažin a močálů, resp. jejich opětovným nasycením vodou, by se obnovil jejich přirozený stav a mohly by znovu plnit důležitou funkci, neboť bažiny, močály a podobné lokality v sobě ukládají kyslíčnický uhlíčitý a přispívají tak k ochraně klimatu. Čím více je podle Sfath v těchto oblastech redukována úroveň vody – ať kvůli přirozenému suchu, přírodní katastrofě, nebo kvůli hloupému odvodňování a vysoušení lidmi –, tím více jsou organické substance, jako jsou rašeliny, rozkládány aktivitou mikrobů, resp. jimi způsobovanými procesy, načež se hojněji uvolňuje klimaticky závadný kyslíčnický uhlíčitý a opojné plyny.

Od Sfath jsem se naučil, že bažiny a močály tvoří velmi důležité předpoklady, jež mají velký význam pro celý ekosystém; pokud si ještě dobře vzpomínám na jeho výklady, je zvláště podstatných následujících 5 bodů:

1. Bažiny a močály chrání biodiverzitu, což je velmi významné, neboť biodiverzita existuje v životních prostředích, jež obsahují mnoho specializovaných rodů a druhů organismů; jsou-li pak bažiny, močály a podobné lokality opět nasyceny vodou, získávají dotyčné organismy nezbytné látky ke své existenci a svému životu.
2. Bažiny, močály a podobné lokality, jež obsahují rašelinu atd., dlouhodobě pohlcují uhlík, což je nanejvýš důležité.

3. Bažiny, močály a podobné lokality zadržují vodu, a tudíž mimo jiné chrání před záplavami, přičemž též ukládají a filtrují vodu v rámci jejího koloběhu.
4. Bažiny, močály a podobné lokality působí na místní, resp. lokální a regionální klima tak, že kolem sebe šíří chlad a fungují jako chladicí zařízení.
5. Bažiny, močály a podobné lokality představují pro mnoho životních forem různých rodů a druhů různorodé funkční oblasti a skýtají životní prostor mnoha organismům, které se v nich mohou rozmnožovat, žít a chránit; tyto krajiny však slouží i člověku k rekreaci a zážitkovému pobytu.

Atmosféra nad bažinami, močály a podobnými krajinami absorbuje velkou část tepelného záření, jež stoupá ze země, avšak toto záření je částečně odraženo zpět na zemský povrch, což právě představuje takzvaný skleníkový efekt. Je ovšem nutno rozlišovat mezi tímto, tedy přirozeným, a antropogenním, resp. lidmi způsobeným skleníkovým efektem, neboť bez přirozeného skleníkového efektu by na Zemi nebyl možný život. Měl bych zřejmě ještě vysvětlit, že sluneční záření prostupuje nejkrajnější vrstvy Země, z nichž nejvýznamnější je vrstva ozónová, avšak dále je nutno zmínit i vrstvy atmosférické. Atmosférická vrstva není pouze jedna, jak se mnoho lidí z neznalosti obvykle domnívá, neboť ve skutečnosti jich je vícero: **První** je troposféra, která představuje nejspodnější vrstvu zemské atmosféry; **druhá** je stratosféra, jež se rozkládá nad tropopauzou; nad stratosférou pak následuje **třetí** vrstva zvaná mezosféra a nad ní se pak nalézá **čtvrtá** vrstva nazývaná termosféra, jež existuje ve výši 85 až 500 kilometrů, načež následuje exosféra.

Podíváme-li se blíže na vzduch, tak ten je nad mezosférou stále řidší, neboť zemská přitažlivost se s rostoucí výškou zeslabuje, a vzdušné, resp. plynné částice se tedy mohou stále méně seskupovat. Vrchní termosféra – v níž vládou velmi vysoké teploty činící až 1700 stupňů – tvoří tedy v rozpětí stovek kilometrů plynulý přechod do Vesmíru.

Dále musím také vysvětlit, když jsem již u tohoto tématu, že tepelné paprsky jsou na zemském povrchu přeměňovány, avšak následně se od něj odrážejí a skleníkové plyny v atmosféře jim pak částečně brání v tom, aby unikly do Kosmu. Kdyby v atmosféře nefungoval tento »ochranný štít«, tak by se Země již v pradávných dobách fakticky stala koulí pokrytou věčným ledem, na níž by vládla teplota minus 18 °C. Přirozený skleníkový efekt tedy zajišťuje, že na planetě vládne střední teplota činící asi 15 °C, díky níž se na staré dobré matičce Zemi vůbec mohl vyvinout a i nadále bude moci existovat život – tedy za předpokladu, že šílení a neodpovědní pozemšťané nedoženou všechny poměry kvůli svému pomatenému, stále rostoucímu přelidnění do poslední katastrofy a nezničí sami sebe a celou planetu.

K této možnosti bude dále přispívat i skleníkový efekt, jenž byl vyvolán antropogenními, resp. lidskými vlivy i změnou klimatu. Tento skleníkový efekt vznikl především kvůli ničemnostem a manipulacím spjatým s přelidněním, pokud jde o drancování a nadměrné vytěžování zemských zdrojů. Velký vliv má zejména spalování fosilních energií, jako je uhlí, ropa a zemní plyn, a dále též klučení lesů, přičemž lidé nenávratně zničili veškeré přírodní pochody tím, že změnili ráz krajin, chybně využívali zemi a upravovali potoky, řeky, jezera, luhy, nivy, mořské pláže, kopce a horské masivy atd. – a v tomto ničení budou dále pokračovat.

Planeta Země může se všemi svými dobrými a nejlepšími životními podmínkami unést v ideálním případě 529 miliard lidí, nejvíce však 2,5 miliardy – kvůli nezadržitelně rostoucímu přelidnění se však koncentrace skleníkových plynů v atmosféře během posledních 150 let velmi silně navyšovala, přičemž od roku 1950 začala celá tato situace překračovat všechny meze a stále více eskalovat. Globální koncentrace oxidu uhličitého v atmosféře (CO₂ je nejdůležitější a nejnebezpečnější

skleníkový plyn) se navýšila z přibližné hodnoty 280 ppm² (předprůmyslová doba) na současnou hodnotu 420 ppm, jak plyne z údajů, které jsi mi ty, Ptaah, poskytl minulý týden. Uváděl jsi také, že koncentrace skleníkového plynu metanu, jenž vzniká při intenzivní zemědělské činnosti a při hromadném chovu dobytka, zejména hovězího, se od roku 1950, kdy začalo extrémně narůstat přelidnění, do současného roku 2018 více než zdvojnásobila. Z toho důvodu je koncentrace skleníkových plynů v atmosféře v současnosti tak vysoká, že zadržuje příliš mnoho tepla, což má zákonitě výrazné dopady na světové klima; vysvětloval jsi, že z vašich plejarische šetření a výzkumných výsledků vyplynulo, že největší díl globálního oteplování posledních desetiletí, až z 94,7 %, zavinili sami lidé svými emisemi skleníkových plynů, zejména svojí činností od roku 1950. Toto oteplování způsobilo přelidnění a z něj plynoucí vystupňovaná, ničemná produkce CO₂, neboť v rámci přelidnění se z miliónů mladých lidí stali dospělí jedinci, kteří začali nově používat milióny vozidel se spalovacími motory, kvůli čemuž se stále hojněji vypouštěl oxid uhličitý, což se bude dít i v budoucnu, a kvanta CO₂ se tedy budou každým rokem zvětšovat. Dále je však také nutno zmínit četný hovězí dobytek a jiná vyšší i nižší zvířata, která produkují metanové plyny, jimiž rovněž zatěžují a otravují atmosféru a dýchatelný vzduch.

Vysvětloval jsi, že Švýcarsko je na tom ohledně »Světového dne překročení« a ohledně nadměrného využívání zdrojů obzvláště špatně, neboť trvalo pouhé 3 měsíce, než začalo přetěžovat zemi a nadměrně vytěžovat zdroje; stanovené meze překročilo oficiálně 7. května 2018 a od té doby žije na dluh a nadměrně drancuje zemské zdroje, jež by smělo využívat až příští rok. Kdyby celá světová populace žila tímto způsobem a spotřebovávala zemské zdroje tak neodpovědně jako populace švýcarská, tak by bylo již dnes nutné drancovat zdroje ze tří Zemí.

- 11) Jen a pouze kvůli samotnému přelidnění si budou pozemšťané vzájemně stále častěji lézt na nervy, neboť se budou tlačit na sebe a jejich životní prostor bude stále tísnivější a užší. Tato situace povede stále častěji k rozepřím a projevům nespokojenosti mezi sousedy a obyvateli, a navíc se tím budou hojněji šířit i nakažlivé choroby a nákazy, a to jak ty staré, které budou mutovat, tak i nové. Různé tyto nemoci a nákazy se budou početně rozrůstat, jelikož se budou šířit se všemožnými jedy přes pitnou vodu, vodní toky a atmosféru, přičemž tyto jedy budou silně narušovat lidské zdraví, jakož i vzduch, půdu, potraviny, stromy, keře, pole, lesy, zahrady, ba i veškeré skleníkové rostliny/plodiny. Veškeré snahy o změnu k lepšímu budou marné, a lidé se budou tedy marně snažit všem těmto zlořádům čelit a učinit jim přítrž, neboť ty budou každým dnem, ba každou hodinou a minutou stále větší a katastrofálnější, a sice v poměru k prudce rostoucímu a i nadále explodujícímu přelidnění. To vše, co se v těchto ohledech již odehrálo a co se bude bez zábran odehrávat i v budoucnu, byla či bude vina nerozumných a neodpovědných pozemšťanů samotných, a ti budou tedy v těchto trendech pokračovat i v budoucnu kvůli dalšímu, neodpovědnému pěstování přelidnění. To, co pozemské lidstvo již zničilo, nemůže znovu obnovit, a to, co zatím nezničilo, již nedokáže zachovat, neboť všechny jeho dotyčné snahy budou kvůli růstu přelidnění marné, a tedy zbytečné, protože kvůli svému nerozumu, nezdravému úsudku a neodpovědnosti nedospívá ke správnému závěru, že může něco zachránit již jen svojí nekompromisní redukcí. Této redukce lze však docílit pouze víceletým, kontrolovaným, zastavením porodnosti a její následující, celosvětově regulovanou a časově neomezenou, kontrolou. Správné rozhodnutí tkví skutečně jen a pouze v radikálním zastavení přelidňování pomocí globálního zastavení porodnosti a pomocí celosvětové, časově neomezené, regulace porodů, aby se pozemské lidstvo zredukovalo na míru, jež je pro planetu a přírodu přijatelná. Tato míra nutně činí, na základě přírodních a planetárních podmínek, 529 miliónů lidí, přičemž ji lze sice překročit, avšak nejvyšší počet lidstva nesmí přesahovat 2,5 miliardy lidí. Tato čísla byla vypočtena na základě možností Země uživit své

2 Wikipedia: **ppm** (parts per million); to jest 280 molekul CO₂ v jednom miliónu molekul vzduchu.

obyvatele a na základě veškerých jejích zdrojů tak, aby na ní lidé mohli bez problémů po všechny časy existovat a žít. Současné, již dávno přebujelé pozemské lidstvo však svoji planetu tak zničilo a vydrancovalo, že se rozstonała a již jen churaví, přičemž spěje do fáze, která lidstvo nakonec připraví o možnosti přežití, jestliže si přece jen neosvojí rozum a zdravý úsudek a jestliže neprojevív dostatečnou inteligentnost k tomu, aby zachránilo to, co zachránit ještě lze.

12) Pokud pohlédnu na machinace a manipulace vládních činitelů, jakož i takzvaných odborníků a vědců, kteří se zabývají ochranou klimatu, tak musím konstatovat, že všichni tito »experti« jsou pouze naprostí nechápavci, nuly a břídilové, jelikož nevnímají faktickou pravdu a skutečnost, ani realitu z nich plynoucí, a tudíž vůbec nedokážou pochopit skutečný stav věcí. Tito jedinci tedy procházejí svým životem jako slepci a hlupáci, neboť myslí pouze sami na sebe, své vlastní blaho a tučné finanční zisky, a právě v tomto duchu hegemonicky a diktátorsky dirigují i své státy, v nichž zaujímají čelné pozice a jimž by vlastně měli prospívat a být příkladem a oporou. Většinou vládní představitelé včetně níže postavených straníků – posledně jsi hovořil o tom, že podle vašich plejarische analýz se jedná o 98,7 procenta z nich – však zcela postrádají schopnosti a ostatní předpoklady k řízení vlády, a tudíž po celém světě vládnou mizerně. Pověření vládní činitelé, jejich vazalové a straníci atd., jakož i jejich hloupí a naivní příkyvovači z národů nejsou kvůli svému nerozumu, své nesoudnosti a neinteligentnosti nikterak schopni rozpoznat ani pochopit, že pouze samo přelidnění nese vinu na veškerých zákrocích na Zemi, v přírodě, ve zvířecí a rostlinné říši, jakož i na změně klimatu a z ní plynoucích přírodních katastrofách, a dále též na veškerých chorobách a nákazách, jež zuří v lidstvu. Vy, Plejaren, posuzujete mimoto pozemské vládní představitelky a jejich zanícené příkyvovače tak, že se mezi nimi nalézají ti největší zločinci, kteří přinášejí pozemšťanům pohromy, avšak prostomyslné zástupy populací je po celý čas lichotně vychvalují a vynášejí do nebes.

13) O půlnoci, 31. prosince 2018, vzroste počet lidstva na 8 953 851 418 lidí, což bude oproti roku 2017 znamenat přírůstek o 109 milionů, 723 tisíc a 416 pozemšťanů; pouze ničemnosti a manipulace atd., které praktikují ohromně přelidněné lidské zástupy, vedly a nadále vedou k tomu, že byla či je páchána – tedy vinou samotného lidstva – nenapravitelná nebo stěžív napravitelná destrukce, zhouba a likvidační zkáza v přírodě, zvířecí a rostlinné říši, jakož i v atmosféře, klimatu a na samotné planetě. Celé toto pustošení plyne výhradně ze zlotřilostí a manipulací spojených s ohromnými davy pozemského lidstva, tedy právě z veškerých souvisejících katastrof, zlořádů, nepokojů, nenávisti, nepoctivosti, nespravedlnosti, svárů, nesvobody, válek, zločinů a všech ostatních zvráceností všeho druhu, jakož i ze změny klimatu a vyplývajících obrovských výkyvů počasí a přírodních katastrof rozličných rozměrů.

Pokud pověření, ale přesto neodpovědní vládní činitelé a jejich vazalové atd. pořádají klimatické konference – při nichž jsou zřejmě tím nejpodstatnějším mimořádně drahé žranice a pitky a jichž se účastní i samozvaní »vědci«, »odborníci«, »experti« a jiní přemoudřelci –, tak na nich jen velkohubě, hloupě a pitomě žvaní, načež podepisují blbá, slabomyslná a zcela jalová usnesení. Veškerá tato usnesení, jež vznikají na klimatických konferencích atd., jsou absurdní a nepřinášejí žádný užitek, přičemž jsou neuvážená, stejně jako všemožné plány, které mají řešit stávající a nově vznikající problémy. To vše je nesmyslné proto, že každým rokem kvůli stále rostoucímu přelidnění přibývá na světě 100–110 milionů nových lidí, kteří vstupují do koloběhu ničení, pustošení a hubení, jež na planetě stále pokračují, k čemuž se přidává ještě dalších 100–110 milionů těch, kteří vstoupili do dospělého věku a začínají být schopni plodit. Tito lidé totiž začínají používat milióny vozidel se spalovacími motory, jež se tím pádem uvádějí do provozu, avšak zkázu způsobuje i samotné přelidnění a jeho nárůst, jež navíc dále podněcují kopulační akty již starších dospělých, kteří si rovněž přejí plodit potomky. Dokonce ani o těchto problémech se neuvažuje, stejně jako ani

o mnohých ostatních naléhavých tématech, neboť žádní účastníci klimatických konferencí nejsou vzděláni ve všech těchto nezbytných záležitostech, které se vyskytují a které by museli znát, aby na klimatické konferenci mohli prodiskutovat klíčové body, aby pak vypracovali a přinesli efektivní, prospěšná řešení a mohli nařídit a iniciovat správné postupy, jež by bylo následně nutné provádět. V tomto ohledu by bylo nutné ze všeho nejdříve vypracovat, vyhlásit a legislativně ustanovit celosvětové, 7leté zastavení porodnosti, načež by bylo nezbytné bez časového omezení regulovat porodnost, aby se snížilo zbývající přelidnění, jehož opětovnému vzniku by bylo nutno předcházet. To by samozřejmě vyžadovalo globální osvětu celého pozemského lidstva, při níž by bylo nutné obšírně odkrývat fakta, přinášet řešení, odhalovat a obnažovat skutečnosti a informace, zasvěcovat populace do pravdy a vyučovat je, aby dospěly k nutnému pochopení, byly poučeny, instruovány, obdržely potřebné vědomosti a dospěly k uvědomění. Je tedy nezbytné poučovat jednotlivé pozemšťany, aby vnímali, rozeznávali, budovali, chápali a postihovali svoji osobní odpovědnost.

- 14) Klimatické konference tedy nepřinášejí žádnou změnu k lepšímu, jelikož jejich účastníci jen nesmyslně řeční a činí pitomá a neúčinná usnesení, jež nepřinášejí naprosto žádný úspěch, a jež tedy ani minimálně nezlepšují stav klimatu – a ve stejném duchu působí prakticky i všechny soukromé organizace, které volají po záchraně klimatu. Ty jsi již před notnou dobou uváděl, že bude v tomto duchu působit i jedno mladé uskupení lidí, které vznikne v nejbližší době a které bude demonstrativně požadovat, aby vládní činitelé a obecně všichni lidé na odpovědných pozicích podnikli kroky pro záchranu klimatu. Také toto uskupení mladistvých, jež se objeví v nejbližší době, bude pouze vést plané, hloupé a připitomělé řeči a bude požadovat opatření na záchranu klimatu, aniž by však tito naivní mladiství věděli a chápali, jaká je faktická příčina celého problému, z níž plynou ničemnosti a manipulace. Ani tito mladí lidé neznají a nezkoumají zmíněné příčiny, ale všichni sledují pouze následky, a tudíž nepodnikají nic k ukončení klimatické katastrofy – budou pouze vést hloupé diskuze a řeči, budou křičet a povykovat a nebudou usilovat o nezbytná řešení. I tito mladí lidé – stejně jako vládní činitelé, účastníci klimatických konferencí a ostatní rozumbradové a »odborníci«, kteří se chovají povýšenecky a pokládají se za bohy – budou tedy pouze hloupě žvanit a vznášet požadavky, aniž by pátrali po prvotní příčině všech zlořádů, katastrof a destrukcí a aniž by našli řešení, které by všechny tyto nešvary mohlo ukončit. Zejména účastníci klimatických konferencí, kteří se pokládají za »znalé a odborné« vědce, kteří jsou však ve svých oborech faktické nuly a packalové, volají po nových opatřeních na zastavení klimatické změny, ačkoliv ji svými absurdními požadavky zastavit nemohou. Fakt, že se politici, vládní činitelé a členové naivních organizací na ochranu životního prostředí k těmto požadavkům připojují a že souhlasně podporují celou tuto záležitost, která nikdy nemůže vést k úspěchu, dokazuje i jejich hloupost, nerozumnost, absenci zdravého úsudku a nízkou inteligentnost. Ani oni totiž nenalézají příčinného původce v podobě již padajícího Damoklova meče, který již celé dekády přináší lidstvu zlořády, hrůzy, zkázu, děs, kletby, pohromy, nebezpečí, katastrofy, kolapsy, ničení, pustošení a hubení.

Celkový příčinný faktor ničení klimatu a otravování přírody, zvířectva, rostlinstva, vodních toků a atmosféry způsobí nakonec nevyhnutelně a definitivně porážku pozemského lidstva. To proto, že se pověření činitelé na Zemi, vládní představitelé, politici, vědci, členové náboženských a sektářských uskupení a různých organizací, jakož i většina pozemského lidstva, nebudou chtít odhodlat k tomu, aby bylo provedeno globální, 7leté zastavení porodnosti a následně po celém světě zavedena regulovaná kontrola porodnosti, aby byla pozemská populace snižována a nakonec znovu přivedena na normální úroveň, pro planetu snesitelnou.

Pitomé, naduté a slabomyslně neznalé řeči však nic nepřinášejí a všichni, kteří se chovají povýšenecky a pokládají se za bohy, se vůbec nezamýšlejí nad tím, jaká je skutečná, prvotní příčina

klimatické změny. Touto příčinou je nepochybně přelidnění a z něj plynoucí ničemnosti a manipulace, jež podněcovaly a nadále podněcují veškeré zvrácenosti, které se v současnosti po celém světě projevují jako ničivé, pustošivé, ba smrtící přírodní katastrofy a budou se tak projevovat i v budoucnu stále větší měrou.

Ona uskupení mladých lidí, která podle tvých výkladů vzniknou již v nejbližší době a která budou volat po záchraně klimatu a budit pozornost, nebudou mít o skutečných příčinách ničení klimatu ani potuchy a ničeho nedosáhnou. Nebudou ani schopna se svými toliko hloupými disputacemi přispět k přijetí nezbytných opatření, jelikož o nich nebudou mít ani tušení, stejně jako jej nemají účastníci klimatických konferencí, kteří idiotsky tlachají a přijímají slabomyslná usnesení.

Klima lze pozitivně ovlivnit pouze tak, že se krajně drasticky sníží vypouštění veškerých jedovatých látek, které je vesměs nutno zlikvidovat, gigantických kvant CO_2 a nesmírných množství metanových plynů. Jedná se právě o ty látky, které ničivě, hubivě a likvidačně působí na přírodu, zvířecí a rostlinnou říši, moře a sladké vody a které narušují i atmosféru a klima, přičemž postihují i člověka, jenž si kvůli všem těmto vlivům pěstuje choroby a nakonec na ně umírá.

Lidé nerozeznávají, nechápou, a tedy ani nezohledňují skutečnost, že úspěchů prvotních a finálně i dobrých lze docílit pouze radikálním snižováním a nakonec úplným zastavením vypouštění veškerých jedovatých látek, jichž je bezpočet druhů, do celé přírodní a rostlinné říše. Zejména je nutno hovořit o vypouštění ohromných kvant CO_2 a metanových plynů, jež spolu se škodlivinami vypouštěnými z komínů průmyslových závodů tvoří největší a nejpodstatnější ničivé činitele způsobující změnu klimatu, a jež tedy zejména zaviňují celou klimatickou katastrofu, resp. ničení klimatu – jedná se totiž fakticky o ničení klimatu, nejen o jeho změnu, jak se lidstvu podvodně a klamavě snaží namluvit »odborní vědci« a pověřeni, avšak přesto neodpovědní představitelé. Je tedy nutné radikálně, avšak rozumně a kontrolovaně redukovat počty veškerých strojů, resp. vozidel se spalovacími motory, jakož i všech letadel a lodí atd., jež jsou poháněny benzinem či naftou, ale i olejových topení atd. Navíc je nutno zmínit milióny vozidel se spalovacími motory, jež se pitomě používají jen za sportovními účely a na mimořádně hloupé, zuřivé zábavné vyjíždky po okolí, kvůli nimž se zamořuje dýchatelný vzduch a je čím dál více narušováno klima obrovskými kvanty vypouštěného CO_2 . Celkový počet strojů poháněných spalovacími motory jde do miliard, avšak přesto se tyto stroje, navzdory zdravému rozumu a odpovědnému smýšlení, uvádějí stále častěji do provozu, kvůli čemuž je stále více zatěžováno a ničeno klima, ale i celé životní prostředí, příroda, zvířecí a rostlinná říše i atmosféra. Kvůli rostoucímu přelidnění – z nějž v zásadě pramení veškeré zlořády, ničení, hubení a pustošení – se však každoročně uvádějí do provozu milióny nových strojů tohoto druhu, které stále hůře poškozují klima, přírodu, zvířectvo, rostlinstvo, moře a sladké vody, budí v pozemské populaci nemoci a hubí četné životně důležité organizmy mnohých rodů a druhů.

Dále je nutno mluvit o celé potravinové produkci, která má celosvětově obří rozměry a kterou lze zajistit už jen používáním chemických jedů všeho druhu, ať už se jedná o růstové přípravky, jež poškozují a otravují potravinové plodiny, nebo o přípravky ochranné, jež hubí rostlinné škůdce, kteří napadají všemožné rostliny a k nimž patří různý hmyz, různí živočichové či hlodavci atd., avšak dotyčné přípravky mají také předcházet houbovým chorobám atd. Čím více lidí obývá svět, tím více jedů tohoto druhu se vypouští, jelikož nekonečně rostoucí lidstvo potřebuje stále více potravy všeho druhu, jakož i nespočetné jiné nezbytnosti, které nejsem schopen všechny vyjmenovat, avšak jejich produkce nakonec ničivě dopadá na přírodu, zvířectvo a rostlinstvo a budí mezi lidmi velmi často nemoci, ba na ně dokonce působí smrtelně.

15) V dnešní době je žel faktem, že spolu pozemšťané stěží dokážou rozumně hovořit, nebo spolu dokonce hodnotně komunikovat, např. v rodině či v úzkém kruhu osob – to platí nejen obecně, mezi velkými zástupy lidí, ale i v jednotlivých případech. Z toho plyne, že lidé nejsou schopni rozumně ani soudně opodstatnit skutečnou pravdu života a všech věcí, natož aby spolu o těchto záležitostech hovořili a diskutovali, neboť již od základu nejsou schopni připustit smířlivou, sdělnou mediaci. Proto spolu lidé již nejsou schopni smírně sdílet své postoje, jelikož se v poměru k rostoucímu přelidnění přiklání čím dál více již jen k bezcitnosti, lhostejnosti, nepřátelskosti, zášti, násilí, nedůvěřivosti, závisti atd. Všichni pozemšťané se nezadržitelně vzájemně odcizují, dokonce i ve vlastních rodinách a v nejbližších sousedstvích, přičemž se v celém pozemském lidstvu nezastavitelně, čím dál více šíří veškeré nehodnoty. Tak je tomu zejména kvůli bludné náboženské a sektářské bohoviře, jejíž představitelé kážou a lžou o bratrství, sesterství, míru, svobodě, lásce a rovnosti, ať už ve všedním dnu, to hlavně, nebo na libovolné »rampě odpalující duše do nebes«, resp. v libovolné kazatelně, v kostele, chrámu, synagoze, mešitě či jiném takzvaném »domě Páně«. Ve skutečnosti a pravdě obsahuje celé jejich žvanění jen nanicovaté, jalové fráze.

16) Pokud člověk celou situaci bystře, správně a pravdivě vyhodnotí, tak může dospět k žalostnému a úděsnému poznání, že vše je pouze prázdný dým a že náboženství, sekty a z nich plynoucí víra tvoří zásadní příčinu nepřátelství, zášti, nepokojů, nesvobody, válek, násilí, rozbrojů, ničení a zkázy. Tyto poměry vyplývají především z rozdílů jednotlivých náboženských a sektářských nauk, jejich různých rituálů, modliteb, podob víry, názorů, mínění a způsobů chování atd. Rozdíly náboženských, sektářských a věrských směrů plodí mezi věřícími nepokoj a nenávisť, což je motivuje k násilným a teroristickým skutkům a válkám – nikdo z věřících se však ani v nejmenším nezamýšlí nad skutečností a její pravdivou povahou, a tudíž žádný bohověrec ani neví, jakému sugestivnímu nesmyslu, jakým jeho bludná víra je, propadl.

Každá víra – zejména ta náboženská a sektářská – stojí v ostrém protikladu k reálné, resp. věcné a faktické skutečnosti, z níž jedině vyplývá konkrétní, skutečná pravda, která se jedině zakládá na dokazatelných, ověřitelných vědomostech a kterou lze jednoznačně, nevývratně a nenapadnutelně verifikovat jako správnou.

Pokud člověk považuje ve své víře nějakou věc či libovolnou záležitost za pravdivou – zvláště náboženskou víru v Boha či jiné náboženské aspekty –, aniž by měl bezprostřední možnost takovouto věc jasně dokázat, a tedy ověřit, pak nikdy nevychází z fakticky dokazatelných vědomostí, které mohou plynout pouze z faktů reálné skutečnosti.

Víra pro člověka znamená, že se vzdává vlastního myšlení, vlastních pohledů a rozhodnutí, tvorby osobních názorů a své pravlastní odpovědnosti. Mimoto vychází celý tento přístup z toho, že se člověk vlivem své víry v první řadě odklání od reality, načež již nevnímá skutečnost, a ani pravdu, jež existuje pouze ve skutečnosti. Z toho plyne, že člověk již nevěnuje nutnou pozornost faktické skutečnosti, a ani pravdě, jež existuje výhradně v této skutečnosti, nýbrž naopak klamným představám, resp. realitě odcizeným věrským bludům, které mu šalebně vemlouvají nadpřirozené náhledy a poznatky. Všechny tyto věrské bludy, tedy víra jako taková, se tudíž zakládají na tom, že člověk neobjektivně považuje za pravdivou iluzi, která může vzejít pouze ze slabého rozumu, úsudku a chabé inteligentnosti.

17) Již jednou jsem říkal, že snaží-li se lidé uskutečňovat prázdné fráze »Božích kazatelů« a žít na jejich základě, tak se vše mění v prázdný dým a celé toto žvanění se ukazuje být toliko hloupé, pitomé a jalové, avšak ti, kteří těmto kazatelům naslouchají, z toho profitují. To proto, že se mohou prezentovat jako »dobří věřící«, kteří pilně chodí do »domů Páně« a poslouchají »slovo Boží« – avšak poté, co se vrátí do reálného všedního života a co musí vynakládat své každodenní pracovní

úsilí, tak se kvůli těmto věcem hněvají a projevují a uplatňují opět svoji pravou vnější i vnitřní povahu. A to činí tím způsobem, že ze své vnitřní hlodavé nevraživosti, svého odporu a své zášti všemi možnými způsoby souží, trápí a osočují své spolubližní, jinověrce, členy jistých skupin a ty, kteří jsou bohatší a majetnější než oni sami, přičemž jim, pokud mohou, způsobují i hmotnou újmu, nebo je dokonce psychicky a fyzicky zraňují. A čím masivněji vzrůstá přelidnění, tím více lidí propadá těmto způsobům života a chování, neboť s růstem světové populace rostou i všechny zlé události všeho druhu a mají stále horší dopady, jelikož čím strměji stoupá křivka přelidnění, tím více se mezi lidmi rozmáhají nepokoje, nesvoboda, lhostejnost, nespravedlivost, rozepře, závist, nepřejícnost, zášť, nepřátelství a violentní násilí ve všech směrech a ohledech, z čehož plynou nakonec katastrofální důsledky v podobě válek a terorizmu. Rostoucí přelidněnost a z ní plynoucí ničemnosti, manipulace a rozličné manévry však také škodlivě a ničivě rozkolísávají přírodu, celou Zemi, atmosféru a klima, a tudíž čím dál více narušují jejich funkce, avšak navíc je pomalu, ale jistě nenávratně ničí, ba definitivně likvidují, a mimoto jsou beznadějně vyhlazovány nejrůznější živé organizmy, které jsou důležité pro veškerý život. Tvořivě-přírodní zákony a doporučení jsou sepsány v »Kalichu pravdy« atd. a také v »Učení ducha«, které je »Učením pravdy, Učením ducha, Učením života«, jehož následování má pro lidstvo životně důležitý význam. Avšak o tuto Nauku se stará jen velmi málo lidí, neboť převážná většina z nich se o ni nezajímá, ale pouze podněcuje své přelidnění, čímž ničí Zemi, přírodu, zvířecí a rostlinnou říši, atmosféru, klima a nakonec i samu planetu – lidé totiž neodpovědně a zločinně do poslední využitelné mrtě drancují zemské zdroje, čímž Zemi vychylují z rovnováhy a ta je pak na své oběžné dráze kolem Slunce rozkolísána ve své rotaci. Kromě toho však lidstvo svým ničemným konáním plynoucím z přelidnění kořistivě vytěžuje, kácí a pustoší lesy, aby uspokojilo své četné zbytečné »potřeby«. Současně s tím lidé stále více ničí úrodnou zeminu kvůli bytovým zástavbám, stavbám nových pracovních závodů, továren, ulic, sportovišť, zábavních parků a všemožných jiných zbytečných »nutností«, vinou čehož se stále ztenčuje a ztěžuje životní prostor přírodě, zvířecí a rostlinné říši a samozřejmě též pozemšťanům, přičemž je též čím dál více narušováno a ničeno klima vypouštěním jedovatých emisí.

- 18) Nezadržitelně rostoucí přelidnění s sebou přináší i velmi mnoho dalších nevýhod, které se krajně negativně odrážejí na celém lidstvu – mimo jiné chudobu, která se stále více prohlubuje a šíří a nezastavitelně zasahuje stále širší kruhy populace. Při tom nastává nepopiratelný efekt, že bohatí jsou čím dál bohatší a chudí čím dál chudší. To však způsobuje čím dál větší a neřešitelnější sociální problémy, jakož i problémy ve vztazích jednotlivých lidí, pokud jde o to, aby spolu vycházeli, neboť bohatství jedněch a chudoba druhých tvoří ohromný rozkol, resp. nepoměr mezi bohatými a chudými, kteří spolu tedy nemohou být v rovnocenném sociálním vztahu. Z toho však plynou rozbroje a zášť, což nevyhnutelně vede k násilí, jež se stále stupňuje a nakonec se stává tak prudkým, že vyúsťuje ve vraždění, zabíjení a ničení.

Ve světě, přinejmenším v mnoha zemích, znamená chudoba to, že lidé nemají střechu nad hlavou, že nemají nic k jídlu, nebo jen poskrovnu, a že postrádají lékařské zaopatření a nemají sociální práva, což je častý jev. Pokud se oproti tomu pozorně podíváme na chudobu ve Švýcarsku, tak ji musíme zpravidla chápat tak, že lidem jejich mzda nepostačuje k tomu, aby mohli financovat své živobytí, což např. znamená, že si nemohou dovolit zdravotní pojištění, přiměřené bydlení ani návštěvu zubaře, jelikož jsou pro ně tyto věci cenově nedostupné. To s sebou také přináší, že se takto chudí lidé sami vyčleňují ze společnosti nebo jsou vyčleňováni ostatními, čímž zákonitě uvádají jejich kontakty se spolubližními. Vyloučení ze společnosti ale znamená ztrátu perspektivy a nese s sebou další a stále se stupňující negativní dopady, které se však často zamlčují. Je mi známo, že roku 2016 bylo ve Švýcarsku postiženo či ohroženo chudobou přes 1,2 miliónu lidí, kdy děti a mladiství tvořili jednu čtvrtinu z nich, a dále mezi nimi bylo nadprůměrně mnoho matek

samoživitelek a také rodin se 3 a více dětmi. Dále k těmto lidem patřil i velký počet těch, kteří měli jen chabé profesní vzdělání, nebo vůbec žádné, a kteří po ztrátě zaměstnání zákonitě nemohli nalézt novou práci, a tudíž se z nich stali sociálně potřební, tedy pobírači sociálních dávek, jak se dnes jednoduše říká. Tehdy, v roce 2016, se však jednalo též o 140 000 žen a mužů, kteří sice chodili do zaměstnání, avšak přesto byli považováni za chudé, a tudíž označováni jako takzvaní »pracující chudí« (»working poor«). Chudoba ve Švýcarsku tedy rozhodně není okrajový jev, a to ani dnes, roku 2018, neboť chudoba se v dnešní době definuje jako finanční nemajetnost, potřebnost, nezámožnost, jako strádání, nedostatek peněz, resp. peněžní nouze a tíseň a dále jako nuzota, sociální zchudnutí, zbídačení, ubohost, nesnáze, chudobnost a bankrot – na rozdíl od dřívějších dob, kdy chudoba znamenala v nejtvrdějším slova smyslu nemajetnost, faktickou nejhlubší nouzi a bídu v každém ohledu.

Za chudou se ve Švýcarsku považuje osoba, která má měsíčně k dispozici maximálně 2600 CHF, z nichž jí při cenově výhodném bydlení a po odečtení zdravotního pojištění zůstane ještě cca 986 CHF. Z těchto peněz pak musí zaplatit jídlo, oblečení, komunikační služby, energie, průběžné výlohy na domácnost, na zdravotní a tělesnou péči, na dopravu, zábavu, vzdělání, popř. musí zaplatit poplatky v různých spolcích a koníčky atd.

Co chudoba vlastně znamená, to jsem zažil a zakusil v mnoha zemích, přičemž jsem si také uvědomil, že život ve skutečné chudobě je spojen s mnohem horšími okolnostmi než jen s tím, že člověk nemá peníze a že si nemůže dovést a koupit mnoho věcí. Chtěl bych tedy rozvést nějaké informace, aby lidé pochopili, kdy je nutno člověka považovat za chudého. Záleží totiž na tom, v jaké zemi žije, neboť to kupř. určuje jeho finanční prostředky a možnosti, jaké má s těmito prostředky či bez nich. Mimoto je nutno chudobu rozdělit na různé úrovně, což většině lidstva obvykle není známo, a proto i o těchto věcech musím něco vysvětlit:

Chudoba materiální:

V početných zemích žije mnoho chudých lidí, pro něž chudoba znamená, že trpí nedostatkem všech myslitelných, životně důležitých a nutných, věcí: Zejména nemají dostatek jídla, teplé ošacení ani vhodné bydlení. Tato podoba chudoby tedy také značí, že lidé nemají dostatek peněz. Tak je tomu proto, že svojí prací – pokud nějakou mají – nedocílí dostatečného výdělku nebo jsou odbyti nízkou mzdou; anebo jsou nezaměstnaní.

Chudoba pozornostní:

Tato forma chudoby znamená, že se člověku dostává příliš málo pozornosti a náklonnosti, jelikož mezilidské vztahy jsou natolik chatrné, že k sobě lidé již nepřistupují s vážností a všímavostí, a tudíž se stává běžným jevem, že se vzájemně odcizují. V posledních dekadách bylo možno konstatovat, že se tyto poměry stále křiklavěji zhoršovaly, a že si tedy lidé nevěnovali žádnou pozornost a přistupovali k sobě nevěšmavě – a tento trend se stále markantněji šíří i dnes a bude se šířit i v budoucnu, kvůli čemuž budou lidé po stránce dobrých mezilidských vztahů stále chudší. To rovněž značí, že se objevuje stále více chudých dětí, jimž jejich bližní, mimo rodičovský dům, nevěnují žádnou pozornost ani láskyplnou náklonnost a k nimž přistupují již jen bezcitně a také je odbývají a hanobí, což je děsivé, resp. zstrašuje a nakonec je to motivuje ke vzpurnosti a asociálnímu jednání. K asociálnímu jednání dospívají děti zákonitě tehdy, když jsou ze strany jiných osob v bližším či vzdálenějším okolí konfrontovány s velmi neférovými, podlými a ničemnými přístupy. Děti tedy chudnou, jelikož vůči nim známí či cizí dospělí, či dokonce jejich vlastní rodiče, vyvíjejí různé negativní podlosti a ochuzují je o pozornost a náklonnost.

Chudoba emoční:

Rodiče a dospělí příbuzní věnují svým dětem a kmotřencům atd. čím dál méně času, což je stále častějším jevem; a začasť i sami zcela postrádají schopnost vyvíjet emoční hnutí, a tudíž svým dětem a kmotřencům nedokážou projevat náklonnost. To znamená, že dětem nenaslouchají a nejsou schopni je vzít do náručí a utěšit, když jsou smutné a sklíčené. Vždy, když jsou děti zanedbávány a ponechávány v osamocení, je tedy nutno hovořit o »emoční chudobě«.

Tak jako u dětí se věci mají i u jejich rodičů a ostatních dospělých, neboť i všichni dospělí v sobě chovají tatáž přirozená hnutí, a to i tehdy, když je v průběhu svého života potlačovali a nechali klesnout do hlubin svého vědomí vlivem všemožných negativních a zle demoralizujících dopadů, neboť tato hnutí v nich přesto ve skrytu existují a mohou je opět probudit.

Chudoba sociokulturní:

Na sociální úrovni bývají lidé, kteří nesplňují sociologickou normu, zpravidla vylučováni ze společnosti, a tato norma se vztahuje i na lidi, kteří žijí v materiální chudobě. Jelikož jsou tito lidé chudí a nemají peníze atd., tak se ani neúčastní společenských volnočasových aktivit ani kulturních akcí, jako jsou koncerty, různá představení či události atd. – jejich chudoba je tedy vylučuje z veškerého společenského života.

Nejčastější příčinou sociokulturní chudoby, případně i jiných forem chudoby, je absence výtěžku/zaměstnání. Tento problém je v různých zemích zvláště aktuální, neboť v nich není dostatek práce pro všechny: Jednak proto, že je v přelidněné populaci více lidí než pracovních míst, a jednak proto, že jsou tyto země pracovními místy ve všech myslitelných oborech již přeplněny a přetíženy. V těchto případech bývá vytížena i celá infrastruktura, tedy nezbytná hospodářská a organizační základna, jež tvoří předpoklady pro zaopatření a využívání celé dotyčné oblasti a jež je pro ekonomiku dané země zcela nepostradatelná.

Lidé mohou samozřejmě přijít o výtěžek i tehdy, když musí opustit své pracoviště a vzdát se jej z důvodu úpadku či zrušení podniku. Mnozí lidé však pilně pracují celý den, a přesto si nevydělalí dost, a tudíž jim jejich mzda nepostačuje k tomu, aby uživilí sebe samé a svoji rodinu a aby zaplatili vše nezbytné. Toho lidé někdy nejsou schopni dokonce ani tehdy, když vykonávají další, vedlejší práci a docilují tak dodatečného malého příjmu, neboť ani tento nutný přivýdělek jim někdy nestačí k tomu, aby mohli zaplatit vše nezbytné. Příliš nízká mzda může nejen zapříčinit materiální chudobu, ale rovněž vést k tomu, že člověk – pokud vykonává i vedlejší práci – nemůže trávit dost času se svojí rodinou, v níž poté vznikají závažné vztahové problémy, neboť člověk musí právě příliš dlouho pracovat. Z těchto důvodů vznikají často rodinné krize a problémy, jež mohou vést k různým formám chudoby, a dalším problémem je pak to, že se manželé odcizují sobě navzájem i svým dětem, což nakonec vede k jejich rozchodu a rozvodu – tyto poměry mohou nastat již tehdy, když jednomu či oběma partnerům schází peníze a když jejich mzdový příjem nepostačuje k financování živobytí, nájmu, zdravotního pojištění a všech ostatních nezbytností.

To jsou ty nejpodstatnější body, které jsem chtěl tematizovat, avšak vše, co jsem uvedl, je pouze částí celku, který by ještě musel být vysloven a vyložen, ale dnes by vedlo příliš daleko, kdybych se tomu ještě věnoval. V zásadě bych musel zmínit i mnoho věcí o tom, že násilí, které vzniká v důsledku dále rostoucího přelidnění, nezadržitelně přibývá ve všech variacích. Násilí přibývá ve společnosti, mezi jednotlivci i vůči vrchním představitelům, policistům a vlastním známým atd., avšak stále zleji se praktikuje i v manželských svazcích a rodinách s dětmi, jakož i ve svazcích přátelských, a tudíž je ve všech sférách ničen mír a pokojné společenské soužití.

Ptaah Již ve 40. letech 20. století jsi spolu s mým otcem Sfath – jakož i z vlastní iniciativy v letech 50., 60. a 70. – upozorňoval svými dopisy vlády, média a světové organizace na to, že kvůli ničivým zlotřilostem, které vznikají a jsou prováděny z důvodu nezadržitelně rostoucího přelidnění, vyvstává změna klimatu, z níž budou pramenit obudné přírodní katastrofy. Písemně jsi upomínal vlády, média a různé organizace po celém světě a vysvětloval jsi, že veškeré zlořády, veškeré pustošení, ničení a také vyhlazování živočichů všech druhů – jakož i utečenecké proudy, otravování přirozených potravin, moří, sladkých vod a celé rostlinné říše atd. – se budou vyskytovat jako důsledek nezastavitelně rostoucího přelidnění. Tvé vážné upomínky a velké snahy byly však celosvětově ignorovány, a navíc jsi byl zesměšňován a osočován jako pomatený světooprávce.

Billy Tomu se žel nelze vyhnout a nemohou se tomu vyhnout ani poctiví žurnalisté, kteří fakticky píšou jen pravdu, neboť jsou kvůli tomu neustále napadáni, ba dokonce vražděni, což se děje často; žurnalisté nepoctiví jsou však vynášeni do nebes, třebaže vymýšlejí a sepisují lživé příběhy a rozhovory, falšují a překrucují vykládané skutečnosti a vkládají do svých přihlouplých utrhačných článků pitomou vlastní interpretaci. To je mně osobně dostatečně známo, neboť mnozí novináři o mně opakovaně psali hloupé nesmysly a lži a překrucovali fakta, přičemž si také vymýšleli interview, která jsem jim údajně poskytl, byť se to ve skutečnosti nikdy nestalo.

Ptaah Žel jsi proti tomu nemohl nic dělat, stejně jako ani Guido, jenž v Mnichově zažaloval jednoho novináře, který si vymyslel a zveřejnil rozhovor s tebou, aniž by se kdy konal.

Billy Ano, já vím, a dostal se kvůli tomu do pořádných potíží a musel kvůli této věci zaplatit 15 000 marek. Žel jsem jej nedokázal odradit od toho, aby toho novináře soudně zažaloval. Ale teď mám něco jiného, co se týká čísla π . Pozemšťané zjevně nedokážou skousnout váš výrok, že toto číslo není správné a že někteří provedli výpočty a dospěli k jiným výsledkům, jež nejsou v souladu s hodnotou čísla π , která se odedávna uvádí. Toto číslo znovu tematizují proto, že se mi doneslo, že někdo (nebo to bylo vícero osob) údajně vše přepočítal a doložil, že staré číslo π je přece jen správné, neboť dotyčný či dotyční jednoduše nechtějí pochopit, že je toto číslo podle vašich výpovědí chybné.

Ptaah Neříkáš mi nic, co bych již nevěděl, avšak těmto věcem by ses neměl věnovat a neměl bys o nich přemýšlet, neboť všechna tato tvrzení plynou z přemoudřelých způsobů dotyčných osob, jejichž představitost nepostačuje k tomu, aby pochopily, že může být nějaká věc vyvinuta a uvedena do funkce v takřka perfektní podobě, třebaže není 100procentně, absolutně perfektní. Ludolfovo číslo π , totiž na Zemi stále ještě nebylo exaktně spočítáno do podoby přesné matematické konstanty, která popisuje poměr mezi obvodem kruhu a jeho průměrem, takže je dosud spočítaná hodnota stále ještě chybná, jak jsem již zmiňoval. Tato chyba je ovšem nepatrná a minimální, a tudíž může konstrukt vytvořený podle dosavadního čísla π v každém ohledu zdánlivě perfektně a bez závad fungovat. Tento fakt se vztahuje na všechny možné vzorce a konstrukty, jež jsou vytvářeny a uváděny do funkce na základě výpočtu tohoto čísla, které platí při všech výpočtech kruhů a oválů, jakož i v jiných okruzích matematiky a fyziky. K tomu, aby bylo možné vypočítat a určit výsledek Ludolfova čísla π , který by byl definitivně, absolutně a do nejmenšího detailu správný, jsou nutné nástroje, jež na poli pozemské matematiky a pozemských instrumentů dosud neexistují, a tudíž pozemšťané nejsou schopni dospět k exaktním, přesným propočtům. Z toho důvodu nebudou schopni pozemští vědci, resp. matematici, ani rozumbradové spočítat v současnosti ani v nejbližší budoucnosti exaktně, potažmo přesně toto číslo.

Billy Pak mám něco jiného, a sice otázku, která přišla z okruhu pasivních členů, kteří čtou naše bulletiny. Byl jsem tázán, zda bys mohl vysvětlit, co se odehrává v myslích členů základní či pasivní skupiny, kteří z ní po dlouholetém členství vystoupili. Myslím si, že bys mohl na tuto otázku výjimečně dát odpověď, která by byla jistě nezbytná, a navíc uspokojivá.

Ptaah Výjimečně k tomu mohu zaujmout stanovisko, avšak učiním tak skutečně jen výjimečně. Na základě našich podrobných šetření, jež povinně provádíme kvůli svým záznamům u všech členů základní a pasivní skupiny, musím vysvětlit následující: Vyplývalo, že každý jednotlivý člen základní a pasivní skupiny disponoval určitým základním schématem mentality, jímž disponuje v současnosti a bude disponovat i v budoucnosti také každý pozemšťan. Toto mentální schéma člověka má individuální povahu, avšak zahrnuje i kolektivní faktor, jenž může být značně ovlivněn kolektivem jiných individualit. To znamená, že tato část mentálního schématu se mění působením vnějších vlivů a může se přeorientovat na jiné aspekty, než jaké v zásadě odpovídají vlastním postojům, snahám a myšlenkovým a vývojovým směrům daného člověka. Pokud se člověk celým svým mentálním schématem zaměří na určitý cíl a vpraví se do něj, načež projevuje o tento intenzivně vytčený cíl zájem a má potřebu, vůli a snahu k němu spět, tak může být celý tento proces přetvářen vnějšími vlivy a oním zvláštním faktorem, který se nazývá kolektiv individualit; člověk se tedy pak může od předsevzatého a stanoveného cíle odchýlit či se jej zcela vzdát, načež začne zohledňovat ony vnější vlivy a zcela se k nim upne. Pojem mentalita, resp. mentální schéma, popisuje převládající psychickou tendenci člověka k určitým vzorcům myšlení a chování, kdy tato tendence sídlí ve vědomí, a je tedy určována myšlenkami a pocity. Vztáhnou-li to na nějakou sociální, populační či profesní skupinu, na nějaký národ či na celé lidstvo, pak toto schéma představuje kulturní standard ve smyslu určitého stereotypu. Vztáhnou-li to na jednotlivce, pak to celé představuje subjektivní ideologii, kterou si člověk vyvíjí do podoby patřičného mentálního schématu na základě své příslušnosti k určité společenské vrstvě a na základě s ní spojených životních poměrů. Toto schéma je pak spojeno s určitou sociální situací, a tedy i se specifickou mentalitou, která se zrcadlí ve stylu života, resp. v tom, jak člověk život vede. Z přirozených a evolučních příčin nevyvíjejí všichni lidé, patřící k nějaké skupině, národu či lidstvu, totéž mentální schéma, jelikož to si tvoří přirozeně každý jedinec individuálně. Vlivem oné zvláštní části mentálního schématu, která je silně náchylná k vnějšími vlivům a působením, může však člověk přijímat kolektivní dispozice, které pak formují jeho myšlenky, pocity, a tím i psychiku ve smyslu cizího určení, čímž je na mentální úrovni určováno jeho chování – tedy pokud se tomu zcela vědomě, přísně, záměrně a kontrolovaně nebrání. Pro člověka je velmi podstatné úmyslně jednat a kontrolovat vnější vlivy a působení, aby s nimi mohl správně zacházet, svobodně je uplatňovat, zapojovat do svých plánů a zohledňovat v úvahách, a velmi podstatné jsou pro něj též jisté vlohy, vnímavost a vnitřní ochota při rozhodování, jaké mentální schéma a vyžití a jaké patřičné způsoby chování si v sobě v zásadě přeje vybudovat a mít. Pakliže člověk nepřipouští a nepoužívá své individuální vědomní stavy, ale stavy kolektivní, tak v sobě vyvíjí nekontrolovatelné cizí mentality, které se projevují jako beztvaré faktory cizího určení a plodí nejrůznější zvrhlosti. Zvrhlosti se projevují zejména v souvislosti s libovolnou vírou, především tou náboženskou a sektářskou, ale i v souvislosti s politickými ideologiemi, jejichž formy lze jen nanejvýš těžce, pokud vůbec, určit a rozlišit. Podíváme-li se důkladně na takzvaný lidský temperament, můžeme u každého člověka rozeznat jakýsi původní svéráz, který představuje výrazný sklon – jež je nutno fyziologicky vysvětlit – k určitým myšlenkám, pocitům a všemožným afektům, při nichž se projevují prudká rozčilení, psychická pohnutí, stavy mimořádného psychického napětí, vášně a ledasjaké afektivní činy. Co se lidských myšlenek a pocitů týče, můžeme pod 4 temperamenty, zpravidla známými, rozeznat povahu veselou, sangvinickou, melancholickou, resp. zasmušilou, a dále také vznětlivou a tíhnoucí k prchlivým afektům, to jest cholerickou, a dále též povahu flegmatickou, resp. těžkopádnou. Budeme-li analyzovat pojem mentální schéma, a tedy i samotný stav mentality, dospějeme k poznání, že tento stav samozřejmě nemusí mít celkově jen pozitivní rysy, ale může mít i rysy negativní, resp. opačně vyvinuté a utvořené, což se pak může vesměs projevovat v podobě určitých klišé, předsudků či stereotypů. Určité mentální

schéma, resp. určitou mentalitu může navíc vědomě akceptovat jako základní východisko behaviorálních³ norem jeden člověk, jedno společenské uskupení, jeden národ či celé lidstvo.

Billy To, co vysvětluješ, jsem pochopil a můžu z toho všeho vyvodit, že celá tato věc není jen problém pozemšťanů, ale máte jej i vy, Plejaren. Z tvého podrobného výkladu odvozují, že jsi jím nastiňoval právě to, co vám brání vstoupit do kontaktu s pozemšťany či jinými, podobnými lidstvy. I vy jste totiž zatíženi oním faktorem, resp. onou částí mentálního schématu, která může být napadena, ovlivněna a proměněna vnějšími vlivy, a tudíž se i vy, Plejaren, vystavujete nebezpečí, že se navrátíte do starých kolejí – po nichž jste se ještě pohybovali před více než 52 000 lety –, pokud byste se nedokázali obsáhle kontrolovat, odclonit a dostatečně chránit před zvrácenou mentalitou pozemšťanů, jejich zlovlným, negativním myšlenkovým a pocitovým světem a jejich vyzářovanými účinky a způsoby chování.

Ptaah Tvé konstatování je naprosto správné, neboť je tomu skutečně tak, jak říkáš. Jinými slovy mohu vysvětlit následující: Pokud si člověk předsevzme a pevně zafixuje nějaký mentální či učební směr, nějakou myšlenkovou konstrukci a nějaký způsob chování a pokud se na úrovni svých cílů a svého chování obecně dopracuje ke všemu dobrému, pozitivnímu a správnému a pokud docílí Tvořivě souladného způsobu života a vytvoří si a vytrénuje si v sobě lidskost, poctivost, lásku, mír, svobodu a spravedlivost atd., na jejichž základě si vymůže odpovídající životní chování, tak může to vše velmi rychle pozbyť platnost, selže-li ve vědomé preventivní kontrole. A to hovořím pouze o vnějších vlivech, které působí na onu část mentálního schématu, která tvoří kolektivní faktor a kterou lze ovlivňovat a proměňovat. To vše představuje činitele, jenž je vlastní i nám, Plejaren, a tudíž jsme i my, stejně jako pozemšťané, náchylní k vnějším vlivům, a musíme se tedy – jak jsem ti vysvětloval již při jednom jiném rozhovoru – chránit před velmi negativními a ničivými mentálními vlivy pozemšťanů a nesmíme s nimi pěstovat žádné kontakty. Pozemšťané se však svých vzájemných kontaktů nemohou vyvarovat, a tudíž mají pouze možnost se učit, a sice »Učení pravdy, Učení ducha, Učení života«, a uskutečňovat toto Učení na úrovni vlastního chování v každodenním životě. Pozemšťané se tedy musejí na toto Učení stále vědomě, soustředně a silně zaměřovat a nesmí se v tom nechat znejistit, jinak negativní vnější vlivy pozemské populace zapůsobí na onen faktor, resp. na onu část jejich mentálního schématu, což podryje, vyřadí z funkce a zničí jejich dosahovaný či již dosažený cíl pěstovat zdravé, pozitivní a počestné způsoby chování, načež neodvratně spadnou zpět do všech starých způsobů mentality a chování. Následkem toho v nich propuknou všechny staré nehodnoty, jako jsou bezcitnost, nepokojnost, nesvoboda, násilí, falešnost, sebevzdání a nerespekt k vlastní osobě, jakož i všechny ostatní nespravedlivosti a nečestnosti. Zcela chybné staré myšlenky a pocity pronikají tedy, v rámci recidivy, opět do popředí, avšak v tomto ohledu je nutno si v zásadě uvědomit, že se na tom významně podílí i jistá slabost inteligentnosti, neboť inteligentnost je enormně důležitá pro rozum a zdravý úsudek. Tak je tomu proto, že kapacita inteligentnosti tvoří předpoklad pro všeobecnou intelektuální výkonnost, a tedy i pro uplatňování rozumu a zdravého úsudku. To také značí, že míra inteligentnosti člověka určuje, zda bude vše vnímat, rozeznávat, chápat a zpracovávat správně, nebo chybně a zda si vytvoří a bude realizovat sousledné způsoby jednání a chování, což jsou věci, které jsi podobným způsobem již často sám poučně formuloval. To vše ale nemá nic společného s nesmyslnými testy inteligenčního kvocientu, neboť s jejich pomocí se nedá stanovit a určit inteligentnost pozemšťanů, nýbrž jen jejich všeobecná vědomostní vzdělanost či jiný typ vzdělání. To ovšem není spodivem, neboť pozemští psychologové, kteří se považují za tuze znalé, aniž by jimi fakticky byli, jsou namyšlení, nevzdělaní, nevědoucí a neschopní. Dotyční trpí autofilií, tedy sebeláskou, resp. láskou k vlastní osobě, a žijí podle starých falešných tvrzení a výkladů, které byly kvůli krátkozrakosti, stupiditě, naivitě, absenci nadání a nechápavosti jejich původců neznale deklarovány jako poznatky

3 **Behaviorální**, tedy týkající se chování; pozn. překl.

a které znemožňují další vývoj na poli psychologie. Také v tomto ohledu se má celá věc tak, jak by se dalo čekat, že falešné »poznatky« jsou pokládány a obhajovány jako »vrchol moudrosti«, třebaže se skutečnými analytickými poznatky, zkušenostmi a fakticky hodnotnými vědomostmi nemají pranic společného. Pozemští psychologové proto opakovaně vytvářejí hrubě chybné posudky, což způsobuje jejich spolublžním i okolnímu světu nejrůznější újmu, a vede to dokonce i ke zhoubnému násilí, ničení a ke mstivým, válečným, teroristickým, ba i vražedným skutkům. Ohledně inteligentnosti je dále nutno zmínit, že ji pozemští psychologové – kteří jsou ve svém oboru dosud krajně neznalí – naprosto nejsou schopni určovat ani rozlišovat, a tudíž nejsou s to rozpoznat její platnou definici a chápat tento pojem. Musím-li nyní dále rozvést svůj výklad ohledně toho, jaké jsou základní příčiny lidské recidivity, pak musím konstatovat, že jí lidé trpí kvůli své zbabělosti vůči sobě samým: Když se lidé přikloní k tvořivě-přírodnímu vývoji vědomí a když usilují o to, aby vedli svůj život podle tvořivě-přírodních zákonitostí, tak od tohoto vývoje opět upouštějí a navracejí se zpět ke svým starým protitvořivým myšlenkám, pocitům a způsobům jednání, chování a smýšlení, ať už tak činí po několika dnech, týdnech, měsících, letech, či mnoha desetiletích. Z toho pak plyne, že v nich opět vzplane jejich starý destruktivní nezáměr o jisté myšlenky, pocity, skutky a způsoby chování atd. a že celkově ignorují veškerou evoluci, stejně jako tak činili dříve, než se přiklonili ke správným, pokrokovým a cenným hodnotám po stránce svého osobního vědomního vývoje a následování Tvořivých zákonitostí. Z toho důvodu se lidé se zlou a nekontrolovanou silou navracejí ke všemu překážlivému a škodlivému, ke všemu falešnému jednání, chování, myšlení a cítění a podléhají opět falešným psychologickým vlivům. V lidech tedy znovu propukají všechny staré protitvořivé faktory a opět jim plnou silou brání v docilování vědomního pokroku. Pak již ani nejsou schopni vnímat ve své paměti, do jaké míry se jim vedlo lépe po stránce jejich vědomního, myšlenkového, pocitového a psychického stavu, když ještě naplňovali svoji přirozenou potřebu rozvíjet své vědomí. Lidé se tedy sice nejprve odvracejí od svého starého chybného a neevolutivního vědomního vegetování, avšak následně tento stav pouze potlačují, místo aby jej správným způsobem odstranili, a tudíž zůstává přítomen v jejich nejniternějším nitru a následně se opět plně projevuje, tedy poté, co se navrátí ke svému starému protitvořivému způsobu a vedení života. V tomto ohledu hraje důležitou úlohu rozum, zdravý úsudek a inteligentnost, neboť v případě slabé inteligentnosti rozum a zdravý úsudek selhávají. To pak negativně ovlivňuje veškeré jasné a soudné myšlení člověka, který se snaží si osvojit a pochopit korektní, správný a cenný způsob a chod života, jež stanovuje Tvoření. Kvůli slabé inteligentnosti pak v člověku vyvstávají a znovu plnou silou propukají nesprávné, hodnotově odcizené myšlenky, pocity, skutky a způsoby chování, následkem čehož se v něm znovu plně a ještě mnohem silněji prosazují veškerá dřívější negativa, jež tvoří kontrast s jeho předešlými správnými hodnotami. Člověk pak opět žije v rozporu se všemi tvořivě-přírodními zákonitostmi, je nespokojený a případně se opět vrací k nábožné víře, nebo se jiným zvrhlým způsobem znovu povyšuje nad veškeré tvořivě-přírodní zákonitosti, ztrácí při tom svoji vlastní identitu a vede jako zbabělec, který trestá sebe samého, nespokojený a v jistých případech psychicky těžce narušený život v odklonu od Tvořivých zákonů. Člověk, jenž žije na základě tvořivě-přírodních zákonitostí, se oproti tomu celoživotně snaží utvářet, vést a prožívat svůj život plnou silou v souladu s Tvořivými zákonitostmi a snaží se též o to, aby nikdy nepolevil ve svém učebním úsilí zaměřeném na rozšiřování vědomí, a to ani tehdy, když na něj působí všelijaké vnější negativní, trápivé a deprimující, vlivy a okolnosti. Nechá-li se však člověk těmito vnějšími a negativně působícími vlivy a okolnostmi ovlivnit, ať už jsou jakékoliv, tak se odchyluje od své pozitivní a dobré cesty, po níž se vydal a po níž kráčí, a to kvůli své osobní zbabělosti, kterou obrací proti sobě samému. To znamená, že trpí zavřením hodnou malomyslností a skleslostí, tedy právě zbabělostí, která jej vnitřně zostuzuje a znemožňuje mu, aby vnímal nízkou úroveň svého rozumu, své soudnosti a inteligentnosti, nebo aby dokonce chápal, proč jedná nesousledně, resp. v rozporu s logikou. Jeho stav, jenž je charakterizován nerozumem, nesoudností a slabou inteligentností, mu nedovoluje, aby vnímal životní realitu a její

pravdivou povahu, a to ani ve svém vlastním nitru, ani ve vztahu k okolnímu světu a spolubližním. V této situaci tedy člověk není schopen vnímat ani fakticky chápat, že pro sebe samého i v sobě samém ztrácí hodnověrnost, čest a respekt a že ze sebe činí slabocha, který se zbaběle štítí svých vlastních usnesení, rozhodnutí a kolísavých názorů. Mimoto nevnímá ani skutečnost, že všechna tato negativa vyznačuje i do okolního světa vůči svým spolubližním a že se před nimi nechtěně a nevědomě odhaluje jako zbabělec. Tato zbabělost je nanejvýš negativní vlastností, kterou se člověk kvůli své nedostatečné inteligentnosti, nedostatečné rozumnosti a soudnosti a kvůli svému nevědomému strachu, který sám nerozeznává, nechává nekontrolovaně a slabošsky ovládat a není nikterak schopen ji kontrolovat. Tak je tomu proto, že se člověk ve svém starém, chřadnoucím stavu není schopen kontrolovat, stahuje se žalostně, sklíčeně a slabošsky do sebe a kráčí ze zbabělosti s celým svým negativním smýšlením a svými chybnými způsoby chování cestou nejmenšího odporu a životní skleslosti. Člověk, jenž jedná tímto způsobem, vegetuje ve svém životě bez skrupulí, úcty a respektu a tíhne při každé myslitelné negativní, zlé, špatné a nebezpečné příležitosti a události – jakož i za všech okolností a v každé situaci, která jej může nějakým způsobem ohrožovat na majetku nebo na těle a životě atd. – k uplatňování osobního násilí, které vede až k nenávisti, teroru, válkám a vraždám atd.

Billy Děkuji, Ptaah, to byl výklad, který byl ještě nezbytný a který jsem chtěl slyšet – tu otázku jsi zodpověděl velmi podrobně, tvrdě a bez příkras, což bylo zjevně nutné. Díky. Podívej se ale sem do počítače, Ptaah – moment –, ano, tady, měl by sis přečíst tento článek z novin »Schweizerzeit«, který mi zaslal Achim Wolf a který 1. prosince začlením do periodika »Znamení doby«. Rád bych pak slyšel, jaký máš na to názor.

Ptaah ... (čte)

Frontální útok na svobodu názoru

páteční komentář z 26. října 2018

od Ulricha Schlüera, vedoucího nakladatelství »Schweizerzeit«

10. a 11. prosince 2018 chce spolková rada přistoupit k paktu OSN, který znamená konec demokracie.

Jedná se o migrační pakt OSN – rozsáhlý, komplikovaný dokument, jenž je dosud dostupný pouze v anglickém jazyce. 10. a 11. prosince jej má »slavnostně podepsat společenství států«, a sice na nabubřelé konferenci OSN ve městě Marrákeš v Maroku. Tento pakt o migraci se v zásadě zakládá na třech pilířích.

Svobodné usídlení kdekoliv na světě

Předně se z migrace činí lidské právo. Každému člověku na tomto světě má být zaručeno neomezené, nikým nenapadnutelné »právo na migraci«. Tím se fakticky vyhláší, že se může každý člověk svobodně usídlit kdekoliv na světě. Každý se smí přesídlit tam, kam se mu líbí.

Zákaz kontroly

Druhý pilíř: Každý stát má bezpodmínečnou povinnost přijmout migranty, kteří se chtějí usídlit na jeho území. Vítací kultura paní Merkelové, která v Německu způsobuje politický chaos, má platit prakticky celosvětově. Země, které se stanou cílem hromadné migrace (OSN ve svém paktu nikdy nehovoří o »utečencích«, nýbrž důsledně jen o »migrantech«), se mají připravit na masový příliv migrantů. Je zapovězeno je kontrolovat. Z přání usídlit se kdekoliv na světě se totiž stalo lidské právo. Vůbec se již nehovoří o tom, zda migranti prchají z důvodů pravých, nebo předstíraných. Platí, že se mohou usídlit svobodně kdekoliv na světě. Každý stát se musí podvolit vůli přicházejících migrantů.

Zákaz kritiky

Třetí pilíř je nejskandálnější: Kritika přistěhovalectví nebo přistěhovalecké politiky se prohlašuje za trestný čin, a tedy se zakazuje. Rozhodnutí proti masové imigraci, které bylo např. fakticky učiněno ve Švýcarsku při lidovém hlasování, se prohlašuje za trestně postižitelný čin. Nejenže se takové rozhodnutí nemá realizovat, ale ti, kteří jej učinili, mají být voláni k trestní odpovědnosti. Tím se tedy důsledně zamezuje svobodě názoru, nejdříve ohledně přistěhovalecké politiky, brzy poté jistě i ohledně jiných věcí. Diktatura funkcionářů rozebírá demokracii.

Spolková rada chce dokument podepsat

Skutečnost, že byl takovýto pakt vytvořen v rámci OSN, je sama o sobě povážlivá, ale ještě skandálnější je následující: Spolková rada, vláda švýcarského státu, rozhodla, že tento dokument, který ničí demokracii, 10. a 11. prosince v Maroku podepíše. Z Bernu se alespoň ozývají hlasy, že některé formulace v paktu »nejsou příliš šťastné«, a tyto hlasy chtějí toto zdvořilé vysvětlení podat v souvislosti s podpisem i veřejně. Z Bernu se dále ozývá, že tento pakt není – alespoň zatím – »právně závazný«.

Nezávazný pakt?

Jako by se nevědělo, jak se situace s »nezávaznými« konvencemi a vysvětleními OSN v minulosti pravidelně vyvíjela. V souvislosti s paktem bude ustanovena komise OSN. Ta bude pravidelně ověřovat a veřejně komentovat, zda každý jednotlivý stát světa pakt dodržuje. Této komisi bude muset skládat účty i Švýcarsko – bude jí muset pravidelně zasílat zprávy. Tato komise by následně naši zemi pravidelně pranýřovala, kdyby Švýcarsko z jejího pohledu nerealizovalo jistá ustanovení paktu nebo tak činilo nedostatečně.

Brzy půjde o »mezinárodní právo«?

Všichni ti, kteří podřívají naše práva, naše hodnoty a naše ústavní ustanovení a kteří naši zemi v každém případě chtějí uvést do područí cizích soudců, udělají vše pro to, aby byl obsah tohoto paktu OSN povýšen na »mezinárodní právo«, které má »vyšší platnost« než naše spolková ústava, jak budou následně tvrdit. Švýcarsko bude tedy tímto paktem svázáno. Bude muset svoji celosvětově jedinečnou přímou demokracii a svoji národní suverenitu kompletně obětovat kartelu funkcionářů OSN a jeho přísluhovačům, již působí v naší zemi.

Dokument z pera Švýcara

Skutečností, která skandál dovádí k dokonalosti, je to, že migrační pakt OSN pochází ve značné míře z pera Švýcara: Jürg Lauber, švýcarský velvyslanec OSN se sídlem v New Yorku, se chlubí, že se na vzniku paktu zásadně podílel. Tento špičkový post mu svého času zajistil spolkový rada Didier Burkhalter, jenž dříve zodpovídal za zahraniční politiku a jenž mezitím odstoupil. Naši daňoví poplatníci nechť vezmou na vědomí, že vyplácejí tučnou mzdu diplomatovi své země, který zjevně činí vše pro to, aby přes mezinárodní kanály obešel a vyřadil z platnosti suverénní ustanovení našeho státu na omezení masové imigrace a aby je vystavil mezinárodnímu stíhání. Je zásluhou aargauského člena národní rady za SVP, Andiho Glarnera, že je tento muž, jenž pohrdá švýcarským právem a jenž aktivně podřívá přímou demokracii a suverenitu národa, vystaven trestní žalobě.

Přímou demokracii zachrání pouze iniciativa na podporu seburčení

Je nejvyšší čas, aby švýcarský národ a jeho stavy učinily zkáznému počítání OSN přítrž. Kdo ještě pochybuje o tom, že naše země musí počítat s osudnými důsledky, pokud obětuje svá seburčující práva kartelu mezinárodních funkcionářů, toho jistě přesvědčí tento migrační pakt. Tento pakt nepovoluje na institucionální úrovni pouze hromadné přistěhovalectví, ale potlačuje i právo na svobodné vyjádření názoru, tedy elementární lidské právo. Jen nepřeslechnutelná podpora seburčující iniciativy učiní přítrž nehorázné snaze zbavit Švýcarsko práv ve prospěch mezinárodně působících funkcionářů.

P.S. Strana SVP podporuje na úrovni švýcarského státu návrh, podle nějž by bylo spolkové radě v podpisu migračního paktu, jenž má nastat 10. a 11. prosince, zabráněno. O přijetí či nepřijetí tohoto paktu má rozhodnout parlament na základě referendového usnesení. Spolková rada nesmí v tomto ohledu jednat svévolně. Noviny »Schweizerzeit« podporují tento návrh SVP, který byl v jiných frakcích dobře přijat, pomocí petice.

26. 10. 2018, 15:17, admin

Zdroj: <https://schweizerzeit.ch>

Velmi zajímavé, avšak návrh tohoto migračního paktu OSN je mi již delší dobu znám a vím také o nepoctivých, švýcarskému státu a jeho populaci škodících intrikách onoho švýcarského velvyslance OSN, jenž je v tomto článku novin »Schweizerzeit« zmiňován. Pokud bude tento migrační pakt OSN v Marrákeši skutečně uzavřen a pokud jej švýcarská delegace uzná, odsouhlasí a smluvním podpisem přijme a ustanoví, tak se švýcarský stát se svojí populací začne podílet na vývoji, v jehož rámci budou čím dál více oklešťovány jeho svobody, neboť v budoucnu budou po uzavření tohoto paktu následovat různé další nátlakové intriky. Negativní možnosti uváděné v tomto článku nejsou nikterak iluzorní, neboť přijme-li Švýcarsko smluvně tento pakt, tak začne vstupovat do mocenského područí OSN, podobně jako vstupovalo – na základě smluvních intrik – do područí diktatury EU, s níž se ke škodě Švýcarska a jeho populace neodpovědně spustili zástupci švýcarské země, což se zákonitě muselo stát, jelikož jsou naivní, nezpůsobiví, neprozíraví a neschopní činit správná rozhodnutí.

Billy My sice nechceme politikařit, přímo se vměšovat do politiky, a ani vést štvavé politické řeči, avšak přesto se domnívám, že můžeme a smíme – podle práva na svobodu projevu – zkrátka vyjádřit svůj názor; myslím si tedy, že smíme uvést, jaká jsou daná fakta a jak se může celá situace vyvíjet, pokud ji rozumně zvážíme, promyslíme a prozíravě posoudíme z hlediska její pravděpodobnosti. O tomto článku jsem tedy zapřemýšlel a učinil i výpočty pravděpodobnosti, z nichž vyplynulo, že se budou dít dosti velké zlořády. Upomínky uváděné v tomto článku z novin »Schweizerzeit« mají skutečně hlavu a patu a vyplývá z nich, že se může v průběhu času celá situace s velkou pravděpodobností vyvinout tak, jak je popisováno, přičemž mé výpočty svědčí o tom, že by Švýcarsko a celé jeho obyvatelstvo v dlouhodobějším horizontu nakonec zcela propadlo nadvládě OSN i diktatury EU. Nakonec by švýcarský stát s celým svým národem zcela pozbyl svobody samostatně jednat a samostatně se rozhodovat, a ztratil by též svobody po stránce vlastní spolkové ústavy, vlastního zákonodárství a vlastního trestního řádu a tak dále a tak dále a tak dále. Ani armáda by nakonec nepodléhala švýcarskému právu, ale přímému velení OSN, a to navíc ve spojení s diktaturou EU. Z mých propočtů pravděpodobnosti vyplynulo, že by Švýcarsko nakonec podléhalo smrtící krutovládě mezinárodního práva. O smrtící krutovládě hovořím přitom vážně, neboť z mých výpočtů také plyne, že vlivem tohoto migračního paktu OSN může být na úrovni mezinárodního práva, za jistých okolností, znovu zaveden, a to po celém světě, trest smrti, jenž byl zaveden i v diktatuře EU. Tato diktatura skutečně prostřednictvím své ústavy znovu zavedla trest smrti pro všechny své členské země a může jej kdykoliv provádět – to se však populacím členských států zamlčuje. Obecně platí předpoklad, že mezinárodní práva přecházejí a vyřazují z platnosti práva státní – z mých výpočtů plyne vysoká pravděpodobnost, že se bude tento předpoklad skutečně naplňovat, budou-li vznikat odpovídající, globálně platná, mezinárodní práva. Právě tento předpoklad se bude tedy dříve či později naplňovat, pokud bude realizován migrační pakt OSN, který bude v budoucnu celkově závazný i pro Švýcarsko a jeho populaci, jestliže jej pověření státní činitelé neodpovědně smluvně podepíší. Pokud tak učiní, bude Švýcarsko se svým národem vzápětí podléhat právům spojeným s tímto paktem; to se bude podobat tomu, že nerozumní vládní úředníci a autokratičtí pověření činitelé vnutili podpisem různých smluv Švýcarsku práva diktátorské EU. Práva migračního paktu OSN budou přecházet všechna práva státní, a tedy i práva švýcarské země, pokud hloupost

a neodpovědnost pověřených činitelů eventuálně zvítězí. Stane-li se tak, bude nakonec podryta spolková ústava švýcarského státu, a tedy všechny jeho základní zákony, načež bude možné – podle ústavy mezinárodního práva – opět provádět tresty smrti. Pokud by se tak stalo – tedy z viny a vůle politiků, kteří tyto kroky zaníceně podporují, a kvůli jejich hloupým a připitomělým přívržencům z lidu –, pak by museli dotyční nést odpovědnost za to, že ve švýcarské zemi zcela přestane vládnout a platit mír, svoboda a spravedlivost. Celý tento migrační pakt je každopádně v rozporu s ústavou švýcarského spolku, ať už se jedná o pakt současný nebo o pozdější nová mezinárodní práva, kvůli nimž by byl i ve Švýcarsku znovu zaveden a prováděn trest smrti. Z toho plyne následující: Jen pitomci, patologičtí hlupáci a omezenci, masochisté, schizofrenici a nemocní sebevrazi atd. slepě důvěřují nesoudným politikům a zástupcům svých zemí, kteří své státy a národy kvůli svým mocenským manýrům vrhají slabomyslně, samovládě a chorobně hloupě do neštěstí. I mnozí lidé z populací jsou hloupější než snop, věří chybně se chovajícím politikům a berou jejich lži, podvody a falešné intriky za bernou minci, skutečnost a pravdu, byť se jim nedá důvěřovat a byť jejich rozum, úsudek, soudnost a svědomí tvoří jen zkažený odpadní produkt jejich nedostatečné inteligentnosti. Přitom je jasné a samozřejmé, že právě tento typ politiků a jejich přívrženci z lidu nechtějí připustit, že jsou sami na vině, jelikož svalují vinu na všechny poctivé politiky, lidové zástupce, vládní činitele, jakož i občany a občanky z populací – viníci totiž nechtějí svoji vinu nikdy připustit, jako to nechtějí ani lidé bludně věřící v Boha. Nejhorší jsou právě tito bohověrci, kteří tvoří většinu, dřepí na politických postech a šíří svými ústy čistě lidské lži, pomluvy a podvody, jež vydávají za »slovo Boží«. Po celém světě působí nesčíslní vládní činitelé, kteří věří v Boha a kteří se často ohánějí Bohem, »Božím slovem« či »Svatým písmem«, aby si získali přívržence z populace, kteří by podporovali jejich politickou a státní moc, a právě hlupáci a pošetilci z populace jim, politickým svůdcům, pak ze slepé náboženské víry věří. Proto není spodivem, že ve vládách a veřejných úřadech celého světa vykonávají moc četní vládní činitelé, politici a státní představitelé atd., kteří svým národům mohou předstírat falešné a zavrženíhodné náboženské způsoby. Toho jsou schopni i přesto, že postrádají rozum, zdravý úsudek a nezbytnou inteligentnost k vedení svých úřadů, a nejsou tudíž způsobilí vést stát a jeho obyvatele. Faktem tedy je, že dotyční nejsou ničím více a ničím méně než smutnými sobeckými, egoistickými a samovládnými postavami, které nejsou schopny dělat pokojnou, svobodnou a spravedlivou politiku ani vést svůj stát, a dále nejsou ani schopni skutečně pracovat pro blaho svých států a národů a činit pro ně to nejlepší. Skutečností je, že mnohé tyto živly stále uvádějí do popředí svoji náboženskou víru a svého Boha, jelikož propadli bludným představám spojeným se »svatým slovem« (ať už těmto představám podléhají skutečně, nebo údajně a jen naoko kvůli souvisejícím výhodám) a jelikož žijí v bludné víře, že přijímají Boží pokyny a vnímají nebeská poselství. Je nevídanou známkou osobní zpustlosti právě těchto bohověrců, kteří jsou u moci, že se odpovědně nezajímají o mír, svobodu, spravedlnost a lidskost, jakož ani o zdravá a nutná opatření, resp. o záchranné plány a skutky k udržení zdraví, k zachově a regeneraci přírody, zvířecí a rostlinné říše, moří, sladkých vod, klimatu, celého životního prostředí, samotné Země a lidstva. Je ale též nejnaléhavěji nutné důstojným způsobem snižovat přelidnění pomocí celosvětového zastavení porodnosti a pomocí nevyhnutelné, globální kontroly porodnosti. O to však chybně si počínající část chvastounů, kteří se podílejí na vládní moci a kteří dřepí v politických funkcích, nejeví zájem a neprojevují v této věci ani pochopení, stejně jako ani občané populací, kteří je velebí; ti všichni – tedy provinilá část politiků a vládních činitelů, kteří jednají právě tak neodpovědně jako části občanské populace, které smýšlejí stejně jako oni a vynášejí je do nebes – žijí jen pro svá osobní přání, své nápady a zábavy, své bohatství, individuální blaho a své zvrácené radosti. Ti všichni – tedy celá část provinilých, sobeckých, egoistických a mocí posedlých politiků a vládních představitelů atd. a většina jejich slepě vazalských národů – svým jednáním i nadále zachovávají všechny zvrhlosti a zlořády v každém ohledu a stále je stupňují a pokračují v nich, a rovněž ženou celé pozemské lidstvo, přírodu, zvířecí a rostlinnou říši, veškeré životní prostředí a samu

planetu Zemi do obrovské a zcela nenapravitelné katastrofy, avšak to je jim zcela jedno. Pokračují tedy ve svém konání nezadržitelně dále, bezmyšlenkovitě, neodpovědně a pitomě, a podněcují a rozdmýchávají na celém světě a ve všech státech a národech strach, nepokoj, nesvobodu, teror a války. Dotyčná část politiků a vládních činitelů – kteří jsou vychvalováni naivními občany populací, kteří si nadělávají do kalhot ze zbabělého strachu před jinými, údajně »nepřátelsky« smýšlejícími státy – tedy neustále navyšuje výdaje na armádu a »obranu«, nekonečně hromadí zbraňové potenciály, které rozšiřuje o nejmodernější smrtící zbraňové systémy, a stále masivněji rozvíjí zášť a nepřátelské smýšlení. To však ještě není vše, neboť slabomyslní politici a vládní činitelé – kteří se zbaběle počürávají strachy před cizími státy, jež jsou údajně jejich nepřátelé – popichují své národy a požadují další rozšiřování svých armád, a pokud je ještě nemají, tak požadují, aby byly založeny a vybudovány. Dokonce i nejméně vzdělanému, nejméně inteligentnímu a nejnatvrdejšímu člověku z nejzapadlejší díry v pralese by bylo jasné, že zmíněné konání vede k dalšímu vznikání a bujení veškerých zvrhlostí, zlořádů a teroru, avšak samotní političtí a vládní provinilci si to zjevně neuvědomují, stejně jako ani velké zástupy populace, které se mylně pokládají za lepší, než jsou prostomyslní pralesní obyvatelé, a které mocným populistickým agitátorům, kteří pronášejí vylhané náboženské výroky, ze samé slepé víry visí na rtech a následují je. Dotyční občané ani nechápou, že se vesměs zesměšňují a že lezou do zadku politikům a státním představitelům, kteří z politických a vládních pozic způsobují pohromy; a nechápou ani to, že žijí v bludné víře toho druhu, že jsou sami tuze vzdělaní, zkušení, chytří, zběhlí, velmi významní, fundovaní, učení, školení, informovaní, znalí, ve všem kovaní, jistí, nenapadnutelní, bezchybní, nejlépe zpravení a spolehliví, třebaže ve skutečnosti žádné tyto vlastnosti nevykazují a jsou naopak více než jen omezení a hloupí jako snop.

Ptaah S tvými vývody nemohu než souhlasit. Rád bych k nim ovšem dodal, že většina pozemských politiků a vládních činitelů neumí své státy a národy skutečně vést k jejich blahu, bezpečnosti, míru a svobodě, neboť své vysoké posty zneužívají jen pro svoji osobní moc a své vlastní zájmy. Dotyční většinoví politici mají navíc strach z jiných států a národů, od nichž očekávají válečné útočnosti, a tudíž neustále tlačí na vyzbrojování všeho druhu a na výstavbu velké vojenské moci, což vyžaduje miliardové obnosy, jež by bylo jinak možné použít ve prospěch míru, užitečného pokroku a faktického blaha národů. Dále je nutno zmínit (aniž bych činil povýšenecké či ponižující narážky či rozvíjel takovéto myšlenky), že většinoví političtí a vládní činitelé po celém světě, jakož i většinoví občané té které populace, projevují vesměs celkové chování – byť jsou na základě svého věku a tělesného stavu pokládáni za dospělé –, které se u nás vyskytuje jen u nevzdělaných výrostků – tak to alespoň vnímáme ze svého pohledu a vědomního postoje a na základě svého rozumu, vědění, své inteligentnosti a smyslu pro odpovědnost. Skutečná dospělost se nedá jednoduše odvozovat z věku a fyzického vzrůstu, jak se pozemšťané mylně domnívají, nýbrž jen z rozumu, soudnosti, inteligentnosti, vědomí odpovědnosti a všech ostatních nezbytných faktorů, které zaručují korektní, pokojné, svobodné a spravedlivé vedení života a schopné utváření myšlenek, rozhodnutí a skutků. Právě tyto ušlechtilé hodnoty většině pozemských politiků, vládních činitelů a občanů populací scházejí, a tudíž nejsou schopni činit správná rozhodnutí a jednat ve prospěch míru, svobody a spravedlnosti, vymýšlejí si chybná a zvrácená rozhodnutí, na jejichž základě pak jednájí, a namlouvají si při tom, že konají promyšlené, dobré a nejlepší, skutky – ve skutečnosti však vytvářejí tíseň, bídu, nepokoje, nesvobodu a nespravedlivost. Tak jednájí proto, že kvůli nedorozuměním, zášti a strachu atd. plodí vůči ostatním státům a lidem toliko nepřátelství a v sobě pak tvoří violentní násilné představy. Následně pozvedají svůj hlas a vedou nesmyslné, ustrašené řeči, které se opakovaně vyhrocují v sugestivní, zhoubně nevráživé rozprávky, jež rozdmýchávají strach z nepřátel a podněcují nakonec ozbrojené konflikty, teror a války.

Billy Ted' máš pravdu ty, můj příteli. Pak se tě mohu zeptat, co si myslíš o mé biografii, kterou píše Bernadette?

Ptaah Vždyť k tomu jsem se vyjádřil již v našem soukromém rozhovoru a dospěl i k patřičnému usnesení, a navíc se budu snažit sám kontrolovat všechny vaše korekturní práce, které děláte po večerech v kuchyni, načež s tebou tyto korektury budu opravovat, bude-li to nutné. Nyní je však nutno hovořit o některých nezbytnostech, které naše grémium důkladně uvážilo na základě dnešních i budoucích okolností a které máte dodatečně, formou změny, začlenit do svých stanov a ustanovení: Jedná se ve stanovách o článek 5, bod 10, a v ustanoveních o článek 11, bod 10. Máte převzít text v této podobě:

»Ukončí-li člen základní, sekundární základní, pasivní či jiné skupiny FIGU své členství – ať z důvodu pracovního, rodinného a úředního, nebo z důvodu nemoci, nehody, změny bydliště, či jiných osobních důvodů, anebo proto, že není schopen vykonávat své povinnosti, aniž by tyto důvody souvisely s článkem 5, body 1–9 stanov, resp. s článkem 11, body 1–9 ustanovení –, může být jeho vystoupení ihned a kdykoliv anulováno a jeho členství může bez dalších podmínek a bez nové čekatelské a zkušební doby pokračovat.«

Další změna se týká článku 4, bodu 1 stanov, přičemž tento bod musí být nově zformulován a vložen do stanov v této podobě:

»Osoba, která má získat členství v základní skupině 49 nebo v sekundární základní skupině, a která je tedy čekatelem, by měla během jednoho (1) roku v daných časech setkání skupiny – nebo mezi těmito časy – pokud možno užitečně spolupracovat ve středisku FIGU. Teprve po tomto roce může požádat o členství v základní skupině 49 či v sekundární základní skupině. Pakliže celkové shromáždění schválí žádost o členství, vzniká provizorní členství na dobu jednoho (1) roku, po jehož uplynutí může být rozhodnuto o definitivním přijetí nebo nepřijetí uchazeče do daných skupin.«

Toto určení se váže i na ustanovení, do nichž tedy musí být, v článku 7, bodu 1, vepsána tato vysvětlující změna.

Další věci byly projednávány ohledně veškerých prací, které dosud spadaly do kompetence Bernadette: Nyní je nutno vzít v potaz některé nutné změny, které sníží její pracovní vytížení, které musí vést k lepšímu rozvržení práce a které jí rovněž umožní, aby při své rekonvalescenci znovu získala své plné zdraví a svoji plnou energii a sílu. Z toho důvodu padlo usnesení a bylo určeno, že má od nynějška platit následující:

- 1) Veškeré měsíční a 3měsíční publikační orgány (periodika) a všechny sporadicky vydávané publikace máš do budoucna sestavovat a vytvářet ty, Eduarde, avšak v průběhu času mají tyto práce přejít do kompetence mladších a v tomto ohledu způsobilých členů FIGU, kteří mohou patřit jak k základní skupině, tak ke skupině pasivní.
- 2) Literární díla externích a interních autorů pro periodika FIGU («Věk Vodnáře»), jako jsou články, pojednání, zprávy, naučné spisy, jakož i umělecká jazyková díla, ať veršovaná, rýmovaná či formulovaná ve zvláštním rytmu, mají být zasílána do redakce «Věku Vodnáře» na adresu redaktion@figu.org.
- 3) Podle usnesení generálního shromáždění z 6. října 2018 spadá veškerá korespondenční činnost, jakož i činnost spojená s navrhováním, zpracováváním a tiskovou přípravou malých spisů a knih atd. i nadále do plné kompetence Bernadette.

- 4) Podle usnesení generálního shromáždění z 6. října 2018 zůstává Bernadette i nadále zapisovatelkou FIGU se všemi početnými povinnostmi, a Barbara získala úřad 2. zapisovatelky a pomocné zapisovatelky.
- 5) Redakční schůze, na nichž se rozhoduje o literárních dílech, rukopisech, článcích a jiných písemných příspěvcích, které FIGU dostalo k dispozici a které mohou být následně zpracovány do finální podoby, redigovány a určeny ke zveřejnění – což se týká všech publikačních orgánů FIGU, vyjma děl určených pro periodika Věku Vodnáře, které spadají výhradně do kompetence redakce VV –, mají být prováděny novou, stálou redakční skupinou, které má od nynějška předsedat Christian.

Dále byly projednávány ještě 3 další důležité věci, které však nemají být otevřeně zmiňovány a jsou určeny jen tvému sluchu – jedná se o toto: (...)

Billy To vše způsobí ledasjaké změny, ale v tomto ohledu jistě nevzejde žádný problém.

Ptaah Mimoto je však nutné zohlednit ještě nějaké věci, které s tebou později proberu soukromě, ale nyní chci nejdříve zmínit, že by Bernadette měla pamatovat na to, aby tvé jméno »Billy«, které ti dala v íránském Teheránu Judy Reedová z Los Angeles, ilustrovala fotografií »Billyho the Kida«. To proto, že jsi chtěl bezpodmínečně vědět, jaký byl jeho skutečný životní příběh, a tudíž jsi na základě svého přání mohl s mým otcem cestovat k němu do minulosti a seznámit se s ním, když ti můj otec pověděl, že s ním budeš jednou v budoucnosti srovnáván, jelikož obdržíš jméno »Billy«, které následně vejde kvůli tvé misi v celosvětovou známost.

Billy Proti začlenění fotografie »Billyho the Kida« do mého životopisu v zásadě nic nenamítám, pokud bude vysvětleno, že nebyl zabijákem, jak se mu podsouvá; »Billy the Kid« byl totiž úplně jiným člověkem, než za jakého jej po jeho zavraždění falešně vydávali jeho nepřátelé, obdivovatelé, přemoudřelci a zabijácký šerif Patrick Floyd Jarvis Garrett atd., z čehož pak vznikla i nabubřelá legenda. »Billy the Kid« sice vystřelil v sebeobraně na jednoho člověka, který následně svému zranění podlehl, ale nebyl to žádný zabiják, ale mladý muž, jenž jednal v sebeobraně a jenž při jedné rvačce nechtěně střelil do břicha muže, který byl ozbrojen nožem a chtěl jej ubodat, přičemž ... Ty ale přece znáš příběh »Billyho the Kida«, a tak se domnívám, že bude jistě lepší, když vše odvyprávíš ty na základě popisů svého otce, Sfath, neboť ten přece celou věc podrobně zaznamenal ve svých letopisech, jak jsi jednou poznamenal. Podstatné bude také zmínit ten náhrobek, jenž údajně stojí na hrobě »Billyho the Kida« a který mate jeho obdivovatele.

Ptaah To rád učiním, neboť si myslím, že tvá námitka je oprávněná, avšak rád bych uvedl jen to nejnutnější, jelikož celý životní příběh »Billyho the Kida« by vedl příliš daleko; jeho příběh, jenž je údajně podrobně známý, nemusím detailně ozřejmovat, jelikož neodpovídá pravdě. Můj výklad však přesto zabere nějaký čas a budu jej i prokládat opakováními, neboť k tomu, abych celý příběh alespoň v hrubých rysech osvětlil, musím ledacos vysvětlit. Své výklady nebudu formulovat v chronologickém sledu událostí, v jakém je zaznamenal můj otec, nýbrž je vyjádřím jednoduše tak, jak mě budou napadat v průběhu výkladu. Navzdory mýtům a legendám, jež se pojí s »Billym the Kidem«, resp. Williamem Henrym McCartym, což bylo jeho pravé jméno, musím vysvětlit, že historiky, které se již za jeho života kolem něj v širokém okruhu točily, jsou v podstatě čiré lži a zakládají se na vědomě zfalšovaných, od základu lichých kronikářských záznamech a zlovolných pomluvách; tyto falešnosti byly proti »Billymu the Kidovi« smyšleny z ryzí zlomyslnosti a již za svého života byl kvůli nim ponižován – třebaže byl nevinný – na vražedného zločince, nebo veleben jako hrdina. Když přistěhovalci osídlovali takzvaný »Divoký západ«, byla to epocha zhoubného násilí, samolibosti a lačnosti po pozemcích a bohatství – na denním pořádku byly tehdy nejen kriminální skutky, nýbrž i závažné zločiny, a dokonce i vraždy. Tyto činy a skutky prováděli prostí lidé, kteří přicestovali na »Divoký západ« z evropských či jiných zemí, kteří se v těchto krajinách usídlovali na vesnicích

a ve městech jako občané a občanky a kteří samozřejmě též plodili potomky. Také prostí farmáři a chovatelé dobytka s velkými stády, takzvaní rančeři, vykonávali násilí, aby získali pozemky, peníze a bohatství, přičemž nezřídka i vraždili a zabíjeli a válčili mezi sebou; žádnou vzácností nebyla ani korupce, kriminalita a zločinnost v politických správách všech států, vesnic a měst, čímž trpěla prostá a pracující populace. Z těchto poměrů zákonitě plynulo, že se z lidí stávali kriminálníci a zločinci a že se rozmáhala nespravedlnost, pomstychtivost, loupeživost, bankovní lupičství, prostituce, otrokářství, vraždění a zabíjení atd. – byly tedy také vypisovány odměny za dopadení, resp. za hlavu hledaných zločinců, s komentářem »živý, nebo mrtvý«. Tyto odměny lákaly mnohé ziskuchtivce, kteří postrádali svědomí a kteří se bavili zabíjením druhých lidí – mezi ně patřili samozvaní nebo rančery, vesnickými či městskými správci najatí »strážci zákona«, šerifové a lovci odměn, kteří honili v širokém okruhu delikventy, přiváděli je k soudu, nebo je jednoduše chladnokrevně a bez rozpaků zastřelili. Fakt, že mnozí z těchto najatých či oficiálně zvolených »zástupců zákona« byli pouze chladnokrevní, vášniví zabijáci, je známý na základě příběhů četných pistolníků z »Divokého západu«, jež byly zpravidla dobře a pravdivě zdokumentovány a jež popisovaly kupř. postavy, jako byl Wild Bill Hickok, John Wesley Hardin a Wyatt Earp atd. Na základě velmi důkladných šetření mého otce, Sfath, jsou příběhy těchto mužů, jež byly i zaznamenány v kronikách, pravdivé. Zcela jinak tomu ovšem bylo v případě »Billyho the Kida«, jenž byl opředen lžemi, mýty a utrhačnými legendami a jenž byl – jak dokládají detailní šetření mého otce – kvůli svému mládí a členství ve vražedných bandách, které kradly dobytek, pomlouvačně prohlášen za zabijáka a zločince. K jeho špatné pověsti přispívalo také to, že se proti neoprávněným obviněním a nespravedlnostem stále bránil útočnými slovy a řečmi, což mu všichni jeho nepřátelé velmi zazlivali, načež z něj tím spíše dělali svými lžemi a pomluvami porušitele zákona a štvance, ježž pronásledovali pochybní strážci zákona, šerifové a bezskrupulní, chladnokrevní lovci odměn, mezi nimiž byl i Pat Garrett. Nikdo nevěděl, že Patrick Floyd Jarvis Garrett mladého »Billyho the Kida« již dlouho znal a nenáviděl a že jej nemohl vystát jako takového, ale i proto, že byl spřátelen s Juanitou Gutierrezovou, která se za Garretta později provdala – Garrett totiž naopak rozšířil fámu, že je mladý William McCarty jeho dobrým přítelem. Pat Garrett tedy hledal způsob, jak by mladíka legálním, zákonným způsobem zavraždil, a to ještě dříve, než byl jmenován šerifem v Lincoln County v Novém Mexiku a než se stal posedlým lovcem odměn. V pozdější době šel Patrick Floyd Jarvis Garrett do Washingtonu, aby docílil znovuzvolení v úřadu, jenž mu byl přiřknut. Tehdejší americký prezident Theodore Roosevelt jej pak jmenoval do pozice celního výběřčího v El Pasu, avšak Garrett a Roosevelt nebyli v žádném ohledu přátelé a ani se blíže neznali, což bylo v rozporu se všemi lžemi, které tehdy šířil sám Garrett a později opakovaně i jiní lidé. Pat Garrett tedy uvedl ve známost lež, že je přítelem Roosevelta, a ve stejném duchu vymýšlel i zabijácké historky, které připisoval »Billymu the Kidovi«, přičemž jako šerif u různých úřadů atd., resp. v jejich podkladech a písemných záznamech atd., vlastnoručně zfalšoval určité informace, nebo si zaplatil, resp. podplatil nepoctivé úředníky atd., kteří sami zaznamenali jeho lži, pomluvy a údaje, jež zkreslovaly pravdu. Mezitím, když páchal svoji podlou, zákeřnou a vražednou činnost, která se nevztahovala na »Billyho the Kida«, budil pozornost jako lovec buvolů, přičemž i zavraždil konkurenčního lovce jménem Joe Briscoe. Ve Fort Sumneru v Novém Mexiku se pak Garrett oženil s mladou ženou jménem Juanita Gutierrezová, která byla jen o rok starší než »Billy the Kid«, s níž udržovala dobré přátelské styky, což se ovšem jejímu žárlivému a nedůvěřivému choti krajně nelíbilo, a tudíž v něm rostla nevraživost a zášť. Tato žena následně zemřela při porodu svého dítěte, avšak její smrt zákeřně způsobil sám Garrett, který jí krátce před porodem připravil jablečnou kaši z malých, smrtelně jedovatých, jablíček mancinely obecné. Tento čin spáchal jednak proto, že žárlil a že byl »Billy the Kid« jejím přítelem, a jednak proto, že jej Juanita v 8. měsíci svého těhotenství několikrát slyšela hovořit ze spaní, kdy jí ve snách prozradil tajemství svého vražedného počínání a svých intrik, lží a ničemných pomluv proti »Billymu the Kidovi«. Když Juanita přiměla svého chotě, Pata Garretta, k hovoru a když mu hrozila, že své vědomosti nahlásí

soudu, zpečetil Garrett sám její osud, neboť se pro své vlastní bezpečí ihned rozhodl, že ji při první nejlepší příležitosti zabije. Kolem Williama Henryho McCartyho vznikaly již záhy v jeho mladém životě všelijaké hrůzostrašné historky, v nichž mu byly připisovány loupeže a vraždy, avšak Pat Garrett stále usiloval o to, aby tyto historky přižívoval a aby mladíka uváděl do situací, v nichž se střílelo a zabíjelo. Garrett v tomto ohledu nezřídka působil ve skrytu, resp. tajně a v pozadí, a vykonával své smrtící řemeslo tím, že své vlastní vraždy přiříval tomuto chlapci, když to vyjádřím způsobem, který používáš, když někdo učiní něco, co následně popírá a o čem tvrdí, že to učinil někdo jiný. Patrick Garrett se zhoubně bavil tím, že chlapce sadisticky psychicky týral a podrýval jeho morálku, v čemž se zákeřně, ničemně, podle, odporne a zraňujícím způsobem vyžíval s cílem jej následně, při vhodné příležitosti, zavraždit. Ze skutku sebeobranu, k němuž byl »Billy the Kid« v Arizoně donucen, se tak v průběhu času stala série 21 vražd zastřelením, jichž se chlapec údajně dopustil. Patrick Floyd Jarvis Garrett byl žel schopen skrývat svoji pravou tvář zločince a zabijáka, jakož i své intriky, lži a pomluvy po mnoho let, až se nakonec jednoho dne starý přítel »Billyho the Kida« – který znal skutečnou pravdu o jeho osobě i o hanebných machinacích Pata Garretta – rozhodl pomstít vraždu svého přítele. Tento muž, který svoji pomstu nebyl již kvůli svému věku schopen vykonat osobně, si najal placeného zabijáka, jenž měl Garretta zastřelit a pomlčet o důvodu jeho zabití. Nyní bych tedy rád uvedl pouze pravdivá fakta, která jsou uvedena v letopisech mého otce a která všechny okolnosti ohledně »Billyho the Kida« a jeho vražedných činů popisují tak, jak se skutečně odehrály – drtivá většina těchto událostí však proběhla zcela jinak, než jak se tvrdí v kronikářských zápisech a zfalšovaných, vymyšlených legendách. Rád bych se hned na počátku svého výkladu věnoval tomu náhrobku a falešnému hrobu: Náhrobek ve Fort Sumneru v Novém Mexiku, který je obklopen těžkými železnými mřížemi, nemá nic společného s »Billym the Kidem«, neboť místo jeho posledního spočinutí již nelze vypátrat, resp. nalézt, jelikož jeho kosterní pozůstatky byly roku 1904 odplaveny ze hřbitova ve Fort Sumneru při záplavách, způsobených rozvodněnou řekou Pecos. Navíc byly pozůstatky vojáků na tomto hřbitově překládány do jiných hrobů, když byla opuštěna tamní vojenská základna, přičemž již tehdy byly pozůstatky »Billyho the Kida« vyňaty z hrobu a přeloženy, jak bez stínu pochybnosti objasnil již můj otec, Spath. Nelze ovšem potvrdit, zda byly jeho pozůstatky vůbec znovu nalezeny, neboť o tom nebylo nic zjištěno a nemohlo to být objasněno, jelikož sebrané kosterní pozůstatky se promíchaly a již je nebylo možné identifikovat a přiřadit jednotlivým osobám. Poté co se blížká řeka Pecos rozvodnila a co opět opadla a odhalila část daného území, byly tedy pozůstatky přemísťovány do jiných hrobů a zákonitě se smísily s mnoha jinými. Když byl ve 30. letech 20. století postaven náhrobek »Billyho the Kida«, o čemž rozhodla komise, a když se rozhodovalo mezi 4 různými pohřebními místy, padla volba na místo páté, kde byl tedy zřízen hrob. Nápis na náhrobku i mnohé jiné okolnosti vznikly na základě legendy, avšak zejména příběh »Billyho the Kida« nepředstavuje nic jiného než čistě smyšlenou, nepravdivou legendu a mýtus, který koluje mezi lidmi i v dnešní době a který »Billyho the Kida« líčí jako mnohonásobného vraha – tím však ve skutečnosti nebyl, jak jednoznačně dokládají záznamy mého otce, který v minulosti, přímo na místě a v čase daných událostí, jako přímý pozorovatel zažil při svých kontrolách každý jeho jednotlivý čin související se životem a smrtí. Matkou »Billyho the Kida« byla Catherine McCartyová, která žila nejprve ve městě Coffeyville ve státě Kansas a později v Pueblu ve státě Colorado. Jelikož trpěla souchotinami, resp. úbytěmi, resp. tuberkulózou, přesídlila se do oblasti s mírnějším podnebím, a sice do Silver City v Novém Mexiku, kde však již zakrátko, 16. září 1874, své neléčitelné nemoci podlehla. William Henry McCarty, alias »Billy the Kid«, měl staršího bratra jménem Joseph, a narodil se tudíž jako druhý syn irským protestantským přistěhovalcům, a sice 24. prosince roku 1862, tedy o něco více než 3 roky později, než od doby jeho smrti vědomě chybně tvrdili jistí konspirátoři. Šerif Patrick Floyd Garrett správný datum narození chlapce ve skutečnosti svými zákeřnými machinacemi zlovolně a účelově zfalšoval na 23. září 1859 a také na 23. listopad 1859. Učinil tak proto, že on, Garrett, mohl tvrdit, že nezastřelil nezletilého, nýbrž dospělého muže, který byl

vícenásobným vrahem. Když jej Garrett 14. července 1881 zavraždil, nebylo chlapci 21 let, ale teprve 18 a půl roku. Kronikářské záznamy však nefalšoval jen šerif Pat Garrett a nešířil lži a pomluvy o »Billym the Kidovi« pouze on, neboť dokonce i po chlapcově zavraždění o něm pilně lhaly a očerňovaly jej i jiné osoby. Lži, pomluvy, mýty a legendy dospěly ke svému vrcholu tehdy, když se objevili 2 muži, kteří lživě tvrdili, že Garrett ve skutečnosti »Billyho the Kida« nezavraždil, ale ušetřil a dopravil do bezpečí, jelikož byl údajně jeho nejlepším přítelem. Oba muži tvrdili, že právě oni jsou ve skutečnosti »Billym the Kidem«, kterého Pat Garrett ušetřil, avšak tento zabijácký šerif »Billyho the Kida« vskutku a vpravdě zavraždil dvěma ranami ze své zbraně, jak můj otec, Sfath, zažil při svém pozorování, načež i nepochybně konstatoval jeho smrt. Takové lži, pomluvy a tvrzení ovšem mezi pozemšťany nejsou vzácností, jak dokazuje historie pozemského lidstva: Kupříkladu se tvrdilo, že carské děti, zejména Anastásie a Alexej, přežily během ruské revoluce vyvraždění carské rodiny, které způsobili 17. července 1918 v Jekatěrinburgu bolševici, přičemž Anastásie prý uprchla do USA a žila tam dále jako Anna Andersonová, avšak tato osoba byla jistá Francisca Anna Czenstkovská, jež se roku 1896 narodila v Západním Prusku a byla od března 1920 pohřešována, jelikož se odebrala do Ameriky a již o sobě nedala vědět. Kromě této ženy se i jiné chlubily tím, že jsou Anastásií Romanovovou, např. tak činila Evženie Smithová, Eleonora Albertová Krügerová a Naděžda Ivanová-Vasilyevová, a těm všem mnozí pozemšťané věřili jejich lži. Bylo tomu tak i ohledně carského syna Alexeje, neboť i za něj se vydávali různí »přeludníci« (*pozn. Billyho: Přeludníkem se obyčejně chápe člověk, který vstal z mrtvých, nepokojný, obcházející duch zemřelého*), k nimž patřil např. trojitý agent Michael Golenievský, jenž se roku 1927 nechal ve varšavských novinách vyhlásit za »pravého« careviče Alexeje, za nějž se vydával i Evžen Nikolajevič Ivanov, jenž se ve skutečnosti jmenoval Ernest Veermann a jenž vystoupil jako první savantista, který se prohlásil za Alexeje (*pozn. Billyho: Savantista je člověk s takzvaným syndromem učence, jenž má kupř. nadání k tomu, aby mimořádně rychle řešil matematické problémy a výpočty, a jenž je schopen přesně reprodukovat číselné výsledky až do sta desetinných míst.*) Také Alexander Savin se holedbal, že je Alexejem, dříve než jej roku 1928 zajala sovětská tajná policie. Právě takové případy »přeludnictví« se mezi pozemšťany často objevují a ty nejznámější mají nábožensko-sektářské pozadí a jsou charakteristické tím, že se pozemšťané vydávají za zmrtvýchvstalé náboženské zakladatele či jejich vyslance atd. a že se nechávají velebit svými věřícími. Toto se děje, jak víš, ve všech náboženských směrech a při celém tomto počínání hraje roli notná dávka hlouposti, bludných výplodů, nepochopení a nevědomosti, přičemž oni »zmrtvýchvstali« nemají ani tušení o tom, že je »zmrtvýchvstání« v jejich pojetí naprosto nemožné. Pouze pozemšťané, kteří se za »zmrtvýchvstalé« vydávají na základě záměrného podvodu, a tedy nikoli z příčin bludné náboženské víry, si svůj podvod fakticky uvědomují, avšak ti náboženští »zmrtvýchvstali« propadají své bludné víře zpravidla až po stadia schizofrenie. Nyní jsem se však odchytil od tématu, neboť ještě musím uvést jména těch dvou řečených »přeludníků«, kteří se vydávali za »Billyho the Kida«: Jedním z nich byl jistý Ollie Partridge William Roberts, zvaný též »Brushy Billy« a zesnulý 27. prosince 1950 ve městě Hico v Texasu, a tím druhým byl jistý John Miller, který nakonec zemřel 7. listopadu 1937 ve městě Prescott v Arizoně a byl pohřben na hřbitově Pioneer Home Cemetery. Tyto dvě osoby tedy v průběhu času tvrdily, že jsou ve skutečnosti »Billym the Kidem« a že je šerif Patrick Floyd Garrett nezastřelil, jelikož ten byl prý jejich nejlepším přítelem, a tudíž je nechal jít, načež prý místo nich pohřbil mrtvolu jednoho cizího mladého muže, za jehož hlavu inkasoval odměnu. V letopisech mého otce se dále uvádí, že »Billy the Kid« si později sám dával i jiná jména, mezi jinými jméno »William Henry Bonney«, avšak zřídka si říkal i »William Antrim«, podle svého nevlastního otce Williama Henryho Antrima, za nějž se provdala jeho matka, poté co její choť padl v občanské válce. Můj otec zachytil ve svých záznamech, že »Billy the Kid« nebyl bezcitným vrahem, nýbrž velmi sympatickým mladým mužem, kterého jeho nevlastní otec, William Henry Antrim, často týral, zlovolně bil a neustále tupil, přičemž se stával i obětí nespravedlivého zacházení ze strany jiných, zlomyslných živlů. Můj otec

jej ve svých letopisech hodnotil jako velmi ochotného mladého muže, jenž cítil náklonnost ke svým bližním, kteří se k němu chovali dobře a kterým se pak odvděčoval počestnou oddaností, příchylností a upřímným díkem. Byl také pracovitý, tedy ochotný pracovat a upřímný, a děkoval svým zaměstnavatelům za projevenou laskavost. Velice si cenil poctivého přátelství, a tudíž se stále aktivně zastával svých přátel a nikdy je nenechal bez povšimnutí, když potřebovali jeho pomoc. Ve skutečnosti nebyl ani zlovolný, ani pomstychtivý, a ani nezabil 21 lidí, jak se stále tvrdilo již za jeho života i po jeho zavraždění, přičemž tato lživá legenda se zachovala až do dnešní doby. Vpravdě usmrtil pouze jediného muže, avšak nezavraždil jej, neboť jej v sebeobraně střílil do břicha, aby chránil svůj vlastní život, jak můj otec bez stínu pochybnosti objasnil. V tomto případě nebyl »Billy the Kid« pouze ohrožen, ale byl postaven před nucenou volbu, zda ztratí jako ještě mladík svůj život, nebo se bude bránit, aby nebyl zabit, neboť jeho soupeř byl otupený, bezcitný a odhodlaný jej ubodat. Billy byl dospívající mladý muž, jenž se zapáleně učil a byl zvědavý, a tudíž se všude tam, kde to bylo možné, hodně učil – proto uměl plynule hovořit, číst i psát španělsky, na rozdíl od většiny svých vrstevníků a původních krajanů. Byl to tedy, navzdory svému mládí, vzdělaný mladý muž, což dokazují i jeho dopisy určené texaskému guvernérovi Lewovi Wallacovi, s nímž vyjednával ve věci svého omilostnění. Guvernérův sekretář se nechal slyšet, že jeho písemné umění je tak slovně a výrazově pestré a svědčící o sečtělosti a dobrém vzdělání, a navíc i úhledné, že si o něm mnozí můžou nechat jen zdát. Tento sekretář také sděloval svému příteli, že by z tohoto mladíka mohl vyrůst někdo významný, kdyby mohl žít déle pod záštitou své matky, kdyby se již od svého mládí neocítl v násilném, surovém a zločinném světě a kdyby především nebyl jako nevinný pronásledován, honěn kriminálními šerify a zavražděn Patem Garrettem, o němž tento sekretář prohlásil, že je mu bezpečně známo, že se jedná pouze o náruživého zabijáka. »Billy the Kid« si ostatně nikdy nepřál vést svůj život jako porušitel zákona a jako takový se domáhat svých výhod, a tudíž se pouze bránil nespravedlnostem a snažil se svým způsobem učinit zadost spravedlnosti. Jelikož byl kvůli tomu několikrát napaden a ostatní byli ochotni jej zabít, tak se žel situace vyvíjela tak, že musel hájit a v sebeobraně, resp. ve smrtícím boji, bránit svůj život, aby si jej zachoval. »Billy the Kid« tedy usiloval o pravý opak toho, o co se snažili všichni ti, kteří hájili zákon nebo stáli na straně zákona, třebaže byli ve skutečnosti spíše nakloněni kriminalitě a zločinnosti než počestnosti a řádnému občanskému životu. Právě ti z »Billyho the Kida« činili kriminálního, diskriminovali jej jako zločince a zabijáka a starali se o to, aby jej pronásledovali a honili strážci zákona, kteří byli ve skutečnosti často pouhými lovci odměn, resp. nájemnými zabijáky, již si svým krvavým řemeslem vydělávali hodně peněz. Jiní lidé zase »Billyho the Kida« obdivovali, vynášeli do nebes a snažili se z něj svojí přehnanou chválou, nezaslouženým vyvyšováním a nepřiměřeným zveličováním jeho osoby dělat někoho lepšího, kým ve skutečnosti nebyl a kým být ani nechtěl. Co se týče všech těch vražd, které mu byly připisovány, tak ty mu byly přibásněny tehdy, když několikrát prchal před zákonem, avšak vpravdě se jednalo o pouhá podezření, která mu samozřejmě nikdy nemohla být prokázána. Z toho důvodu byl 17. srpna 1877 za své nepřítomnosti odsouzen jako vrah. Třebaže spolu s ostatními působil v kriminálních bandách atd., nechoval se nikdy jako někteří jejich členové, kteří vraždili, neboť toho se vždy zdržoval a pouze předstíral, že střílí na lidi, a tak při dotyčných akcích ve skutečnosti bez výjimky střílel pouze do vzduchu, jak absolutně jasně konstatoval můj otec, Sfath, který pozoroval každý jednotlivý takovýto případ na místě události a vše prověřil. Faktem je, že »Billy the Kid« na podzim roku 1871 ve Fort Grantu v Arizoně, v salónu George Adkinse (kde vystupoval pod jménem Henry Antrim), jedním výstřelem těžce zranil místního přistěhovalce, podkováře jménem Frank »Windy« Cahill, jenž pocházel z irského města Galway, jelikož se s ním dostal do rvačky a Cahill jej chtěl ubodat. Toto byl první muž, kterého »Billy the Kid«, ještě jako nezletilý, zastřílel – což bylo i úředně potvrzeno –, a byl to i poslední a jediný muž, kterého zabil. Početné osoby ohledně tohoto případu dosvědčily, že »Billy the Kid« jednal v sebeobraně a že pouze bránil svůj život, avšak jiní »očítí svědci«, kteří mu nebyli nakloněni, jej v rozporu s celou pravdou

obviňovali z vraždy a lhali, že onen podkovář nebyl ozbrojen a že byl zastřelen, aniž by se bránil. Když můj otec, Sfath, ve zpětném čase, resp. v minulosti tento případ osobně pozoroval, rozeznal pravdu v tom, že onen podkovář byl skutečně ozbrojen a hodlal »Billyho the Kida« bodnout velkým nožem do břicha, přičemž i řval, že jej zabije. Můj otec zapsal, že onen podkovář – když se chystal svou vztyčenou pěstí, která svírala nůž, udeřit na zemi ležícího, bezbranného chlapce, kterého předtím srazil – zařval: »Now, you dog, I'll stab you« (*pozn. Billyho: »Ted' tě zaříznu, ty pse.«*) To chlapce samozřejmě vyděsilo a přimělo k tomu, aby z pudu sebezáchovy, jako v transu, bleskurychle sáhl po svém revolveru, jež nosil za kalhotami, a střelil toho muže do břicha. Úder nožem, k němuž se ten muž chystal, by byl fakticky smrtelný, a tedy nejen životu nebezpečný, jak můj otec po důkladném objasnění okolností dokázal vyhodnotit a jak to jednoznačně dokládají jeho záznamy, z nichž také plyne, že »očití svědci«, kteří byli s oním podkovářem spřáteleni, jeho nebezpečný útok nožem zamlčeli a nože se zbavili, načež »Billyho the Kida« pomocí lži a falešných výpovědí obviňovali z vraždy; »Billy the Kid« by však proti tomuto zavalitému muži býval nic nezmohl a jeho bodnutí nožem by býval určitě nepřežil. Podkovář Cahill byl mohutný muž, který měřil asi 180 centimetrů a vážil přes 100 kilogramů, zatímco »Billy the Kid« měřil jen asi 160 centimetrů a nevážil více než zhruba 65 kilogramů, a navíc jej Cahill již před bitkou několikrát napadal a spílal mu, jelikož jej nemohl vystát. Toho osudného dne srazil Cahill »Billyho the Kida« k zemi, nadával mu, že je pasák a syn kurvy a šlapky, neboť nebyl oblečen jako tuzemec, resp. kovboj, nýbrž jako velkoměšťan. Toto zlovolné osočování chlapce rozlítlo, a tudíž podkováři rovněž nadával a nazval jej »dog son« (*pozn. Billyho: »prašivým psem«*) – Cahill jej pak nebezpečně napadl nožem, načež byl střelen do břicha a utrpěl těžké zranění, jemuž později v nemocnici podlehl. Dříve než Cahill na klinice zemřel, tak vehementně zapíral, že »Billyho the Kida« zlovolně a hanebně osočoval, napadal a chtěl zavraždit nožem – po výstřelu těžký Cahill na chlapce dopadl a tomu se podařilo se vyprostit, rychle se postavit na nohy, opustit salón a uprchnout před póvlm, který jej pronásledoval. Navzdory lžím »očitých svědků« se však chlapec nemusel hájit a skládat účty před soudem, jelikož se do státu Arizona již nikdy nevrátil. »Billy the Kid« několikrát uprchl i v jiných případech, když byl zatčen a uvězněn, přičemž si též změnil své jméno a říkal si William H. Bonney, a byl osočován jako zabiják a zločinec, a strážci zákona, jako byli šerifové, jej neustále pronásledovali a honili doslova jako divou zvěř. Totéž činil i šerif Pat Garrett, jenž nebyl s »Billem the Kidem« nikdy v přátelském vztahu a který byl ziskuchtivým lovcem odměn a zapáleným zabijákem, což bylo na takzvaném »Divokém západě« v tehdejší době běžné, a tudíž mnozí takzvaní strážci zákona a oficiální šerifové byli faktičtí zabijáci, jejichž radostí a životní náplní bylo nemilosrdně a bezskrupulně vraždit lidi. Tato zvrácenost se zachovala až do dnešní doby a praktikují ji mnozí strážci zákona, šerifové a policejní úředníci v různých státech USA, kde je dodnes lovení odměn na denním pořádku, byť se praktikuje jiným způsobem. Pat Garrett a »Billy the Kid« nebyli ze stejného těsta, jak někdy při jistých příležitostech říkáš, neboť na základě záznamů mého otce je nutno zmínit, že se oba dva sice znali, avšak Garrett k mladému Williamovi Henrymu McCartymu, alias »Billemu the Kidovi«, pociťoval odpor, a tudíž mezi nimi nevládlo přátelství, nýbrž antipatie a zášť, která však vycházela pouze z Garretta, což Billyho nesmírně tížilo. Garrett »Billyho the Kida« stále pronásledoval, kradl se za ním a způsobil několikrát zlé situace, aby mu uškodil a vehnal jej do konfliktů. To se stalo i poté, co se stal Pat Garrett v roce 1880 okresním šerifem ve městě Lincoln a co chlapce neúprosně honil – ten pak uprchl do Mexika, avšak brzy se opět vrátil, načež jej Patrick Floyd Garrett opět zatkl, tentokrát za přítomnosti svědků, a tudíž jej nemohl jednoduše zastřelit, když se chlapec nebránil. 13. dubna 1881 byl »Billy the Kid« okresním soudem v Lincolnu odsouzen k smrti, k čemuž Garrett přispěl svými lžemi a pomluvami. Rozsudek smrti však Patovi Garrettovi nestačil, a tudíž odsouzence zákeřným způsobem osvobodil z vězení a umožnil mu uprchnout, aby jej mohl následně znovu honit a nakonec sám záštiplně zabít. Zinscenovaný útěk však neproběhl tak, jak si Garrett představoval, neboť jemu a »Billemu the Kidovi« se neočekávaně postavili do cesty 2 šerifové, kteří se rovněž zhostili

pronásledování, avšak Pat Garrett je zastřelil, neboť jej poznali a chtěli jej jako pomocníka při útěku rovněž vydat soudu či v případě nouze zabít. Garrett samozřejmě obě vraždy připsal »Billymu the Kidovi«, který byl jako prchající vězeň přirozeně neozbrojen. I tentokrát prchl William Henry McCarty do Mexika, kde jej pak 15. července 1881 Garrett zákeřně zavraždil 2 střelami do zad, čímž se následně ještě chlubil a veřejně prohlašoval, že »Billyho the Kida« zastřelil bez varování, když neozbrojen a polonahý opustil svoji ložnici, aby si přinesl něco k pití. Pat Garrett toužil vraždit a bavil se tím, a tudíž již brzy ve svém životě zastřelil bez varování i 2 další muže (ještě dříve než tímto způsobem zastřelil »Billyho the Kida«), které údajně považoval za Billyho a za něž inkasoval odměnu, přičemž je i sám pochoval, avšak ve skutečnosti oba muže zabil jen kvůli své vášnivé radosti z vraždění a kvůli tomu, aby dostal odměnu. Když Garrett »Billyho the Kida« podle a chladnokrevně zastřelil, nalézal se Billy v situaci, že mu bylo v podstatě v každém jednotlivém případě fakticky odepřeno spravedlivé, poctivé soudní přelíčení, a že byl navzdory své nevině, kterou sám stvrzoval, odsuzován jako vrah a zloděj dobytka atd. Mnozí počestní lidé věděli, že tomu tak bylo, a proto jeho smrt přijali se smutkem a se vztekem, neboť vskutku dobře znali jeho pravou povahu a skutky a věděli také, že šerif Pat Garrett byl zlovolný, chladnokrevný, ziskuchtivý lovec odměn a zapálený sériový vrah, resp. zabiják. Garrett měl tedy velmi špatnou pověst a poctiví občané k němu přistupovali jako k malomocnému. »Billy the Kid« byl vpravdě pracovitý, mladý, poctivý a slušný muž, a tudíž i pracoval u různých chovatelů dobytka, např. u muže jménem John Chisum, dále u muže jménem Lawrence G. Murphy a později také u anglického rančera, jenž se jmenoval John Tunstall a jenž byl později zavražděn, a sice v takzvané dobytčí válce v Lincoln County, kterou podporoval zkorumpovaný úředník města Lincoln. Když měla být pomstěna Tunstallova smrt, podílel se na této pomstě i »Billy the Kid« jako souběžec, avšak jako obvykle se stranil toho, aby se on sám stal mstitelem a aby zabíjel. Vražední vykonavatelé pomsty byli 2 muži, s nimiž »Billy the Kid« zůstal i později a s nimiž odešel do Steel Springs v Novém Mexiku, kde byli v jeho přítomnosti, 9. března 1878, oba zastřeleni. Tuto událost »Billy the Kid« sám nezpůsobil a byl pouze u ní, jako tomu bylo i ve všech ostatních případech, v jejichž souvislosti se mu pomlouvačně připisoval podíl na vraždách; a tak tomu bylo i tehdy, když byli 1. dubna 1878 vylákáni do léčky a následně zastřeleni zkorumpovaný šerif William Brady a jeho »deputy«, resp. zástupce George Hindman. Také tehdy, když byl 4. dubna zabit v přestřelce u Blazerova mlýna muž jménem Buckshot Roberts, byl »Billy the Kid« při tom, avšak ani v tomto případě (jakož ani v žádném jiném dřívějším) se na zabití nepodílel; a nepodílel se ani na smrti jiných lidí v rozhodující bitvě (15. až 19. července 1878) války v Lincoln County, neboť jako vždy střílel jen naslepo do vzduchu, aby vzbudil zdání, že sám také zabíjí, neboť si chtěl zachovat kamarádské vztahy se členy bandy a být považován za rovnocenného společníka. Jistí veřejní činitelé se mu však odměnili tím, že mu kazili pověst a prohlašovali jej za bezskrupulózního pistolníka a zabijáka, kterého pak všude po kraji štváli ziskuchtiví strážci zákona, šerifové a lovci odměn, kteří měli potěšení ze zabíjení; k nim patřil i zabiják Patrick Floyd Jarvis Garrett, jenž byl nakonec zvolen šerifem a jenž pronásledoval zejména »Billyho the Kida«, kterého nakonec zákeřně zavraždil. Sám Pat Garrett byl později rovněž zavražděn, a sice nájemným zabijákem jménem Jesse Wayne Brazel, 28. února 1908 poblíž Las Cruces. Závěrem ještě musím výslovně podotknout, že »Billy the Kid« byl mladý muž, kterého jeho otčím často týral a hádal se s ním, což jej již záhy přimělo k tomu, aby se v salónech učil karetní hře – právě v salónech se pak stalo, že se musel bránit onomu podkováři, který jej chtěl ubodat. Legenda, která pak vznikla v tom smyslu, že mu bylo tehdy 12 let a že toho muže ubodal, je lživá, vyjma toho, že ten muž před střetem urážel jeho matku, které si chlapec velmi vážil, a označoval ji za kurvu a couru. Tehdy, 17. srpna 1877, bylo »Billymu the Kidovi« jednak již 15 let a jednak onoho podkováře neubodal, nýbrž jej v sebeobraně střílel do břicha a ten pak zemřel na klinice. »Billy the Kid« byl vlastně až do své násilné smrti neustále na útěku, avšak nezaplétal se do přestřelek, v nichž by musel zabíjet. Navíc zachraňoval rodiny osadníků před indiány, připojoval se k bandám, aniž by kdy zabil další lidi, a kradl

těž dobytek, jelikož nedostal za odvedenou práci mzdu, která mu náležela, načež byl jako nevinny odsouzen k smrti. Když naposledy uprchl z vězení s pomocí svého úhlavního soka, šerifa Pata Garretta, využil Garrett této příležitosti, aby jej nakonec ze zálohy zastřelil. Jak se celá tato událost odehrála, vylíčil detailně zrovna samotný vrah v jedné knize, neboť napsal, že »Billy the Kid« vystoupil z pokoje své mexické milenky, Celsy Gutiérrézové, aby šel do protějšího domu svého přítele, Peta Maxwella, a něco si vyzvedl. Při tom na verandě rozeznal 2 postavy ve stínu a dotázal se ve španělštině, kterou dobře ovládal: »Quién es? Quién es?« (pozn.: »Kdo tam?«) Tam však čekal a číhal jeho vrah, který jej skolil a smrtelně zranil 2 výstřely. Ze všech velmi důkladných šetření mého otce, Sfath, plyne, že »Billy the Kid« nezabil mnoho lidí, nýbrž jen podkováře Franka »Windy« Cahilla, jež zastřelil ve faktické sebeobraně, jak můj otec jednoznačně objasnil. Lživé historiky a legendy hovoří ovšem o 21 lidech, které údajně usmrtil, jiné pak o 9 lidech a opět jiné zmiňují jako pravou a danou skutečnost, že zabil 4 lidi, z toho 2 v sebeobraně, avšak žádný z těchto příběhů neodpovídá pravdě, neboť »Billy the Kid« způsobil ve svém životě smrt pouze jediného člověka, totiž onoho podkováře, jak můj otec nanejvýš důkladně vyšetřil. Je tudíž jasné, že všechny příběhy, které se vyprávějí o Williamu Henrym McCartym po jeho smrti a které se staly legendou, jsou ve skutečnosti nepravdivé, vylhané, smyšlené a popisující fantazijní události; jisté je pouze to, že byla z tohoto mladého muže, »Billyho the Kida«, již za jeho života učiněna legenda, která byla po jeho smrti ještě více přizívována. Skutečnosti, které jsem vypověděl, se zakládají na tom, co jsem vyčetl z letopisů svého otce, Sfath, který v nich s krajní důkladností popsal, co při svých výzkumech a šetřeních v minulosti, přímo na místě událostí, pozoroval, zažil a zakusil v souvislosti s »Billym the Kidem«, přičemž tyto údaje tedy písemně zaznamenal a předal dalším generacím. Dále musím ještě zmínit obsah dopisu, jež napsal jeden člen bandy a přítel »Billyho the Kida« a který zaslal Patovi Garrettovi, městským a soudním úředníkům i mnoha různým publikačním orgánům; tento dopis však nikdy nebyl brán na vědomí, a ani veřejně publikován, neboť lidé dávali přednost zastírání pravdy a zisku, který plynul ze vzniklé legendy. Roku 1884 nechal tento dopis v jedné malé dílně zhotovit a vytisknout Jesse Evans, někdejší člen bandy, načež jej šířil na různá místa i mezi lidmi na ulicích, avšak bez úspěchu, neboť lidé neakceptovali jeho výpovědi, jelikož byl přítelem »Billyho the Kida« a členem bandy. Můj otec byl schopen si jeden tento dopis přivlastnit a uschoval jej – nechal jsem jej pro tebe přeložit a nyní bych ti jej rád přečetl:

Pate Garrette, jsi vrah »Billyho the Kida«.

Je nezpochybnitelným faktem, že ty, šerif Pat Garrett, jsi skutečným zločincem v příběhu Williama Henryho McCartyho, alias »Billyho the Kida«, neboť jsi zabiják a lovec odměn a zavraždil jsi jej ze žárlivosti a nenávisti. Garrette, to ti říkám já, Jesse Evans, neboť jsem byl při různých příležitostech očitým svědkem tvých vražd, které jsi svedl na »Billyho the Kida«.

Pate Garrette, viním tě z tvého tvrzení, že »Billy the Kid« zavraždil 21 lidí, a že dokonce ve věku 12 let ubodal svoji první oběť – to se přičí veškeré pravdě, stejně jako všechny tvé lži. Víš velmi dobře, že Billy na dotyčného muže, podkováře Franka »Windy« Cahilla, vystřelil v sebeobraně, když ho chtěl tento muž zabít nožem; následně Cahill zemřel, a Billymu bylo tehdy již 15 let. Jako Billyho přítel jsem vždy věděl, že to nebyl žádný vrah, třebaže spolupůsobil v našem gangu a třebaže kolem sebe divoce střílel, avšak nikdy ne na lidi, ale jen naslepo do vzduchu. Ty lži, že Billy zabíjel a vraždil, máš na svědomí pouze ty, Garrette, neboť ty, Pat Garrett, jsi s nimi přišel první a následně jsi je během let opakovaně šířil, stejně jako jsi uváděl do širokého oběhu všemožné jiné, nehorázné nepravdy, až jim mnozí nakonec uvěřili a vytvořili z nich zlou legendu. Ty, Garrette, jsi takto jednal jen proto, že jsi zuřivě žárlil a pěstoval v sobě zhoubnou zášť, jelikož Billy měl přátelský vztah ke tvé o dva roky mladší milence, Juanitě Gutierrezové, s níž ses chtěl oženit, což jsi také roku 1877 učinil, poté co jsi ji oplodnil. Juanita

však již za několik málo měsíců zemřela za podivných okolností při »nezdařeném porodu« svého dítěte. Poté ses ty, Garrette, oženil s její o rok mladší sestrou, Apolinarie Gutierrezovou, s níž jsi také již brzy navázal intimní vztah.

Garrette, byl jsi strůjce spiknutí, který šířil ty nejhorší lži a nepravdy, a to nejen o »Billym the Kidovi«, nýbrž i o mnohých jiných lidech, kteří jsou ještě i dnes tvými vazalskými známými či přáteli či kteří jsou známými a přáteli těch, jež jsi zavraždil, načež jsi tvrdil, že je zabil Billy; mimo jiné jsi vylákal do léčky a zastřelil i uplaceného šerifa Williama Bradyho a jeho rovněž uplaceného zástupce George Hindmana, jakož i vícero jiných lidí, kteří vraždili, načež jsi tyto činy připsal k tíži Billymu, který s nimi ovšem neměl nikdy nic společného. Kvůli všem tvým lžím, Garrette, vznikly kolem Billyho živé historky a nevídaná legenda. Když jsi byl, Garrette, jmenován šerifem v Lincoln County, třebaže jsi zabiják a lovec odměn, tak jsi o to více všude šířil lež, že je »Billy the Kid« tvým nejlepším přítelem, ale že jako »muž zákona« nesmíš na toto přátelství brát ohled, a že tedy musíš tohoto »porušitele zákona« spravedlivě potrestat. To jsi učinil proto, abys zatajil, že jsi kvůli němu nesmírně žárlil, že jsi ho zle nenáviděl, a že jsi ho chtěl tedy zavraždit. Proto jsi mu ty, Garrette, stále více kazil pověst a označoval jej za delikventa a vraha, a udělal jsi vše pro to, abys jej jednoho dne mohl zastřelit v sebeobraně. Když jsi byl jmenován šerifem a měl pátrat po Billym, naplnila se tvá tužba, neboť jsi jej mohl legálně usmrtit. A jelikož jsi věděl, že Billy ještě nebyl dospělý, nýbrž pouhý chlapec, tvrdil jsi, že je starší a již dospělý.

Protože v Lincoln County vládly velké nepokoje a protože se obyvatelé rozhodli učinit těmto poměrům konec, byl jsi ty, Garrette, 1. ledna 1880, navzdory své špatné pověsti lovce odměn, nebo právě kvůli ní, zvolen nakonec šerifem a pověřen honit a zabít »Billyho the Kida«. O to se do této doby pokoušelo již vícero jiných »strážců zákona« tvého ražení, kteří »hájili zákon«, stejně jako ty sám, Garrette, jen podle své šerifské hvězdy, ale ve skutečnosti to byli zabijáci a lovci odměn, kteří se dopouštěli četných vražd. Ty, Garrette, jsi tedy honil Billyho, až jsi ho nakonec 14. července 1881 zavraždil dvěma výstřely, když byl zcela neozbrojen a rozespálý. Tuto událost mohu dosvědčit, jelikož jsem ji sám pozoroval, avšak musel jsem prchnout, jelikož jsi své zabijácké, slepě oddané pochopy rozmístil všude kolem a pronásledoval jsi i mě samého s přáním mě také zabít.

Jelikož je zabití ještě nedospělého chlapce v naší zemi nezákonné a srovnatelné s čistou vraždou, začal jsi ty, Garrette, přikrášlovat svůj ničemný čin, který jsi na Billym spáchal. Nechtěl jsi být označen za bezohledného, podlého, zavrženíhodného a bezskrupulního vraha svého údajného »přítele«, a proto jsi ty, Garrette, rozšířil lež, že byl Billy ozbrojen. Kvůli tomu, jakož i kvůli mnoha jiným lžím, ses ty, Garrette, postaral o to, aby o Billym začaly kolovat ještě horší historky a aby mu bylo nakonec přisouzeno 21 vražd – za to jsi však ty, Garrette, nikdy nebyl volán k odpovědnosti, a proto se ti za vraždu Billyho pomstím. Nebudu-li toho schopen sám, tak si dříve nebo později najdu a zaplatím někoho, kdo nad tebou, ty vrahu mého přítele Billyho, vykoná soud a nastolí spravedlnost. Mimoto je faktem, že ještě dnes tvrdíš a lžeš, že jsi svého, údajně nejlepšího, přítele zastřelil v sebeobraně, jelikož to byl mnohonásobný, hrozný vrah a ty jsi byl jako »strážce zákona« nucen jej zabít, jelikož na tebe údajně namířil zbraň a chtěl tě zastřelit. To by však Billy nikdy neudělal, neboť to nebyl žádný vrah. Věřil jsi, že jsi svými podlými lžemi dokázal zastřít, že tvá vražda byla bezskrupulním, chladnokrevným činem, avšak ta jím skutečně byla, jak jsem sám pozoroval.

Ty, Garrette, jsi již celá léta před zavražděním mého přítele Billyho – který se jmenoval William Henry McCarty – šířil proti němu nehorázná, falešná obvinění a osočoval ho z toho, že se dopustil vícenásobné vraždy, které se však nikdy nedopustil; ve skutečnosti ses jí dopustil ty sám, Garrette. Z toho důvodu vznikaly kolem počtu údajných Billyho vražd další legendy, a ty jsi dokonce tvrdil, že jich spáchal 21, což však nikdy neučinil. Ty, Garrette, jsi zlovolný a troufalý, šíříš o Billym tyto a další lži a nepravdy a přibásňuješ mu hříšné nehoráznosti, přičemž jsi již zničil jeho mladý život – to dosvědčují i lži, které o něm dále šíříš a píšeš i po jeho zavraždění. Také tvrzení, že se Billy narodil 23. listopadu

1859, není nic jiného než lež, neboť se narodil 24. prosince 1862, jak mi jednou osobně řekla jeho matka. Datum 23. listopadu 1859 sis ty, Garrette, vymyslel jen proto, aby byl Billy v okamžiku svého zavraždění považován již za 21letého muže, neboť jinak by se provalilo, že jsi zastřelil 18letého chlapce a že jsi to učinil vědomě.

Znovu podotýkám, že Billy – kterého jsi sám již brzy nazýval »Billym the Kidem« – nebyl žádný vrah, ale přesto zemřel tvou zákeřnou, vražednou kulkou, jelikož jsi jej z nenávisti a žárlivosti již celá léta chtěl zabít a vyhledával jsi příležitost, při níž bys tak mohl bezrestně učinit. Garrette, vždyť ses sám prozradil a usvědčil ze lži, neboť jsi věděl, že Billy byl ještě chlapcem, když jsi jej nazval »Billym the Kidem«, ale hloupý lid to bohužel nepochopil. A musí být také jasné, že když se Billy v salónu nouzově bránil a vystřelil na podkováře Franka Cahilla, který pak zemřel, byl jsem tam přítomen jako svědek. Billy se musel bránit a v nouzové situaci na toho muže vystřelit, neboť jinak by byl sám zabit. Mohu to dosvědčit, jelikož jsem byl v tom salóně přítomen a viděl vše, co se stalo. Ty, Garrette, jsi Billymu během jeho života připisoval všemožné vraždy, avšak ten se žádné vraždy nikdy nedopustil a nebyl, na rozdíl od tebe, bezskrupulózním, zpustlým zabijákem a lovcem odměn. Třebaže já sám stojím mimo zákon a třebaže Billy spolupůsobil v našich bandách, tak on sám mimo zákon nikdy nestál. Billy byl dobrý člověk a můj jediný skutečný přítel, a proto tě, Garrette, jako jeho vraha jednoho dne zabiju nebo odstřelím, a nebudu-li toho sám schopen, tak tě dám zabít, jako jsi ty zabil Billyho. A učiním tak i tehdy, když budu muset celá léta čekat na vhodnou příležitost. To ti, Garrette, přísahám, já, Jesse Evans: Bud' tě zabiju sám, nebo si na tvoji vraždu někoho najmu.

Billy To je skutečně celá řada informací, o nichž mi Sfath nikdy nic neřekl, ale to celé je velmi poučné a odporuje to všem těm mýtům a legendám: Plyne z toho úplně jiný obrázek a naprosto jiný příběh »Billyho the Kida«, než o jakém se zhruba 150 let vypráví a píše. Je ovšem pravda, že mi tvůj otec, Sfath, vyprávěl leccos o tom, co zažil v minulosti, přičemž mi i sám »Billy the Kid« ledacos objasnil, když jsem k němu přicestoval do minulosti, neboť jsem se již jako chlapec zajímal o to, kým ve skutečnosti byl – Sfath mi totiž pověděl, že s ním budu jednoho dne srovnáván a že budu po něm

v Íránu později pojmenován, což se pak také fakticky stalo. Možná že bych měl ale v souvislosti s příběhem »Billyho the Kida« ještě říci něco o tom, co se tehdy na takzvaném »Divokém západě« skutečně odehrávalo, pokud šlo i pistoleníky a jejich souboje – tyto okolnosti vypadaly totiž zcela jinak, než jak jsou líčeny ve westernových filmech, které zprostředkovávají divákům odjakživa zcela chybný

obrázek. I to si, Ptaah, vyžádá nějaký čas, pokud nespěcháš?

Ptaah Nespěchám, a navíc budu rád poslouchat, přičemž se patrně ledasčemu přiučím, neboť sám jsem se »divokou« dobou a jejími událostmi na americkém západě zabýval jen málo. Chtěl bych však Bernadette požádat o to, aby ve tvé biografii uvedla okolnosti spojené se vznikem tvé přezdívky »Billy« a aby použila stranově neobrácenou fotografii, která zachycuje celého »Billyho the Kida« a která vznikla roku 1879 při ferrotypickém procesu, což byl postup přímého pozitivního tisku používaný v 19. století k výrobě fotografií; jedná se o jedinou fotografii »Billyho the Kida«, kterou mohl vytvořit jeden fotograf a která se do dnešního dne šíří ve stranově obrácené podobě. Chtěl bych, aby se publikoval i jeho portrét, který jej zachycuje ve věku 15 let, kdy ses s ním ve společnosti mého otce, Sfath, mohl v minulosti seznámit a který vznikl, aniž by byl šířen, na jaře roku 1877, dva roky před tou fotografií. Tento široce neznámý fotografický snímek ti umožním nalézt, načež jej budeš muset pouze zkopírovat a předat Bernadette. Bude-li ti líbo, dám ti po našem rozhovoru instrukce, abys tento nezbytný snímek našel.

Billy Dobrá, ty fotografie bych ale pak rád připojil i do této zprávy z rozhovoru.

Ptaah To samozřejmě budeš moci, poté co ti dám instrukce o tom, kde ten snímek můžeš nalézt.

Billy To jsem teď ale skutečně zvědav, neboť si ještě dobře vzpomínám na jeho obličej, třebaže od tehdejší doby, kdy mě Sfath vzal k němu do minulosti, uplynulo již mnoho let. Skutečně se ještě možná přiučíš nějakým věcem, které chci zmínit, neboť jsem věděl, že budeme dnes hovořit o »Billym the Kidovi«, a tudíž jsem se porozhlédl na internetu a našel nějaké informace, které uvádějí na pravou míru ledasjaké okolnosti, které se opakovaně chybně líčí. V následujícím výřatku z Wikipedie, který jsem našel, jsou ovšem ohledně údajných vražd a ohledně osoby a chování atd. »Billyho the Kida« některé údaje, jež nejsou správné. Ani okolnosti spojené s revolverovými hrdiny nevypadají ve skutečnosti tak, jak jsou líčeny např. ve westernových románech a filmech, a proto bych rád uvedl následující údaje, které jsem našel na internetu v souvislosti s »pistolníky«, kteří se v angličtině nazývají »gunman« a »gunfighter«:

Výňatky z české Wikipedie k datu 6. 5. 2021, částečně doplněno překladem z německé předlohy:

Pistolník

Pistolník je označení muže z divokého západu, který si získal pověst, že je nebezpečný s pistolí. Označení vzniklo ve 20. století a používá se v literatuře a filmu.

Amatérský etymolog Barry Popik vystopoval, že termín »pistolník« (anglicky »gun slinger« či »gunslinger«) pochází z westernového filmu Drag Harlan z roku 1920. Slovo brzy přijali další autoři westernů, například Zane Grey, a stalo se běžně používaným.

Termín se často používal pro muže, kteří se nechávali najímat na zabíjení, nebo působili na rančích v územních bojích, za což dostávali »žold«. Jiní, jako Billy the Kid, byli notoričtí bandité, další zase muži zákona, jako třeba Pat Garrett a Wyatt Earp. Pistolník může být bandita, lupič či vrah, který využívá divočiny v pohraničí, kde se skrývá a odkud podniká pravidelné útoky na vznešenou společnost. Pistolník mohl být také státní agent, archetypálně osamělý mstitel, častěji však šerif, jehož úkolem bylo čelit zločinci a předvést ho spravedlnosti, anebo ji osobně vykonat. Označení se často chybně používá v historických popisech mužů zabitých při přestřelkách. Například oběti v přestřelce u O. K. Corralu, Billy Clanton, Frank McLauray a Tom McLauray byli označováni jako »pistolníci«, přestože byli jen kovbojové a rančeři – přestřelka byla jejich první a jediná.

Pistolníci nosili svá pouzdra většinou ve výši opasků. Mnozí navíc využívali i takzvaný »Cross Draw«, což znamená, že vytahovali své revolvery – pokud stříleli pravou rukou – zleva doprava. Výhodou tohoto pohybu bylo, že šlo rychle a jistě vytáhnout zbraň i s delší hlavní.

Ve skutečnosti vypadaly přestřelky úplně jinak, než jak je známe z filmů. Je nutno rozlišovat mezi spontánními, z prchlivosti vzešlými přestřelkami a skutečnými duely. Při spontánní přestřelce, např. v salónu, oba soci vyskočili, vytáhli své zbraně a vystřelili po sobě. Při tom nebyly vyprazdňovány celé zásobníky jako ve filmech, neboť soupeři byli od sebe vzdáleni necelé dva metry a prakticky záhy se střelili. Klasické duely vypadaly takto: Soupeři od sebe nestáli vzdáleni 50 ani 100 metrů, ale často jen na deset kroků (sotva pět metrů). Často padlo několik výstřelů, než byl soupeř zasažen. Někdy se stalo, že se rivalové nezasáhli, ale spor byl přesto považován za vyřízený.

Pokud byli pistolníci považováni za hrdiny, tak proto, že lidé obdivovali jejich obratnost při zacházení se zbraní. Brutalita, která byla s jejich činy spjatá, často ustupuje do pozadí. Kolem pistolníků vznikaly historky a anekdoty, jejichž pravdivost je často pochybná a většinou ji nelze doložit. Revolverový hrdina mohl být delikvent, bandita či vrah, který širé neobydlené pláně Divokého západu využíval jako úkryt, z nějž pravidelně vyrážel přepadávat obyvatelstvo. Mnozí obyvatelé Západu si pořídili revolver poté, co byly mezi léty 1840 až 1860 tyto zbraně hromadně vyráběny na základě vylepšené technologie Samuela Colta. Během válek dobytčářů v 70. a 80. letech 19. století se mnoho pracovníků rančů zapletlo do krvavých střetů o pastviny. Buď to byli nájemní zabijáci, nebo kovbojové, z nichž se v těchto zmatcích stali zločinci. (Pozn. Billyho: Tato hrůzostrašná legenda se zakládá na lžích a pomluvách, dobrým příkladem je »Billy the Kid«, který se původně zapletl do války dobytčářů v Lincoln County a záhy nato byl považován za chladnokrevného zloděje dobytka a vraha.)

Divoký západ

Divoký západ, v angličtině *American Frontier*, *Wild West* nebo *Old West*, představuje geografii, historii, folklór a kulturu spojenou s postupným osidlováním západu dnešních Spojených států amerických prvními evropskými osadníky. Toto osidlování započalo na počátku 17. století a bylo dokončeno připojením posledních teritorií jako amerických států v roce 1912. Divoký západ je také definován jako území osídlené západně od řeky Mississippi až k pobřeží Tichého oceánu. Frontier značí hranici osídlení. Oblast Divokého západu tak zahrnuje americký Středozápad, Texas, Velké planiny, Skalnaté hory, Jihozápad a Západní pobřeží. Největší pozornosti a slávy se pak dostalo Západu Spojených států amerických a zvláště Jihozápadu v období od poloviny 19. století do konce prvního desetiletí 20. století (1850 až 1910). Tato oblast a období se staly zdrojem a inspirací pro klasické filmové westerny, westernovou literaturu, komiksy a později i westernové videohry. Kvůli dramatickosti příběhů je v nich zveličovaná romantika, anarchie a chaotické násilí. Jak se postupně Divoký západ stával historií, objevovaly se další mýty, legendy a příběhy, podle kterých vznikaly filmy a literatura nejen ve Spojených státech, ale i v cizině. Z reálného pohledu představuje historie amerického západu zakládání komunit, rančů, měst, rozvoj zemědělství, trhů a formování států. Jedná se o historii dobývání, ale také slučování různých národů a kultur. Jedním z hlavních pilířů osídlování amerického západu byla dostupnost volné půdy. Podle amerického historika Fredericka J. Turnera bylo právě osidlování Západu proces, který změnil původem Evropany na Američany.

Známí historičtí pistolníci:

- Clay Allison (1840–1887)
- Butch Cassidy (1866 – asi 1908)
- Bratři Daltonovi
- Wyatt Earp (1848–1929)
- Divoký Bill Hickok (1837–1876)
- Doc Holliday (1851 či 1852 – 1887)
- Jesse James (1847–1882)

- *Cole Younger (1844–1916)*
- *Bat Masterson (1853–1921)*
- *Johnny Ringo (1850–1882)*
- *Sundance Kid (1867 – asi 1908)*
- *Dallas Stoudenmire (1845–1882)*

Protože Divoký západ posloužil jako prostředí mnoha fiktivním příběhům, stal se tento region této doby po celém světě populárním a definuje se jím i žánr takových příběhů – western.

To je tedy výňatek z Wikipedie, k němuž za sebe již nemám co dodat; nyní tady mám ale ještě další otázku, která mi byla položena již před notnou dobou a která vypadá takto:

Otázka: Jak se nyní věci vyvíjejí v souvislosti s informacemi ze 194. kontaktu z 15. června 1984?

Quetzal: *»I když musíme ukončit své oficiální kontakty, jak to ostatně bylo plánované, tak nadále setrváme na Zemi a v kontaktu s tebou, přičemž budeme pouze pozorovat okolnosti, aniž bychom do nich zasahovali a byli aktivní. Tak tomu bude přinejmenším do roku 2029, načež se pak pravděpodobně definitivně stáhneme a budeme se věnovat jiným úkolům, jež nebudou souviset se Zemí, se zárukou toho, že se definitivně stáhneme zpět do své časové dimenze a už se nikdy nevrátíme do této časoprostorové struktury.«*

Ptaah K tomu je potřeba říct toto: Pravděpodobně v roce 2029 nastane rozsáhlý odchod nás všech, Plejaren, načež se dění na Zemi bude sledovat už jen sporadicky. V důsledku nezájmu pozemského lidstva, způsobeného nestvůrným náboženským sektářstvím, v němž jsou integrována falešná tradiční tvrzení, lži a pomluvy, žel přes všechna velká snažení nebylo ve všech myslitelných ohledech dosaženo rozsáhlého úspěchu, o který bylo rovinou »Arahat Athersata« usilováno. Tohoto úspěchu nebylo dosaženo proto, že se různí pozemšťané, kteří měli stát upřímně za misí, přikláněli k podvodům, falešnostem, vůdcovskému, resp. hegemonickému chování, povýšenosti, neupřímnosti, sobeckosti, egoizmu, egocentrizmu, dogmatizmu, a navíc zradili misi a osobně selhali atd., a tudíž nebylo možné vykonat rozsáhlou, těžkou práci na misi v tom rámci, v jakém by to bylo bývalo potřebné. Z toho důvodu se příliš mnoho věcí nezdařilo, protože rovina »Arahat Athersata« učinila změny v průběžných opatřeních spjatých s misí a modifikovala jistá ustanovení, která nám v současnosti ještě nejsou plně známá, a proto také ještě nevíme, jak se věci skutečně vyvinou. Zatím je jisté jen to, že se my, Plejaren, ze Země stáhneme a nebudeme se dále zabývat pozemským lidstvem, jež je ve své většině zvrhlé. Všechna ta velká snažení, jakož i velmi značné finanční výdaje, úsilí, svízele, léta trvající nasazení v řemeslné práci, jakož i – jak jsi jednou řekl – dřina, pachtění, útrapy a stres, včetně celé obrovské různorodé práce, žel neměly převratný účinek. Přesto tyto snahy přinesly natolik velké úspěchy, a to po celém světě, že díky nim četní pozemšťané získali mnoho užitku, jelikož našli cestu ke správnému, zdravému a cennému vedení života a radostnému lidství, stejně jako k usmíření s vlastní osobou, s životem, se svou rodinou, bližními a celým okolním světem. Dále díky »Učení pravdy, Učení ducha, Učení života« a díky všem tvým písemným dílům obsahujícím Učení ducha našel značný počet psychicky a depresivně nemocných lidí na celém světě cestu zpět ke zdravému způsobu chování v oblasti myšlenek, pocitů a psychiky, a bylo tak zabráněno mnoha sebevraždám. Většina pozemského lidstva žel natolik podléhá bludné náboženské víře a sektářství, že je sužována propastně hlubokým strachem a ani v nejmenším si nedovolí vytvořit byt jen náznak myšlenky, která by mířila proti bludu víry. To proto, že tato většina ve slepém a poslušném náboženském zaslepení věří, že už i ten nejmenší a nevnímání náznak myšlenky, jež by byla prostá víry, by způsobil nejtěžší božský trest.

Billy Pak mám ještě něco jiného: Copak Yanarara a Zafenatpaneach stále ještě nic nevypátrali ohledně těch cizích a nevysvětlitelných zásahů do mého počítače a s nimi spojeného záškodného působení? Vlastně jsem oba již dlouho očekával, ale zatím nepřišli.

Ptaah O tom jsem tě chtěl dnes informovat, neboť ti dva mezitím jasně a jednoznačně konstatovali, že veškeré cizí vlivy, které pronikají do tvého počítače, nepůsobí přes síť elektrické energie, ani přes síť světelných vln, a dále ani přes registrovatelné elektromagnetické rádiové či světelné vlny, a ani přes jiný typ technicky vytvořených elektromagnetických kmitů.

Billy To jsem si myslel, a tudíž to může být jen tak, jak se již dlouho domníváme, totiž tím, že ..., ale o tom bychom neměli otevřeně hovořit, neboť jinak by nás prohlásili za pomatence.

Ptaah To máš patrně pravdu.

Billy No právě, a mimoto mi bylo v posledních dnech opět fušováno do počítače, byla vymazána polovina spisu Znamení doby, všechny mé soubory byly hozeny do koše a bylo mi znemožněno dále psát. Nejnovějším kouskem je to, co tady vidíš a co bylo přičarováno na jednu stranu těch Znamení doby, které mi byly smazány: »Você blasfema, porco sujeira nós te matamos.« Piero se snažil celou větu přeložit do německé řeči, což se mu pak podařilo i s pomocí Eriky, jejíž rodným jazykem je portugalština. Nakonec se však ukázalo, že se ten text skládá z portugalských, italských a srbských slov a že znamená následující: »Ty špinavý pse, rouháš se Bohu, zabijeme tě.« Jedná se tedy o výhrůžku smrtí, která mi byla přičarována do počítače.

Ptaah To celé je stále nemravnější, a jak vždy říkáš, primitivnější. Energie a síly, které toto zapřičiňují, jsou ovšem nebezpečné a ovlivňují pozemšťany, již podléhají sektářské víře a kteří se kvůli těmto energiím a silám mohou cítit podníceni k tomu, aby prováděli nové útoky na tvůj život, jichž bylo spácháno již 23 a při nichž bylo ohroženo i vícero členů základní skupiny.

Billy Když se člověk zamyslí nad tím, jakým způsobem se budují tyto energie a síly, jež ovládají všechny pozemšťany, kteří vazalsky, svázaně a otrocky podléhají své bludné sektářské víře, pak dokáže pochopit, že tito zaslepení bohověrci nejsou prakticky vůbec schopni si samostatně vytvářet vlastní mínění po stránce přírodně-tvořivé skutečnosti a pravdy z ní plynoucí. Nábožensko-sektářská víra představuje potřeštěnou, zmatenou, hloupou a nereálnou iluzi, jež se vztahuje na skutečnost a z ní plynoucí pravdu, a dále tato víra obsahuje spekulativní tvrzení o zázracích a spáse, a tedy o věcech, které si člověk v žádném ohledu není schopen srozumitelně, rozumně a soudně vysvětlit. Jakákoliv náboženská víra představuje fakticky jen neživotnou, spekulativní, nesplnitelnou a rozumově omezenou naději, která působí na všechny smysly člověka jako jedovatá droga a která mu na úrovni celé psychologické kognice brání vnímat veškerou pravdu a dospívat k poznatkům a vědomostem, a tudíž člověk ani není schopen zpracovávat informace vztažené na skutečnost a pravdu. Každá sektářská, náboženská víra likviduje mentální schopnosti vědomí, nevědomí a podvědomí, jakož i schopnost tvořit si a využívat rozumné a soudné myšlenky a pocity, a proto člověk kvůli této víře ani není schopen optimálně uplatňovat svoji inteligentnost. Současně není vůbec schopen oslovit svůj rozum, zdravý úsudek a svoji inteligentnost, a tudíž ani v nejmenším nedokáže dosáhnout osobních úspěchů a cílů, pokud jde o vnitřní mír, niterní svobodu, spravedlnost, spokojenost, klidnou vyrovnanost, motivaci, vítězství, skutečnou a upřímnou lásku nebo o pravé lidství. Každá nábožná, sektářská víra vede člověka k tomu, že takřka beznadějně propadá vazalské závislosti, jež působí naprosto patologicky, resp. chorobně, a podobně jako návyková droga a jež člověka rozptyluje, stejně jako se člověk rozptyluje i patologickým užíváním elektronické, digitální techniky, pokud jde o smartphony, aplikace a dnes nadužívanou kybernetickou technologii, resp. kyberneticky stvořené virtuální, zdánlivé světy či reality, po nichž budou v budoucnosti následovat i biotechnologie.

Ptaah Tvé výklady jsou naprosto správné, avšak musím v tomto ohledu podotknout, že je velmi dobře, že se obracíš na veřejnost jen svými spisy, resp. jen formou našich psaných rozhovorů, a nikoli přímo osobně, resp. verbálně, neboť kdybys vše říkal veřejně, mohli by na tebe eventuálně zle útočit fanatičtí zastánci technologií, které zmiňuješ.

Billy To si uvědomuji, a lidé by na mě útočili i tehdy, kdybych na ulici či ve veřejných médiích hovořil o skutečné povaze náboženství a náboženských sekt a kdybych říkal, že ohlupují lid a že jim mohou propadnout pouze lidé se slabým rozumem, úsudkem a chabou inteligentností. A když tyto věci říkám – nebo kdybych je říkal na veřejnosti přes média či na přednáškách –, tak lidé nechápou nebo by nedokázali pochopit, že svými vývody, výklady a slovy neútočím na věřící jako lidské bytosti, nýbrž jen na jejich vazalskou nábožensko-sektářskou víru, která je bludná a v každém případě chybná. V zásadě totiž i věřící, kteří zastávají bludnou nábožnou víru, vnímám jako lidské bytosti a jako takových si jich vážím a přistupuji k nim náležitým způsobem, přičemž jim navzdory jejich bludné bohovíře podle svých možností i rád pomáhám a stojím při nich, pokud si nedokážou sami pomoci, pokud se nalézají v nouzi nebo pokud nejsou schopni dospět k vlastním názorům a rozhodnutím. Jsem také vždy ochoten přiblížit věřícím skutečnou pravdu, pokud si to přejí, a ukázat jim cestu, po níž se mohou vydat, jsou-li připraveni se osvobodit od své pomatené bludné víry – avšak v tom případě musejí pak sami udělat první krok, který je velmi těžký, ale nevyhnutelný, neboť i v tomto ohledu musejí lidé sami učinit první krok, jakož i na každé cestě, po níž chtějí vykročit. Ale když již hovořím o lidských cestách, napadá mi, že jsem na své cestě v Langenzinggen u Höragenwaldem o svých 6. narozeninách vymyslel jednu průpověď, kterou by Bernadette chtěla začlenit do mé biografie, avšak žel si již nevybavuji její přesné znění, a proto jsem se tě ptal, zda by ses nepodíval do záznamů Sfath.

Ptaah To jsem učinil a průpověď, kterou si přeješ, jsem našel. Ten aforismus byl zaznamenán následovně:

*Člověk se může tázat vždy a na cokoliv,
pokud se neobává odpovědi.
Langenzinggen, Höragenwald,
Bülach, 3. února 1943, Eduard*

Billy Přesně, to je ten výrok. Děkuji ti za tvoji snahu, můj příteli. Posledně jsi uváděl, že v USA se nalézá největší počet sériových vrahů, což podle mě není spodivem, neboť kultura USA je zcela mediálně přesycena. Lidé totiž podléhají veřejným médiím a různým bláznivým náboženským sektám, jež zastávají pomatené a extrémní představy spojené s bludnou bohovírou, a také se stále pohružují do bible a citují články víry; navíc jsou přesyceni médii, která zaplavují jejich smysly zábavou. Už jen fakt, že část bludně věřících Američanů vazalsky naslouchá imaginárnímu Bohu, což je ve většině americké populace běžné, v nich způsobuje katastrofální zmatek, jenž se projevuje napětím a tím, že bojují proti skutečnosti a z ní plynoucí pravdě; dotyční jedinci, kteří bludně věří v Boha, Krista a Spasitele, věnují svůj čas pouze věřským záležitostem, místo aby se zabývali tím, jak by mohli utvářet svůj vlastní život a své vědomosti v souladu se skutečností a pravdou a jak by mohli spravedlivě vést svůj život, aby se stali skutečnými lidmi. Číst časopisy a noviny, sledovat televizní pořady, hltat náboženská rozhlasová vysílání a hlavně podléhat bludné nábožné víře a odsouvat celou svoji odpovědnost na imaginárního Boha je mnohem jednodušší, než se na základě zcela vlastních rozhodnutí a pomocí rozumu, zdravého úsudku a inteligentnosti vyvíjet ve skutečného člověka, a tedy rozvíjet svoji lidskost a vnímat celou vlastní odpovědnost v každém ohledu. Mezi všemi dotýčnými občany USA, kteří zastávají bludnou bohovíru, se však nedají nalézt žádné tyto hodnoty, ale pouze jejich opak, a navíc dotyční slepě věří stejně smýšlejícím politikům a vládním činitelům, kteří osnují tajné válečné, světovládné plány, jež zaměřují zejména proti Rusku a Číně. Dotýčná část americké

populace si neuvědomuje, že se chová jako úslužná oběť, která leze do zadku hegemonickým politikům a vládním činitelům a ztělesňuje pouze hloupý a ochotný nástroj jejich moci, válečného štváčství a protiruské a protičínské nevraživosti, neboť v této části populace je každý, byť sebemenší náznak rozumu a zdravého úsudku dušen v zárodku kvůli bludné víře. Tito lidé se tedy řídí heslem »chceš-li mír, tak se připrav na válku«, místo aby zastávali heslo »chceš-li mír, vyvaruj se vší nevraživosti a pěstuj lásku a pochopení.« Mimoto je tato vrstva americké populace posedlá zbraněmi, resp. zastává ze zbaběleckého strachu nutkavou představu, že musí vlastnit zbraň, neboť se domnívá, že každý americký občan, ať muž či žena, se musí bez rozpaků bránit svým spolubližním se zbraní v ruce formou smrtící sebeobranu. Pokud však celé toto chování pozoruji a analyzuji, tak rozeznávám, že celý behaviorální aparát těchto lidí je udržován v chodu kvůli syndromovému mentálnímu přetížení, v jehož důsledku dotyční nepřetržitě chronicky překračují svoji psychickou a mentální zátěžovou toleranci, což ovšem z důvodu své bludné bohovíry, která je v nich hluboce zakotvena, jakož i z důvodu své související neodpovědnosti nedokážou rozpoznat, pochopit, a tedy ani kontrolovat.

Ptaah To, co uvádíš, je v souladu se skutečností, ale jak jsi právě slyšel, volají mě kvůli důležité záležitosti. Musíš se tedy vrátit do své pracovny a já musím odejít.

Billy Co musí být, to musí být, nuže ...

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2018/2020 (německy), 2021 (česky) Eduard A. Meier, »Universální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomocí elektronických systémů.

Originál vydán prostřednictvím: »Universálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figu.org>